

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Slujind ÎN PROPRIA FAMILIE

Text de memorat: | Marcu 10:43-45

„Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să fie robul tuturor. Căci Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!”

SECȚIUNEA I

Cât de repede a pătruns apostazia în Israel! În aproximativ treizeci de ani, zece din cele douăsprezece seminții au trecut de la închinarea plină de reverență și de zel pe care o manifestaseră față de Dumnezeu cu ocazia dedicării templului lui Solomon la o închinare la fel de zeloasă înaintea vițelului de aur din templul lui Ieroboam de la Betel, în Regatul de Nord, al lui Israel.

Închinarea la vițelul de aur reprezenta o atracție, pentru că acolo erau nelipsite fastul, muzica dansantă contemporană, ospățul și distracția, toate învelite într-o formă de evlavie, în numele lui Iehova. (Vezi Exod 32:18,19,5,6; 1 Împărați 12:28).

Iar aspectul închinării s-a deteriorat din ce în ce mai mult. Cu mai puțin de cincizeci de ani mai târziu, Omri a devenit rege. Biblia spune:

1 Împărați 16:25 – Omri a făcut ce este rău înaintea Domnului și a lucrat mai rău decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.

Răul nu se oprește niciodată din dezvoltare, iar mai târziu, fiul lui Omri, Ahab, a adăugat și mai multă imoralitate și violență în închinarea destrăbălată la Baal și la Astarteea. Ahab chiar a întrecut răutatea tatălui său, Omri.

1 Împărați 16:30 – Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.

Răul este intolerant față de neprihănire; astfel, nu numai că aceasta devenise nepopulară, dar chiar ajunsese să fie primejdios să l te închini lui Dumnezeu. Izabela, soția lui Ahab, „a nimicit ...

“ Căminul este prima școală a copilului, și aici ar trebui pusă temelia pentru o viață de slujire. ”

— Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă, p. 206

Din cuprins: B-14 _ 6 APRILIE

Slujire în propria casă

Evlavia în cămin – partea 1

De ce are nevoie o mamă

El e! El e!

pe prorocii Domnului” (1 Împărați 18:4). Cei câțiva supraviețuitori au fost nevoiți să se ascundă.

Dar perioadele de apostazie ale majorității sunt mereu perioade de credincioșie ale celor puțini. Ilie s-a ridicat ca unul dintre cei mai mari profeți tocmai într-un astfel de timp.

În ciuda răzvrătirii și a păcatelor lui Israel, Dumnezeu nu renunțase la poporul Său. Prin oprirea unor binecuvântări și prin acordarea altora, Dumnezeu a căutat să-i aducă pe copiii lui Israel la pocăință. Dumnezeu le-a dat lui Ahab și întregului Israel multe dovezi ale milei Sale și ale dispoziției Sale de a-i ierta. (Vezi Neemia 9:17,18).

Într-o ocazie, Siria a atacat Israelul apostaziat cu o armată mare și puternică. În această criză, Dumnezeu i-a trimis un mesaj de speranță regelui Ahab:

1 Împărați 20:13 Dar iată că un proroc s-a apropiat de Ahab, împăratul lui Israel, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Vezi toată această mulțime mare? O voi da astăzi în mâinile tale, ca să cunoști că Eu sunt Domnul.”

Atunci când Ahab a întrebat cine va câștiga bătălia, i s-au dat instrucțiuni surprinzătoare și importante:

1 Împărați 20:14 – Așa vorbește Domnul: „Prin tinerii conducători peste ținuturi.” (KJV)

Tinerii urmau să conducă bătălia. Încrederea lui Ahab probabil că s-a clătinat atunci când a văzut că tinerii strânși erau în număr de doar 7 000 de soldați, însă a ascultat de poruncă.

1 Împărați 20:19-2 – Când au ieșit din cetate slujitorii mai marilor peste ținuturi și armata care-i urma, a lovit fiecare pe omul dinaintea lui, și sirienii au luat-o la fugă. Israel i-a urmărit. ... Împăratul lui Israel a ieșit, a lovit caii și carele și a pricnuit sirienilor o mare înfrângere.

Prin ascultarea instrucțiunilor lui Dumnezeu de a-i folosi pe tineri în acea luptă, imensa armată siriană a fost învinsă și Dumnezeu a fost din nou onorat.

Dumnezeu plănuiește ca aceasta să se întâmple din nou și în zilele noastre. El caută tineri conducători pentru bătălia finală. Nu este nevoie ca armata să fie numeroasă, pentru a fi invincibilă.

Cu o asemenea armată de lucrători, care ar putea fi formată din tinerii noștri, pregătiți cum se cuvine, cât de curând ar putea fi dusă întregii lumi solia despre un Mântuitor răstignit, înviat și care va reveni în curând! Cât de curând ar putea veni sfârșitul — sfârșitul suferinței, al durerilor și păcatului! – *Educație*, p. 271

SECȚIUNEA II

Acea armată de 7 000 de oameni trebuie să fi fost o încurajare pentru Ilie. Cu puțin timp înainte de victoria decisivă, Ilie, simțindu-se singur și lipsit de prieteni, I se plânsese lui Dumnezeu că era singurul israelit credincios rămas în tot Regatul de Nord și că dușmanii căutau să îl ucidă. Însă Dumnezeu i-a răspuns:

1 Împărați 19:18 – Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură nu l-au sărutat.

Când Ilie a aflat despre marea victorie pe care Dumnezeu o dăduse micii armate de 7 000 condusă

de tineri, cu siguranță că și-a amintit de declarația lui Dumnezeu despre israeliții rămași credincioși. Dumnezeu îi ridicase pe tineri ca să-și apere cauza. Asemenea căutătorilor de talente pentru baseball care călătoresc în toată America pentru a găsi tineri talenți cu viitor în baseball, îngerii cei buni cercetează

“„Cea dintâi lucrare misionară este să te asiguri că dragostea, lumina și bucuria pătrund în cercul căminului. Să nu căutăm după vreo răsunătoare lucrare misionară sau după vreo măreață faptă de stăpânire de sine înainte de a ne îndeplini îndatoririle din propriul cămin. În fiecare dimineață ar trebui să ne gândim: «Ce act de bunătate să fac astăzi? Ce cuvânt plăcut pot rosti?»” — *The Review and Herald*, 23 decembrie 1884

întreaga lume căutând tineri care pot fi puși pe lista viitorilor eroi în serviciul Domnului.

2 Cronici 16:9 – Căci Domnul Își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijine pe aceia a căror inimă este întregă a Lui.

Ce caracteristici caută acești îngeri? Cum îi vor evalua pe tineri? Ei evaluează acțiunile lor – ceea ce tinerii gândesc, vorbesc și fac.

Proverbele 20:11 – Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană.

Iar îngerii sunt atenți la lucrurile mici pe care noi adesea le disprețuim, considerându-le neimportante.

Luca 16:10 – Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.

De ce sunt lucrurile mici atât de importante?

Orice faptă din viață este o descoperire a caracterului, și numai acela care în lucrurile mici se dovedește „un lucrător căruia nu are de ce să-i fie rușine” poate fi onorat de Dumnezeu cu o slujire mai înaltă. –

***Profeți și regi*, p. 218.**

Viitoarea măreție se descoperă prin credincioșia prezentă.

Proverbele 22:29 – Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.

Ce i-ar determina pe îngeri să considere că un tânăr nu este demn de responsabilități mai mari?

Acela care socotește că nu are nicio importanță cum își aduce la îndeplinire sarcinile cele mai mici se dovedește nepregătit pentru un loc mai onorat. – *Profeți și regi*, p. 218.

Ce i-ar determina pe îngeri să aleagă o persoană tânără pentru îndeplinirea celor mai importante misiuni?

Toți pot fi siguri că tocmai credincioșia în lucrurile mici este dovada pregătirii pentru răspunderi mai mari. – *Profeți și regi*, p. 218.

Îngerii au găsit în tânărul Elisei un candidat pentru „panoul de onoare” al lui Dumnezeu. Zi după zi ei au observat cum el își îndeplinea responsabilitățile în gospodărie. I-au văzut voioșia în timp ce lucra din greu, dispoziția de a-și ajuta părinții, grija pentru detalii.

Cu siguranță că închinarea idolatră era concepută în așa fel încât să atragă tinerii, dar Elisei căuta să evite prietenia cu lumea pentru a-L urma pe Dumnezeu. Deși Elisei nu era conștient de acest lucru, Dumnezeu observa credincioșia lui și era pe punctul de a-l chema la o slujire superioară. La timpul potrivit, El i-a poruncit lui Ilie să-l caute pe Elisei și să înceapă pregătirea lui pentru o slujire profetică viitoare. (Vezi 1 Împărați 19:16).

Dacă unii sunt calificați pentru o poziție mai înaltă, Domnul nu va pune povara numai asupra lor, ci și asupra celor care i-au pus la probă, care le cunosc valoarea și care îi pot împinge înainte în cunoștință de cauză. Cei care își fac zilnic cu credincioșie lucrarea ce le-a fost încredințată vor auzi, la timpul stabilit de Dumnezeu, chemarea Sa: „Veniți mai sus.” – *Divina vindecare*, p. 477

SECȚIUNEA III

Atunci când îi cheamă pe tineri, Dumnezeu îi alege pe aceia care sunt silitori. Când a fost chemată la un serviciu mai înalt, Rebeca scotea apă din fântână, David păștea oile, ucenicii pescuiau și Elisei ara câmpul.

Pe Horeb, Dumnezeu îi spusese lui Ilie unde să-l găsească pe Elisei, în Abel Meholah. Când Ilie a sosit acolo, l-a găsit pe tânărul Elisei ocupat la ferma tatălui său. El ara câmpul împreună cu slujitorii.

Părinții lui Elisei erau bogați, iar el a fost chemat să schimbe viață privilegiată cu una de sacrificiu și de sărăcie. Pregătirea sa pentru a deveni următorul profet nu a fost atractivă sau plină de strălucire. Responsabilitățile lui erau umile și banale, cum ar fi turnatul apei „pe mâinile lui Ilie” (2 Împărați 3:11); dar el era credincios în aceste mici îndatoriri. Nimic nu a putut să-l abată de la slujba care îi fusese încredințată și, drept urmare, a avut

privilegiul de a fi de față atunci când Ilie a fost luat la cer.

Credincioșia tânărului Elisei era într-un contrast izbitor cu viața de acasă a celor mai mulți tineri israeliți din Regatul de Nord. Regele Ieroboam înființase la Betel un sanctuar al închinării la vițelul de aur. Cei mai mulți părinți din cetate mergeau împreună cu gloata să se închine acolo, în loc să ia o poziție nobilă pentru Dumnezeul adevărat. Această apostazie a părinților a avut un efect profund asupra copiilor, care efectiv au copiat comportamentul majorității. Fiecare generație de tineri devenea tot mai sceptică și mai lipsită de respect. „Dar unde s-a înmulțit păcatul,

acolo harul s-a înmulțit și mai mult” (Romani 5:20) și, în providența lui Dumnezeu, la Betel a fost înființată o școală a profeților. Această școală s-a bucurat și de sprijinul lui Elisei, după înălțarea la cer a lui Ilie.

La începutul misiunii lui Elisei la această școală din Betel, un grup de tineri leneși și fără rost l-a luat în derâdere. Unii din acel grup probabil că nu s-au simțit confortabil în fața comportamentului majorității dar, în loc să ia poziție curajoși, s-au alăturat batjocurilor celorlalți.

2 Împărați 2:23 – Și pe când mergea pe drum, niște băiețași au ieșit din cetate și și-au bătut joc de el. Ei îi ziceau: „Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule!”

Deși singura vină a acestor băieți era aceea că reflectau exemplul părinților lor și exprimau atitudinea cultivată în familie, Dumnezeu nu a trimis

judcata Sa asupra părinților. Pentru a da o lecție tuturor generațiilor, ca să înțeleagă importanța onorării mesajelor și mesagerilor Lui în ciuda comportamentului altora, Dumnezeu a găsit potrivit să trimită o pedeapsă imediată.

2 Împărați 2:24 – El s-a întors să-i privească și i-a blestemat în Numele Domnului.

Atunci au ieșit doi urși din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi din acești copii.

Niciodată de-atunci înainte, în decursul lungii sale activități de profet, Elisei nu a mai fost luat peste picior. Într-o zi, vom putea revedea înregistrarea arhivată în ceruri despre această întâmplare. Probabil că unii dintre tineri au reflectat cu solemnitate asupra acestor lucruri și s-au pocăit. Putem spera ca unii dintre ei să se fi înscris la școala profeților din Betel și să fi devenit lucrători pentru Domnul.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Compară timpul de apostazie din Israel cu ceea ce se întâmplă astăzi în lume. _____
2. De ce fel de tineri este nevoie în timp de apostazie? _____
3. Ce poți face ca să devii un astfel de lucrător? _____

SECȚIUNEA II

4. Care sunt unele sarcini pe care le-ai putea realiza pentru a fi util acasă? _____
5. Îndeplinirea muncilor casnice nu este singurul mod de a servi acasă. Enumeră alte metode de a-i încuraja și sluji pe ceilalți membri ai familiei. _____
6. Ce atitudine ar trebui să avem în slujirea de acasă? Coloseni 3:23, 24 _____

Studiu suplimentar: *Profeți și regi*, pp. 217–228

SECȚIUNEA III

7. De ce crezi că Dumnezeu i-a dat lui Elisei responsabilități mărunte, cum ar fi aceea de a turna apă pe mâinile lui Ilie, înainte de a-i încredința misiunea de a fi profet și de a face minuni? _____
8. Ce ar trebui să alegem, chiar și atunci când toți ceilalți fac răul? Exod 23:2 _____

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Evlavia din cămin — partea 1

Când Mântuitorul le-a spus ucenicilor să meargă în toată lumea și să predice Evanghelia, i-a îndemnat să înceapă din Ierusalim. Ierusalimul, pentru noi, creștinii, nu este biserica locală de care aparținem sau comunitatea în care trăim, ci casa noastră.

Pavel i-a scris lui Timotei: „Să se deprindă să fie evlavioși, întâi față de cei din casa lor”. O religie care nu luminează și nu aduce binecuvântare asupra casei, ci își rezervă tot interesul și activitățile pentru cercuri din exterior, nu este religia Bibliei. Această carte sfântă accentuează valoarea familiei. Ea declară că făgăduința este „pentru voi” și „pentru copiii voștri”. Avraam a fost „părintele celor credincioși” pentru că Dumnezeu știa că el va porunci copiilor săi și casei sale să păzească tot ce a zis Domnul (Geneza 18:19). De aceea Dumnezeu a spus că „toate familiile pământului vor fi binecuvântate” în el.

Genealogiile lungi ale Vechiului Testament arată cum legământul harului cuprinde familii și generații. Ele ne învață că, deși evlavia nu este moștenită, ea poate și ar trebui să fie transmisă. Evreilor li s-a poruncit nu doar să țină cuvintele lui Dumnezeu în inimă, ci să le transmită cu stăruință și copiilor lor. În ultimul verset din Vechiul Testament, Dumnezeu a promis că îl va trimite pe profetul Ilie să întoarcă inimile părinților spre copii și inimile copiilor spre părinți. Îngerul Gabriel îi citează această profeție lui Zaharia în templu, ca fiind gata să se împlinească în misiunea lui Ioan și, apoi, în a lui Isus. (Vezi Luca 1:17).

Practicarea religiei în familie trebuia să rămână caracteristica noii dispensațiuni la fel cum a fost a vechii dispensațiuni. Hristos a petrecut treizeci de ani din viața Sa de pe pământ ca un fiu pios, ascultător de părinții Săi pământești.

Istoria bisericii creștine se armonizează cu profețiile făcute cu privire la ea și cu pregătirea de care și

Domnul ei a avut parte. Ea are rădăcini în familiile din toate timpurile. Cei mai proeminenți conducători și misionari provin din cămine evlavioase. Nu există un raport mai nobil înregistrat pe pământ decât cel al mamelor unor copii buni și minunați. Credeți că vor exista în cer coroane de glorie mai strălucitoare decât

cele ale părinților umili și evlavioși care și-au crescut copiii în cunoașterea și în mustrarea Domnului?

Evlavia în cămin este cel mai timpuriu rod al evlaviei personale și, de aceea, este și cel mai bun test al ei. Dacă există cămăruțe unde părinții și copiii au în fiecare zi comuniune cu Dumnezeu, ele vor fi ca niște depozite pline de mirodenii parfumate și scumpe. Va răzbate din ele în toate camerele o aromă plăcută.

Vizitatorii vor respira mireasma proprie prezenței Duhului Sfânt.

Așa cum o singură sobă, deși poate este ascunsă privirilor, dacă i se asigură combustibilul va încălzi toată casa, tot așa un singur creștin adevărat va crea o atmosferă cerească acolo unde locuiește. El va primi aerul rece al egoismului cu cel plăcut și voios al dragostei.

În cămin, toți pot exercita o influență creștină și pot face lucrarea unui creștin. Mulți sunt prea timizi ca să vorbească sau să se roage la întâlnirile bisericii. Unii nu au acele daruri care să-i facă să se remarcă pentru diferite lucrări importante. Dar cine este prea tânăr sau prea neștiutor ca să arate evlavie la el acasă? Cine nu poate să păstreze o mică flacără arzând care să arate dragostea lui Hristos și să lumineze calea către Hristos?

„În cămin, toți pot exercita o influență creștină și pot face lucrarea unui creștin.”

Conexiune istorică

Ce și-ar dori o mamă

Copiii și tinerii Îi pot dăruia lui Isus inima lor și, în simplitate, în blândete și în înțelepciune, pot lucra după îndrumările date în Cuvântul Său. Mulți tineri se plâng că nu au abilități să facă lucrări mari și râvnesc la talente prin care să facă lucruri minunate; dar, în timp ce-și petrec timpul cu aceste dorințe zadarnice, își irosesc viața.

Ei trec cu vederea ocaziile de a face fapte de iubire pe cărarea vieții pe care picioarele lor o parcurg. Tații și mamele poartă responsabilități grele și există multe lucruri de făcut în casă, iar mâinile harnice ale fiilor și ale fiicelor lor ar putea ușura aceste poveri. Aceștia ar putea să le scutească de multă trudă pe mamele lor ocupate și ar putea să aducă fericire în inima lor prin fapte de iubire.

Copiii și tinerii ar trebui să fie misionari în familia lor prin împlinirea acelor lucruri de care este nevoie într-o casă și pe care cineva trebuie să le facă. În loc să te plângi că nu poți face fapte mărețe într-o misiune în străinătate, folosește ocaziile din câmpul misionar de acasă, iar casa aceea va fi plăcută lui Dumnezeu. Dai dovadă de spirit misionar dacă săvârșești cu credincioșie lucrurile mici, care par neimportante. Destoinicia în sarcinile care îți revin pentru a ușura munca mamei tale istovite va confirma aptitudinile tale pentru o responsabilitate mai mare.

Nu consideri spălatul vaselor ca fiind o lucrare plăcută, însă nu ți-ar plăcea să ți se nege privilegiul de a mânca hrana așezată în acele vase. Crezi că pentru mama ta este plăcut să facă lucrurile pe care tu le eviți? Ai de gând să lași în seama mamei tale obosite ceea ce tu consideri o sarcină dezagrabilă, în timp ce tu o faci pe prințesa? Este casa de măturat, sunt covoare de scuturat și camerele de pus în ordine iar tu, în timp ce neglijezi să faci aceste lucruri, crezi că ți s-ar putea încredința responsabilități majore? Te-ai

“„Prin devoțiunea și abnegația ta, dăruiește-i mamei tale tihnă și bucurie”.”

gândit de câte ori mama ta și-a luat timp să îndeplinească aceste treburi gospodărești în timp ce tu te-ai scuzat că trebuie să înveți sau că vrei să te distrezi?

Este dificil pentru o mamă iubitoare să le ceară copiilor ei să o ajute când vede că nu au tragere de inimă pentru nimic și caută tot felul de scuze pentru a scăpa

de o obligație neplăcută. Copii și tineri, Hristos vă privește! Vă va găsi El neglijând răspunderile care v-au fost încredințate? Dacă vreți să vă faceți utili, ocazii sunt destule.

Prima ta datorie este s-o ajuți pe mama ta care a făcut atât de multe pentru tine. Ridică-i greutatea, dăruiește-i zile de odihnă plăcută, căci a avut parte de puține zile libere și de puțină varietate, în viața ei. Până acum, tu ai pretins plăcerea și amuzamentul ca fiind dreptul tău, dar a venit timpul să aduci o rază de lumină în casă. Preia datoria și începe să lucrezi! Prin devotamentul și prin abnegația ta, dăruiește-i mamei tale tihnă și bucurie! A fost plăcerea ei să te vegheze, să-ți gătească și să te slujească. Ea a fost ca o sclavă în casă, dar acum presupun că vei prelua din responsabilități și din griji. Prin astfel de experiențe, vei învăța să apreciezi mai bine truda mamei tale și vei înțelege multe, multe lucruri pe care mâna ei a trebuit să le facă. Oare este nevoie ca ea să ajungă în mormânt pentru ca îndatoririle casei să fie, în sfârșit, îndeplinite de aceia care nu au vrut să pună mâna pe nimic?

Fiicele pot fi o mare binecuvântare în cămin, un mare ajutor pentru mama lor, doar dacă își vor aminti

că și aceasta are nevoie de schimbare și de odihnă, nevoi care trebuie împlinite în mijlocul neîntreruptului șir de munci gospodărești. Copiii ar trebui să caute mereu să aducă lumină și dragoste în viața mamei. Fie ca ei să se întrebe dacă sunt sau nu cu adevărat convertiți. Simt ei aceeași nerecunoștință față de Dumnezeu cum arată față de mama lor? Îl neglijează pe Mântuitorul lor ca pe propria mamă?

Satana acționează asupra fiecărui suflet care nu vine la Isus în pocăință și cu credință. Aparții împărăției lui Satana? Toți cei neascultători sunt supuși lui și spiritul său lucrează asupra copiilor neascultării. Oh, dacă ai lua aminte la lucrurile care îți aduc pacea și dacă ți-ai direcționa afecțiunea, gândurile, timpul și slujirea către Hristos ...

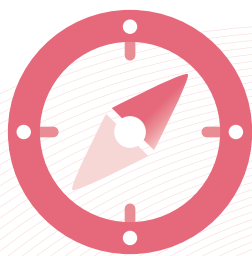
Prietenii mei tineri, cei care ați declarat că v-ați dăruit inima lui Isus, voi trebuie să fiți împreună lucrători cu Dumnezeu. V-au fost încredințate mari răspunderi, „fiindcă am ajuns o privesc pentru lume, îngeri și oameni”. Ați păstrat cu sfințenie în inimă adevărurile auzite? Le-ați practicat în viața voastră și le-ați dat pe față în caracterul vostru? Dacă

sunteți doar pe jumătate pentru Hristos și jumătate pentru inamic, Satana are mai mult avantaj decât dacă nu ați fi făcut nicio declarație publică de evlavie, pentru că influența voastră asupra celor din jur le va aduce acestora cel mai mare prejudiciu. Pasiunea pentru amuzament, căutarea de plăceri egoiste, neglijarea responsabilităților care se cer de la un creștin sunt tot atâtea piedici pentru păcătoși. Unii dintre cei care mărturisesc a crede cum crezi și tu strâng informații despre obligațiile creștinului din modul tău de comportare. Tu urmezi standardele lumii, iar alții își măsoară viața după acțiunile tale necreștinești. Să credem oare că se poate face o schimbare în aceste aspecte, că vei căuta pe Domnul cu toată inima și că vei accepta îndatoririle căminului și ale bisericii tale, umblând în umilință cu Dumnezeul tău? Atunci vei ști ce înseamnă să porți un jug pentru Hristos – un jug bun; să porți poverile Sale – care sunt ușoare; și să găsești odihnă pentru sufletul tău. Căci există pace și bucurie în Duhul Sfânt.

- *The Youth's Instructor*, 2 martie 1893

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Cum pot fi copiii și tinerii misionari în cămin? _____
2. Ce ar trebui să faci în loc să te plângi că nu poți face lucruri mari, ca un misionar în altă țară? _____
3. Cum poți dovedi că ai cu adevărat un spirit misionar? _____
4. Care este prima datorie către mama ta și de ce? _____
Describe unele poveri ale mamei și spune cum poți ajuta la purtarea lor? _____
5. În ce mod pot fiicele (și fiii!) să fie o mare binecuvântare acasă și o mare mângâiere pentru mama lor? _____
6. De ce a fi pe jumătate al lui Hristos și pe jumătate al inamicului este chiar mai rău decât dacă nu ai face nicio declarație despre propria evlavie? _____

Capitolele credinței

El e! El e!

Savy Sieng iubea viața la fermă și visa să fie fericită cu familia ei, în satul ei liniștit din Cambodgia. Apoi, o criză majoră s-a abătut asupra lor. Într-o zi, soțul ei s-a îmbolnăvit grav; nu mult după aceea, a decedat. Ea a rămas cu fiul ei, micuțul Som Thim, cu multe facturi de plătit și cu speranțele spulberate.

Deoarece văzuse ce se întâmpla cu celelalte văduve din sat, știa că viața ei avea să fie foarte dificilă. S-a simțit norocoasă pentru că părinții i-au permis să locuiască împreună cu ei în coliba lor din bambus și stuf. Nu mult după aceasta, când ea s-a îmbolnăvit grav, părinții ei au chemat vraciul să-și facă ritualurile. Apoi, au dus-o la o clinică, dar nici acolo nu au știut cu ce să o ajute. Pe parcurs, și-a pierdut auzul, văzul și capacitatea de a vorbi. Savy de-abia mai putea să mănânce. Tot ce le mai rămânea de făcut era să cumpere un cosciug și să aștepte să moară.

Într-o după amiază, un credincios adventist de ziua a șaptea, pe nume Nam Nor, a simțit îndemnul Duhului Sfânt să meargă din ușă în ușă și să mărturisească despre credința sa în Isus. S-a oprit la casa părinților lui Savy și a întrebat dacă este cineva care are nevoie de ajutor sau de rugăciune. Deși familia lui Savy era budistă, în disperarea lor l-au invitat pe Nam s-o vadă pe Savy. Nam a spus: „Slujesc pe Dumnezeu la toate Creator în această lume. El a trimis pe Fiul Său, Isus, în lumea noastră și El are puterea de a vindeca. El a vindecat pe mulți când se afla pe pământ și El te poate vindeca și salva și pe tine, dacă ai credință”. Savy asculta în tăcere. Energicul și prietenosul creștin revenea adesea și se ruga pentru ea. Savy a început să se recupereze. I-a revenit pofta de mâncare. Hrana a întărit-o. Încetul cu încetul, i-au revenit și văzul, puterea de a vorbi și auzul. Nu mai era nevoie să lovească din greu cu un băț de pământ pentru ca fiul ei să vină să-i dea ajutor.

Într-o noapte, Savy a visat că satul lor era inundat și ea nu știa să înoate. Un om pe care nu l-a recunoscut i-a spus cu amabilitate: „Prinde-mă de mână!” Următorul Sabat, Nam a invitat-o la biserică. Când a văzut o

O femeie cambodgiană cu fiul ei

pictură cu Isus pe peretele bisericii, Savy l-a recunoscut: „El e! El e! El e omul pe care l-am văzut în visul meu.” Ea a crezut că Isus dorea să o salveze din furtunile vieții și, astfel, a început să vină la biserică în mod regulat.

Apoi, într-o zi, fiul ei, Som Thim, s-a îmbolnăvit grav. Personalul clinicii locale i-a spus că este nevoie să-l ducă la spitalul guvernamental din capitala Phnom

Penh. Savy s-a rugat ca Dumnezeu să-i conducă pe doctori ca să-l vindece pe Som Thim așa cum și ea fusese vindecată. A rămas șocată când i s-a spus că fiul ei avea SIDA. A fost testată și ea și era, de asemenea, pozitivă. Aceasta era o veste tulburătoare pentru că știa că nu se va mai putea întoarce în satul ei. Pentru că era o rușine pentru familie, va fi considerată o proscrisă. A strigat către Dumnezeu: „Unde ne putem duce acum? Te avem doar pe Tine, Tată!” La spital, niște mesageri ai Domnului au aranjat ca Savy să-l întâlnească pe unul dintre refugiații sprijiniți de cei care finanțează organizația ASAP. S-a deschis o posibilitate pentru ea și pentru fiul ei. Ea este plină de recunoștință pentru că l-a cunoscut pe Isus Hristos și pentru că a găsit un loc sigur pe care îl poate numi acasă. De nenumărate ori povestește cum Dumnezeu aude și răspunde la rugăciunile ei.

Rugăciune pentru bolnavi și pentru săraci: Bunule Dumnezeu, deși Tu ții galaxiile pe orbită, totuși ai timp și pentru cei bolnavi și pentru văduve. Ajut-o pe Savy, împreună cu mulți alții în aceeași situație din întreaga lume, să se încreadă în Tine în toate amănuntele vieții lor! Ajută-mă și pe mine să mă încred în Tine! Amin.

Pentru a afla mai multe despre **ASAP Ministries** sau cum ai putea ajuta să se dezvolte lucrarea lui Dumnezeu în Asia de Sud-Est, vizitează www.asapministries.org

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind SEMENILOR

Text de memorat: | Galateni 5:13, 14

Slujiți-vă unii altora în dragoste. Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

SECȚIUNEA I

Slujirea credincioasă a lui Elisei în căminul copilăriei lui l-a pregătit pentru o slujire mai înaltă alături de Ilie, care, la rândul său, l-a pregătit pentru un serviciu și mai amplu în Israel și în Siria. Această experiență l-a pregătit, de asemenea, pentru slujirea viitoare în întregul univers, pentru eternitate.

În timpul celor mai mulți ani ai activității sale de profet, războiul stătea să izbucnească între Siria și Israel. Perioadele de război sunt aspre, pline de cruzime și de suferință. Într-un timp de criză ca acesta, lașitatea și curajul, dar și eroii ies la iveală. Într-un astfel de context, unei persoane tinere i-a fost încredințată o misiune foarte dificilă și sensibilă.

2 Împărați 5:1– Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, avea trecere înaintea stăpânului său și mare vază; căci prin el izbăvisе Domnul pe sirieni.

Ca și lui Cir, mai târziu, Dumnezeu i-ar fi putut spune acestui păgân nobil: „Eu te-am încins [întărit], înainte ca tu să Mă cunoști” (Isaia 45:5). Orice succes real pe care îl are fie un sfânt, fie un păcătos vine de la Dumnezeu.

Josephus Flavius, un istoric evreu din Antichitate, afirmă că Naaman a tras săgeata care i-a provocat moartea lui Ahab în bătălia de la Ramot, din Galaad (Vezi 1 Împărați 22:34). Naaman era un militar curajos; în cuvintele Bibliei, era un om „tare și viteaz”. Israelii îl urau fiindcă el conducea trupele siriene în raidurile de la frontieră, pe teritoriul Israelului.

“ Singura măreție este măreția umilinței. Singura deosebire este dată de devotamentul cu care slujim altora. ”

—Hristos Lumina Lumii, p. 650

Din cuprins: B-15 _ 13 APRILIE

Slujind semenilor

Evlavia în cămin – partea 2

Folosind ocaziile

Întâlniri cu îngeri

Cu siguranță că israeliții se rugau pentru eliberare. Poate că unii așteptau un alt Ghedeon sau un alt David care să vină și să-i învingă pe sirieni. Dar Dumnezeu a ridicat un altfel de erou pentru a le aduce eliberarea.

În acele timpuri de agitație și de pericol civil, unul dintre raidurile făcute a fost deosebit de agresiv. Printr-un atac-surpriză în interiorul granițelor Israelului din Siria, o fetiță a fost răpită din familia ei, unde Dumnezeu era adorat și profetul lui Dumnezeu era onorat. Fata a fost dusă ca sclavă la Damasc și obligată să muncească în casa lui Naaman, inamicul lui Israel.

De ce permisesse Dumnezeu să se întâmple o asemenea nenorocire într-o familie credincioasă și dedicată Lui? De ce nu i se întâmplase acest lucru uneia dintre multele familii închinătoare la idoli, din moment ce, oricum, adorarea idolilor adusesese situația aceasta peste Israel?

Deși Naaman ar fi putut gândi că a produs cea mai mare ofensă lui Israel capturând un israelit ca sclav, Dumnezeu a dat un nou sens acestei situații nefericite, convertind-o într-o mărturie adusă în casa acestui general onorabil. La fel ca profetul pe care îl stima foarte mult, această copilă, luată prin surprindere și speriată, va deveni una dintre cele mai mari figuri ale „panoului de onoare” al tinerilor lui Dumnezeu.

Dumnezeu dorea să demonstreze cum tinerii pot să-și pună nădejdea în El astfel ca aceste cuvinte să

se împlinească pentru ei: „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8:28).

Matei 20:26 – Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru.

Ca și Iosif odinioară, slujitoarea captivă era hotărâtă să-L onoreze pe Dumnezeu, refuzând să adopte închinarea la idoli. Ca lucrătoare harnică în casa stăpânilor ei, ea era un exemplu a ceea ce Dumnezeu dorea ca tot Israelul să fie în interacțiunea cu națiunile păgâne din jur.

În viitor, Dumnezeu va chema din nou tinerii la o misiune specială, asemănătoare cu cea a fetei captive sau a lui Iosif.

Când apărătorii adevărului refuză să cinstească sabbatul duminical, unii dintre ei vor fi aruncați în închisori, unii vor fi exilați, alții vor fi tratați ca robi. – Tragedia veacurilor, p. 608

Atunci, lumea va avea ocazia să vadă serviciul benevol al câtorva tineri dedicați, chiar aflați în postura de sclavi. Purtarea exemplară a acestor tineri deosebiți va face o impresie profundă asupra altora. De ce?

Un exemplu bun, drept, va face mai mult pentru binele omenirii decât toate mărturisirile noastre. – Parabolele Domnului Hristos, p. 383.

SECȚIUNEA II

Lepra este o boală care a fost cunoscută și temută încă din timpurile antice. Este cauzată de o bacterie din aceeași familie cu cea care produce tuberculoză și este, de fapt, prima boală umană descoperită ca fiind cauzată de o bacterie.

Adesea lepra apare sub forma unor pete decolorate pe piele, zone care nu mai prezintă sensibilitate senzorială sau capacitatea de a transpira. Pielea și teaca de mielină care înfășoară celulele nervoase constituie mediul cel mai prielnic pentru dezvoltarea bacteriei. În timp, pielea devine îngroșată, aspră și uscată.

Lepra poate începe fără durere, dar, pe măsură ce progresează, se asociază cu durere severă, slăbiciune musculară și paralizie, în special la mâini și la picioare.

Lepra era o boală comună pe timpul lui Elisei, întrucât Scriptura ne vorbește despre cinci leproși din acel timp, iar Isus completează: „... mulți leproși erau în Israel, pe vremea prorocului Elisei” (Luca 4:27). Era considerată incurabilă, condamnându-și victimele la izolare socială, dizabilitate crescândă și, în final, moarte.

După ce cei mai buni medici sirieni l-au diagnosticat pe Naaman cu lepră, el și familia lui au fost cuprinși de disperare. Acum iese la iveală planul minunat al lui Dumnezeu de a ajunge la inima

“Ca primă prioritate este lucrarea în familie; apoi, ar trebui căutată câștigarea vecinilor pentru Hristos, aducând în fața lor marile adevăruri ale acestui timp.”

—*The Review and Herald*, 22 mai 1888

acestui om influent. Tânăra servitoare făcea parte din asaltul salvator al lui Dumnezeu, având ca porțiță de intrare evanghelizarea medicală.

Această fată captivă avea o credință deplină în puterea lui Dumnezeu de a-l vindeca pe Naaman. Era încredințată că profetul Elisei îi putea oferi sănătatea și, în consecință, a dat mărturie despre credința ei. Ea i-a spus stăpânei:

2 Împărați 5:3 – Of, dacă domnul meu ar fi la prorocul acela din Samaria, prorocul l-ar tămădui de lepra lui!

Cei mai eficienți în împărtășirea credinței lor sunt aceia care trăiesc o asemenea credință. Deoarece tânăra servă era o lucrătoare de nădejde și avea

o atitudine voioasă, stăpâna a ascultat-o cu atenție. Când era acasă, ea auzise de la părinții ei povestirea despre minunile făcute prin Elisei. Ea a povestit cu siguranță stăpânei ei acele istorii pe care și le amintea. Credința a încolțit în inima stăpânei și ea i-a spus soțului că slujnica cunoștea o cură pentru lepră în Israel.

Fata nu-și putea imagina care va fi rezultatul vorbelor ei. Ei au dus această veste la regele Siriei.

Naaman s-a dus și a spus stăpânului său: „Fata aceea din țara lui Israel a vorbit așa și așa.” (2 Împărați 5:4)

Împăratul Siriei dorea ca generalul armatei sale să fie vindecat și a fost de acord ca Naaman să meargă în Israel. Nu era totuși o decizie ușoară pentru monarh, din moment ce între cele două țări mocnea războiul.

Și împăratul Siriei a zis: „Du-te la Samaria, și voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel.” (2 Împărați 5:5)

Gândind că tratamentul trebuia să fie scump, Naaman a părăsit Damascul și a pornit la drum spre Samaria luând cu el o avere – echivalentul a sute de mii de dolari americani – pentru a-și plăti vindecarea. Mai avea cu el și o scrisoare, care suna astfel:

2 Împărați 5:6 – „Acum, când vei primi scrisoarea aceasta, vei ști că îți trimit pe slujitorul meu Naaman, ca să-l vindeci de lepra lui.”

SECȚIUNEA III

Regele Israelului nu era obișnuit să le servească altora, ci era obișnuit să fie servit. El nu era ca fetița captivă, în căutarea ocaziilor de a le sluji vecinilor ei. Gândea că secretul măreției este să fii servit.

Atunci când Naaman i-a dus regelui din Israel scrisoarea de la împăratul Siriei, monarhul evreu nu a reușit să vadă în aceasta o oportunitate de slujire. Însă Elisei, care slujise toată viața, i-a spus regelui ce să facă.

2 Împărați 5:8 – „Lasă-l să vină la mine și va ști că este un proroc în Israel.”

După ce a primit indicații pentru a ajunge la casa umilă a lui Elisei, Naaman a urcat în caleașca lui cu mulți cai-putere și a pornit să-l caute. Naaman s-a simțit insultat fiindcă Elisei nici măcar nu a ieșit să-l vadă. În schimb, unul dintre asistenții profetului i-a transmis un mesaj: Era necesar să se spele de șapte ori în râul Iordan. Naaman a devenit atât de furios încât aproape era pe punctul de a-și pierde șansa la vindecare!

Slujitorii lui Naaman știau că acesta era un om rezonabil și l-au convins să fie umil și să urmeze instrucțiunile simple ale lui Elisei. Astfel, au plecat spre Iordan. Acolo, generalul s-a scufundat de șapte ori în apă și a fost curățat de lepră.

Mulțumirea a luat rapid locul furiei și Naaman s-a întors pe drumul spre Samaria ca să-i mulțumească lui Elisei așa cum se cuvenea. De această dată, Elisei a ieșit afară și a fost martor la exprimarea credinței comandantului sirian.

2 Împărați 5:15-17 – Naaman s-a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Când a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui și a zis: „Iată, cunosc acum că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel. ...

Robul tău nu mai vrea să mai aducă altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertfă, ci va aduce numai Domnului.”

Aceasta a fost o mărturie uimitoare, prezentată în mod deschis, în prezența consilierilor săi. Până atunci, Naaman își petrecuse viața luptând pentru zeii păgâni ai Damascului, împotriva Dumnezeului lui Israel.

Cum aflase Naaman despre Dumnezeul lui Israel? Tânăra domnișoară pe care trupele sale o capturasă pentru sclavie fusese un martor credincios a ceea ce înseamnă să fii un închinător al lui Dumnezeu și

fusese onorată să devină un instrument în vederea convertirii lui.

Atunci când Naaman a zis: „Nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel”, el doar a repetat cuvintele auzite de la slujnică atunci când ea refuzase să se închine la idolii Siriei.

De ce nu se observă în această ocazie măreția regelui lui Israel? Pentru că el nu a slujit. În ce constă însă măreția tinerei slujnice și a lui Elisei? În faptul că ei au urmat secretul ceresc al măreției – slujirea altora.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Numiți tineri menționați în Biblie care au fost luați de acasă și totuși i-au rămas credincioși lui Dumnezeu.

Cum și-a slujit fiecare dintre aceștia semenii? _____

2. Deși experiența prin care au trecut acești tineri a fost dificilă uneori, în ce fel a fost totuși o onoare pentru ei să treacă prin aceste experiențe? _____

SECȚIUNEA II

3. Există multe narațiuni biblice despre slujirea altora. Citiți istoria despre „bunul samaritean”, care se găsește în Luca 10:25-37. Spuneți ce puteți învăța din această povestire în privința slujirii semenilor. _____

Studiu suplimentar: *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 376-389.

SECȚIUNEA III

4. Iov a fost un alt om care a slujit altora. Cum era privit Iov de oamenii din orașul său? Iov 29:7-11

5. De ce era văzut Iov în acest mod? Iov 29:12-17 _____

6. Cum le putem sluji altora precum Iov? Isaia 58 _____

7. Faceți ceea ce spune pasajul următor din *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 151: „Faceți așa cum a făcut Iov. ... Mergi într-un tur de informare și ia cunoștință de ceea ce este necesar și observă modul în care pot să fie cel mai bine satisfăcute aceste nevoi”.

Studiu suplimentar: *Lucrarea de binefacere*, pp. 70-113

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Evla via în cămin — partea 2

Deoarece datoria vine odată cu ocaziile, noi toți suntem obligați să facem tot ce putem. Prima datorie este să încercăm să cultivăm ocazii zilnice de interacțiune din dragoste în cămin, pentru a-i câștiga pentru Hristos pe aceia care ne sunt cei mai aproape și cei mai dragi.

Dacă un părinte și-ar lăsa copiii lipsiți de îmbrăcăminte sau de hrană, ar fi considerat un monstru. Nu ar putea prezenta drept scuză faptul că afacerile nu i-au mers prea bine în ultimul timp. Toți am spune că, în mod sigur, putea face mai mult pentru copiii lui.

Cu cât mai grav este, așadar, când un părinte neglijează interesele spirituale ale copiilor săi, nefăcând niciun efort serios pentru salvarea sufletelor lor. Poate că nu este un mare profesor sau un vorbitor talentat, dar cu siguranță poate înjgheba un „altar” familial, în jurul căruia copiii să se adune, unde să le citească din Cuvântul lui Dumnezeu și să se roage cu ei și pentru ei.

Toți ar trebui să învățăm cum să manifestăm evlavia în cămin, pentru binele propriu și al altora. Nu există alt loc mai propice pentru cultivarea caracterului creștin. Câte ocazii și câte cereri există ceas de ceas în cercul familial, pentru toate darurile Duhului Sfânt: blândețea, răbdarea, sacrificiul de sine, binefacerea și credința! Oare mama, extenuată, solicitată continuu de micuții care sunt atât de neatenți, de irascibili și de pretențioși, dar care atât de ușor pot fi răniți de un cuvânt pripit, nu ar avea nevoie să caute ajutor divin? Nu ar trebui ea să-și înalțe continuu inima în rugăciune către Dumnezeu? Tatăl nostru ceresc știe care este disciplina de care avem nevoie și El ne-a dat familii, pentru ca, prin dificultățile întâlnite zilnic, să fim șlefuiți pentru cer.

Ni se spune adesea de la amvon și prin presă că religia în familii este în declin; că altarele familiale

s-au năruit; că instruirea religioasă este depășită; că părinții sunt prea ocupați ca să studieze Biblia împreună cu copiii lor; că educația creștină a tinerilor este acum încredințată Școlii de Sabat sau pastorului sau unui evanghelist ocazional, care devin astfel responsabili mântuirii sufletului lor.

Cu siguranță că se exagerează în aceste declarații; și totuși există un sâmbure de adevăr în ele. Vechea cale a înaintașilor noștri nu mai este populară în zilele noastre. Ei considerau căminul creștin ca o mică biserică. Familia era un loc al studiului biblic și al închinării. Dar acum există atâta muncă acaparată pentru tați, atât de multe obligații domestice și sociale pentru mame, atât de multe lecții de pregătire pentru copii, atât de multe obiective de urmărit, atât de multe pregătiri pentru a arăta impecabil în societate, încât pentru religie, în multe cămine, nu mai rămâne efectiv nici măcar o oră, de duminică dimineața până vineri seara.

Iar atunci când vine Sabatul, se fac atâtea pregătiri cu „gătitul” pentru biserică încât, după micul dejun, nu mai rămâne timp pentru închinare în familie. Urmează Școala de Sabat și predica, apoi masa, după care toți sunt somnoroși. Cei mai mici doresc să-și citească broșurile și cărțile pentru Școala de Sabat. Scurta după-amiază se scurge astfel rapid, Sabatul trece și evlavia rămâne doar în teorie.

Dacă o astfel de plutire în derivă există și în cazul nostru, este timpul să ne oprim și să reflectăm. La bara de judecată a lui Dumnezeu, toți vom da socoteală atât pentru copiii noștri, cât și pentru noi înșine.

**Datoria vine
odată cu
ocaziile.**

Conexiune istorică

Folosind ocaziile

În îndurarea și dragostea Lui infinite, Dumnezeu ne-a dat lumină prin Cuvântul Său și Hristos ne spune: „Fără plată ați primit, fără plată să dați”. Lăsați lumina pe care Dumnezeu v-a dat-o să strălucească pentru cei aflați în întuneric. Făcând aceasta, îngerii cerești vor fi alături de voi, ajutându-vă să câștigați suflete pentru Hristos. Maestrul ne spune: „Veniți la Mine. Sfatul potrivit și judecata sănătoasă sunt ale Mele. Te înțeleg și te întăresc”.

Dragi prieteni tineri, amintiți-vă că nu este necesar să fiți pastori angajați pentru a-I servi lui Dumnezeu. Sunt mai multe feluri de a lucra pentru Hristos. Poate că niciodată nu au fost puse mâini omenești peste voi pentru a vă hirotoni, dar Dumnezeu vă poate face utili pentru lucrarea Sa. El poate lucra prin voi la salvarea sufletelor. Dacă ați învățat în școala lui Hristos să fiți blânzi și smeriți cu inima, El vă va da cuvinte ca să vorbiți despre El. Cereți și vi se va da Duhul Sfânt. Dar amintiți-vă că Duhul Sfânt le este dat numai acelor care se consacră, care se smeresc, înălțând crucea și urmându-L pe Domnul lor.

Fă tot ce-ți stă în putere pentru a ajunge la desăvârșire, dar nu gândi că, pentru că greșești, ești exclus din serviciul lui Dumnezeu. El știe din ce suntem făcuți, Își aduce aminte că suntem țărână. Dacă vei folosi cu credincioșie talentele pe care Dumnezeu ți le-a dat, vei câștiga cunoștința care te va face să nu fii mulțumit de tine. Vei vedea atunci nevoia de a te îndepărta de obiceiuri dăunătoare, deoarece, printr-un exemplu greșit, îi afectezi pe alții.

Lucrează cu hărnicie, împărtășind și altora adevărul care este atât de prețios pentru tine. Atunci când vor fi responsabilizați de îndeplinit, vei auzi cuvintele: „Suie-te aici!”. Poți șovăi în a răspunde, dar înaintând în credință vei aduce în lucrarea lui Dumnezeu un zel proaspăt și onest.

Secretul de a câștiga suflete poate fi învățat numai de la Marele Învățător. Așa cum roua și stropii de ploaie cad cu blândețe pe petalele care se veștelesc, așa trebuie să cadă cuvintele noastre, cu blândețe și cu dragoste, în sufletele pe care căutăm să le câștigăm.

Nu trebuie să așteptăm ca ocaziile să vină la noi, ci noi trebuie să le căutăm, înălțându-ne în permanență inimile în rugăciune, ca Dumnezeu să ne ajute să rostim cuvinte potrivite la timpul potrivit. Când se ivește o ocazie, nu lăsați ca vreo scuză să vă determine s-o neglijați, pentru că valorificarea ei poate însemna salvarea unui suflet de la moarte.

— *The Youth's Instructor*, 6 februarie 1902

Dumnezeu cheamă lucrători. Lucrarea are nevoie de oameni care s-au format singuri; care, așezându-se în mâinile Domnului ca învățăcei umili, s-au dovedit a fi colaboratori cu El. Aceștia sunt oamenii necesari în lucrare în acest timp. Aceia care s-au dovedit a fi statornici să înainteze și să facă ceea ce pot în slujba Domnului. Să pășească în rândul lucrătorilor și, prin eforturi răbdătoare și continue, să-și dovedească valoarea. În apă, și nu pe uscat, învățăm să înotăm. Să ocupe cu credincioșie locul la care sunt chemați, pentru a ajunge în stare să poarte răspunderi și mai înalte. Dumnezeu le dă tuturor prilejul să se desăvârșească în serviciul Lui.

Acela care îmbracă armura pentru a lupta lupta cea bună va câștiga o capacitate tot mai mare când se străduiește să-și perfecționeze cunoașterea de Dumnezeu, lucrând în armonie cu planul pe care l-a făcut Dumnezeu pentru dezvoltarea perfectă a puterilor spirituale, mintale și fizice.

Tineri și tinere, strângeți-vă o comoară de cunoștințe! Nu așteptați până când o evaluare omenească vă declară competenți pentru lucrare, ci mergeți la drumuri și la garduri și începeți să lucrați pentru Dumnezeu! Folosiți înțelept cunoștințele pe care le

aveți. Puneți la lucru cu credincioșie priceperea pe care o aveți, împărțind cu generozitate lumina pe care v-o dă Dumnezeu. Studiați cum ați putea da mai bine altora pace, lumină și adevăr, precum și celelalte nenumărate binecuvântări bogate ale cerului. Prosperați mereu. Stăruieți să ajungeți mai sus și tot mai sus. Ceea ce valorează acum este capacitatea de a pune la lucru puterile minții și ale trupului, fără încetare, având în vedere realitățile veșnice. Căutați-L cu cea mai mare râvnă pe Domnul, ca să puteți deveni tot mai nobili și tot mai cultivați spiritual. Atunci veți avea diploma cea mai prețioasă pe care o poate avea cineva — aprobarea lui Dumnezeu.

Oricât de mari sau de mici ar fi talanții voștri, amintiți-vă că ceea ce aveți este al vostru numai ca un lucru dat spre folosință. În felul acesta, Dumnezeu vă pune la încercare, dându-vă ocazia de a vă dovedi

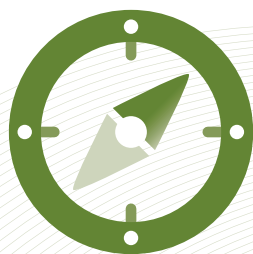
“**Lucrează cu hărnicie, împărțășind și altora adevărul care e atât de prețios pentru tine.**”

sinceri și credincioși. Lui îi datorați toate capacitățile voastre. Lui îi aparțin puterile trupului, minții și sufletului vostru și pentru El trebuie să fie folosite aceste puteri. Timpul, influența, capacitățile și iscusința voastră, totul trebuie să fie pus în contul Aceluia care dă totul. Cel mai bine își folosește darurile acela care caută prin eforturi stăruitoare să realizeze marele plan al lui Dumnezeu pentru înălțarea neamului omenesc, aducându-și totdeauna aminte că el trebuie să fie, în același timp, și elev, și profesor.

– *The Youth's Instructor*, 11 decembrie 1902

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Când vor fi îngerii din ceruri alături de tine, ajutându-te să câștigi suflete pentru Hristos? _____
2. Nu este necesar să fii hirotonit pentru a-l sluji Domnului. Însă care sunt acele lucruri care sunt neapărat necesare? _____
3. Ar trebui să facem tot ce putem pentru a atinge perfecțiunea, dar faptul că mai și greșim ne descalifică pentru a ne implica în lucrarea lui Dumnezeu? _____
Cum poate această implicare să ajute, de fapt, la dezvoltarea caracterului? _____
4. De ce fel de oameni are nevoie Dumnezeu pentru cauza Sa? _____
Cum putem fi mai asemănători cu descrierea de la punctul 3? _____
5. Ce ar trebui să facem dacă vrem să lucrăm pentru Dumnezeu, în loc să așteptăm să obținem diplome sau calificări? _____
6. Cum să ne folosim mai bine aptitudinile? _____

Capitolele credinței

Întâlniri cu îngerii

Ai avut vreodată o experiență în care să fi știut că un înger a venit să te salveze? Dumnezeu trimite adesea îngeri care să-i salveze pe slujitorii Lui credincioși. Iată două istorii de acest fel petrecute în Vietnam.

Evanghelistul ASAP pe nume Ai Hang* povestește: „Poliția locală m-a surprins rugându-mă și închinându-mă cu un grup de noi credincioși. M-au legat și m-au interogat în fața trecătorilor adunați de curiozitate. Dacă nu răspundeam la vreo întrebare, mă loveau iar și iar cu bețe de bambus. Apoi m-au târât la o camionetă și m-au azvârlit în spate. Poate se gândeau că îmi voi pierde simțurile și nu voi supraviețui acestui tratament. Pe la miezul nopții, m-au aruncat jos și au plecat. Sunetele pădurii și întunericul m-au făcut să-mi bată inima cu putere. Cum eram întins pe jos, simțeam cum sângele cald mi se prelingea pe spinare. Mă simțeam pe jumătate viu și pe jumătate mort. Mă îngrozea gândul că vor veni animalele sălbatice și se vor hrăni cu trupul meu. Am închis ochii strâns și am strigat la Dumnezeu: «Tată iubitor, te rog, salvează-mă!»

Apoi un lucru uimitor s-a întâmplat. Trupul mi-a fost ridicat de la pământ și am simțit că plutesc în aer. Când am deschis ochii, am privit în jur uluit și, spre surpriza mea, am descoperit că mă aflu pe o stradă în orașelul meu, în vecinătatea casei mele. «Să fi fost un vis?» mă întrebam. Nu, totul a fost real. Cred că am fost dus în siguranță acasă pe aripile îngerilor, în acea noapte. M-am întors la a da mărturie despre Isus imediat ce am fost în stare, după acel incident. Cei care fuseseră de față când fusesem bătut erau surprinși că am supraviețuit. Ei doreau să știe mai multe despre Dumnezeul care are puterea să salveze viața oamenilor prin îngeri.”

În altă zonă a Vietnamului, unde autoritățile nu sunt prietenoase cu creștinii, locuiește grupul etnic al montaniarzilor. Guvernul controlează strict deplasarea în acea zonă restricționată. Un pastor laic ASAP care

a încercat să pătrundă acolo a fost prins și avertizat să nu mai intre vreodată în acea zonă. După ce a făcut o a doua încercare de a intra, el a dispărut și nu a mai fost văzut niciodată. După acest incident, pastorul Isah Young, liderul mișcării bisericilor adventiste din case, a înțeles că era prea riscant să trimită lucrători acolo. Credincioșii au început o campanie de rugăciune pentru salvarea acestei populații etnice, rugându-L pe Dumnezeu să deschidă o cale ca să se poată ajunge la ei.

Ofițer de poliție vietnamez

© iusticiu80; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

După aproximativ trei ani, Dumnezeu a deschis o cale ca o familie să poată intra în acea zonă, traversând granița printr-o țară vecină. Ei s-au întors cu următorul raport:

Un străin înalt, cu fața strălucitoare, a apărut la șeful satului și i-a dat un aparat de radio. Ba, mai mult, i-a dat instrucțiuni nu numai cum să folosească radioul, ci și cum să găsească un anumit program pe care îi încuraja pe toți să îl asculte. Apoi a dispărut. Programul recomandat se numea „Pace și fericire” și era realizat de asociația ASAP și transmis de Adventist World Radio. Acei oameni l-au ascultat pe pastorul Isah Young predicând Cuvântul lui Dumnezeu și au devenit credincioși păzitori ai Sabatului. Acest lucru s-a întâmplat cu douăzeci de sate din acea regiune, nu doar cu unul. Acești oameni știau că străinul a fost un înger trimis de Dumnezeu datorită rugăciunilor stăruitoare pentru salvarea montaniarzilor.

Rugăciune pentru protecție: Iubite Tată ceresc, Îți mulțumesc că ai trimis ființe cerești care excelează în putere ca să ne ajute în aceste timpuri de nevoie. Te rog, trimite astăzi o oștire de îngeri invizibili să-i protejeze pe misionarii ASAP, dar și pe mine și pe cei dragi.

* Pseudonim.

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind ÎN BISERICA TA

Text de memorat: | Galateni 6:10

Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.

SECȚIUNEA I

Ce imagine îți vine în minte când auzi cuvântul „biserică”? Îți imaginezi o clădire albă cu o turlă înaltă? Poate o catedrală mare, cu ornamente frumoase, sau o construcție impunătoare, zidită din cărămidă?

Căutând cuvântul „biserică” în Biblie vom vedea că el nu se referă la o clădire, ci la o adunare de creștini. Iată un exemplu:

1 Corinteni 1:2 – Către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți.

În această lecție vom învăța câteva modalități de a sluji în biserica noastră locală sau în cadrul bisericii mondiale, adică în adunarea poporului lui Dumnezeu de care și noi aparținem.

A existat o adunare a poporului lui Dumnezeu în Vechiul Testament? Da. Ștefan s-a referit la Israel

ca la o congregație, adunare sau biserică din pustie (Vezi Faptele apostolilor 7:38).

Istoria lui Israel ne învață că există multe căi de a sluji în biserica de azi. De exemplu, după ce au părăsit Egiptul, una dintre primele acțiuni de slujire ale israeliților a fost să ofere daruri pentru sanctuar. (Vezi Exodul 25:1–8; 36:2–7.) Poporul a dăruit cu toată inima, iar darurile lor au fost atât de generoase, încât Moise a fost nevoit să le spună să nu mai aducă nimic!

Astăzi, noi avem privilegiul de a dăru cu generozitate tot ce putem pentru construirea sau întreținerea unui loc de închinare potrivit. Și Dumnezeu

“Dragostea și loialitatea față de Hristos sunt resortul întregii slujiri adevărate. În inima atinsă de iubirea Sa se naște o dorință de a lucra pentru El.”

— Educație, p. 268

Din cuprins: B-16 _ 20 APRILIE

Slujind în biserica ta

Lucrarea pentru prieteni

Religia înseamnă slujire

Întâmplare sau providență?

este mulțumit când noi urmăm acest exemplu al israeliților.

2 Corinteni 9:7 – Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu”.

Dumnezeu considera de o atât de mare valoare serviciul spiritual al leviților, încât le-a cerut israeliților să-i sprijine pe aceștia dăruind a zecea parte din veniturile lor, sau zecimea, pentru susținerea lor (Vezi Leviticul 27:30).

Numeri 18:21 – Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuială în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întâlnirii.

Lucrarea leviților era aceea de a întreține serviciul de la sanctuar și de a-i învăța pe ceilalți din Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru a sluji poporul mai bine, leviții locuiau în cetăți împrăstiate în toate triburile lui Israel.

Ei erau învățătorii poporului, oaspeți la toate sărbătorile lor și cinstiți pretutindeni ca slujitori și reprezentanți ai lui Dumnezeu. – Educație, p. 148

Maleahi 2:7 – Căci buzele preotului trebuie să păzească știința și din gura lui

se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor.

În zilele regelui Asa, era ușor de observat de ce era nevoie de acest serviciu.

2 Cronici 15:3,5 – Multă vreme Israel a fost fără Dumnezeu cel adevărat, fără preot care să învețe pe oameni și fără Lege. În vremurile acelea nu era liniște pentru cei ce se duceau și veneau, căci erau mari tulburări printre toți locuitorii țării.

Dumnezeu ne-a cerut, la fel ca israeliților, să-i susținem pe slujitorii Evangheliei, făgăduind binecuvântări minunate pentru cei care vor asculta.

Maleahi 3:10 – Aduceți însă la casa vistieriei toate zecuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.

Dumnezeu ne acordă privilegiul de a sprijini lucrarea Sa. Dăruirea credincioasă este o binecuvântare pentru biserică, însă dăătorul este și mai binecuvântat.

SECȚIUNEA II

Dumnezeu nu numai că a binecuvântat pe Israel cu posesiuni materiale pentru a putea contribui la construcția frumosului sanctuar, ci El le-a dat și abilități individuale speciale pe care ei, de asemenea, le-au dedicat serviciului Său.

Exodul 31:2-6 – Să știi că am ales pe Bețaleel ... L-am umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări. ... Am dat pricepere în mintea tuturor celor ce sunt iscusiți, ca să facă tot ce ți-am poruncit.

Dumnezeu oferă și astăzi bisericii Sale mijloace și abilități pentru a împlini lucrarea pe care i-a încredințat-o. Aceasta este lucrarea specială a Duhului Sfânt.

1 Corinteni 12:7 – Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.

Puteți citi despre aceste daruri speciale în 1 Corinteni 12 și în Romani 12. Cum ar trebui să folosim darurile pe care ni le dă Dumnezeu? Pavel spune:

1 Corinteni 14:12 – Tot așa și voi, fiindcă râvniți după daruri duhovnicești, să

căutați să le aveți din belșug, în vederea zidirii sufletești a Bisericii.

„Zidire” aici implică consolidare și dezvoltare. Ar trebui să folosim talanții dați de Dumnezeu pentru a sluji biserica și a o ajuta să prospere. Când vezi că este nevoie de ceva în biserică, nu spera ca altul să facă. Oferă-te să faci ceva în mod voluntar!

De exemplu, vizitează-i pe membrii bisericii care nu pot veni la biserică; citește-le Biblia, cântă și roagă-te cu ei. Când gătești pentru o masă de părtășie la biserică, pregătește o farfurie specială pentru un membru cu o alergie alimentară și pune o etichetă cu numele său pe ea. Este nevoie de instructor la Școala de Sabat a copiilor? Oferă-te voluntar să predai, să cânti la pian sau să asisti copiii. Organizează o distribuție de literatură cu tinerii sau niște vizite între vecini; roagă-te cu oamenii în lucrarea din ușă în ușă.

Implicarea în aceste activități îți va oferi o experiență care îți va fi de ajutor întreaga viață. Tratează-i cu atenție pe vizitatorii bisericii. Primește-i cu căldură. Invită-i pe tinerii vizitatori să participe la grupele de tineri.

Biserica ta are multe nevoi de împlinit. Întreabă-te: „Ce nevoi sunt și cum pot eu să ajut?” Fii sigur că nu treci cu vederea sarcinile mici, umile, în timp ce dorești implicarea în proiecte mari.

Dar mulți creștini așteaptă încă să li se încredințeze o lucrare mare. Și, pentru

că nu pot găsi un loc suficient de mare care să le satisfacă ambiția, ei nu reușesc să fie credincioși în îndatoririle obișnuite ale vieții. Pentru ei, acestea sunt neinteresante. Zi după zi, ei lasă să le scape ocaziile care să demonstreze credințioșia lor față de Dumnezeu. În timp ce așteaptă o lucrare mai mare, viața se scurge, scopul ei rămâne neîmplinit, iar lucrarea ei, nesăvârșită. — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 360

SECȚIUNEA III

Ca acțiunile bisericii să fie eficiente, membrii trebuie să fie organizați. Cum este organizată biserica? Cum sunt responsabilitățile repartizate persoanelor din biserică? Cum poate biserica să se asigure că totul este făcut cum se cuvine?

Un comitet de numiri să analizează cu grijă nevoile bisericii și plănuiește cum să folosească mai bine darurile fiecărui membru. Apoi oamenilor să li se cere să slujească într-un anumit domeniu. În acest fel sunt aleși prezbiterii, diaconii, diaconesele, instructorii Școlii de Sabat și alți lucrători și lideri ai bisericii. Aceia cărora nu li se cere să slujească într-o slujbă anume pot fi de folos pe multe alte căi.

Dacă acest comitet ți-ar cere să preiei o responsabilitate, ai putea răspunde cu înțelepciune, exprimându-ți dorința de a sluji biserica, cerând însă o perioadă de gândire și de rugăciune cu privire la acest subiect. Atunci când cerem înțelepciune de la Dumnezeu, El a promis că ne-o va da (Vezi Iacov 1:5).

Astfel putem sluji biserica — oferindu-ne voluntar să ajutăm oriunde este nevoie și acționând voios unde ni se cere în mod specific. Când facem aceasta, ne pregătim, de fapt, pentru responsabilități mai mari. (Luca 16:10).

A conduce biserica este o chemare măreață. Pavel i-a spus lui Timotei că liderii, cum ar fi diaconii, „trebuie cercetați întâi și, numai dacă sunt fără prihană, să fie diaconi” (1 Timotei 3:10). Acești lideri care „slujesc bine ca diaconi dobândesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus” (1 Timotei 3:13).

Pentru o slujire eficientă în viitor, cultivă de pe acum obiceiuri de lider, cum ar fi ospitalitatea și prietenia. Să cultivăm obiceiuri când suntem tineri, întrucât, cu puține excepții, acestea vor rămâne ale noastre pentru tot restul vieții.

Ezra nu ar fi fost chemat să conducă poporul lui Dumnezeu la vârsta adultă fără o atentă perioadă de pregătire în tinerețe. Fiind un descendent al lui Aaron, el fusese instruit în lucrările preoțești; totuși a realizat că are mult mai mult de învățat din Biblie. Hotărât să fie în deplin armonie cu Dumnezeu, el a luat trei decizii: (1) Să studieze Biblia cu sârguință; (2) Să dea ascultare tuturor instrucțiunilor pe care ea le conține; (3) Să-i învețe și pe alții, care sunt dispuși să-l asculte, ce a aflat el din Biblie. (Vezi Ezra 7:10.)

Aceasta l-a determinat să se ocupe stăruitor cu studiul istoriei poporului lui Dumnezeu, așa cum era aceasta raportată în scrierile prorocilor și ale împăraților. El a cercetat cărțile poetice și pe cele istorice ale Bibliei, pentru a înțelege de ce Dumnezeu îngăduise ca Ierusalimul să

“Loialitatea față de Hristos cere împlinirea cu credincioșie a îndatoririlor din biserică. Aceasta este o parte importantă din pregătirea unei persoane; iar într-o biserică inspirată de viața Stăpânului, ea va determina în mod direct efortul pentru lumea din afară.” — *Educație*, p. 269

fie distrus, iar poporul său, dus în robie într-o țară păgână. ...

A experimentat o pocăință nouă și totală și s-a hotărât să cunoască temeinic rapoartele istoriei sfinte, ca să poată folosi această cunoștință pentru a aduce lumină și binecuvântare poporului lui.

Ezra s-a străduit să-și intensifice pregătirea inimii pentru lucrarea care credea că stătea înaintea lui. L-a căutat pe Dumnezeu cu sinceritate, ca să poată fi un învățător înțelept în Israel. Pe măsură ce învăța să-și supună mintea și voința

controlului divin, erau aduse în viața sa principiile sfințirii adevărate, care în anii următori au avut o influență modelatoare nu numai asupra tineretului, care căuta îndrumarea, ci și asupra tuturor celorlalți asociați cu el. – *Profeți și regi*, pp. 608-609

Ezra a descoperit cel mai eficient mod de a studia Biblia: acel studiu care este menit să te învețe ceea ce vrea Dumnezeu ca tu să faci. Pe măsură ce asculți, încearcă să împărtășești altora ceea ce ai învățat, în modul cel mai atractiv posibil.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Analizați povestirea văduvei cu doi bănuți (Marcu 12:41-44) și pe cea a darului Mariei pentru Isus (Marcu 14:3-9). Ce a făcut ca fiecare dar să fie special? A fost cumva mărimea darului? Sau spiritul cu care a fost dăruit? Sau poate altceva? _____

SECȚIUNEA II

2. Care sunt cele mai bune căi de a sluji biserica? _____
1 Timotei 4:12 _____
Psalmii 111:1 _____
Faptele 2:44, 45 _____
Faptele 9:36 _____
Faptele 12:5 _____
3. Cum poți sluji mai bine în biserica locală? _____

SECȚIUNEA III

4. Gândește-te la cineva din biserica ta locală care adesea se oferă voluntar să îndeplinească ceea ce este nevoie. Cum ai putea ajuta și tu biserica pur și simplu ajutând acea persoană? _____

5. Pe cine ar trebui să aleagă comitetul de numiri ca lideri ai bisericii? Sunt toți calificați automat doar prin faptul că spun un „da” bucuros solicitărilor? 1 Timotei 3:1-12 _____

6. Citește Ezra 7:10. Cum poți urma exemplul lui Ezra? _____

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Lucrarea pentru prieteni

Se pare că există tendința la creștini ca ei să lucreze mai degrabă pentru mântuirea necunoscuților decât pentru a celor mai apropiați. Aceasta se întâmplă deoarece ei cunosc defectele din caracterul prietenilor și cunoștințelor și nu cunosc slăbiciunile străinilor.

Dacă Dumnezeu ne-a așezat pe toți împreună în această lume, astfel încât să învățăm să trăim în armonie și să lucrăm pentru interesul veșnic al celor cu care suntem în legătură, ca să fim pregătiți pentru a ne bucura de compania lor în Împărăția lui Dumnezeu, nu ar trebui ca primul și cel mai important obiect al lucrării noastre să fie cei care în mod firesc se află în preajma noastră? Dacă faptul că le cunoaștem defectele ne determină să nu mai lucrăm pentru ei, atunci ar trebui să ne amintim de Isus, care cunoștea foarte bine starea de păcat a omenirii căzute înainte să vină în această lume, să trudească, să agonizeze și să moară pentru ea; și El a acceptat aceasta tocmai ca să corecteze defectele de caracter ale oamenilor greșiți.

Nu putem noi să lucrăm mai eficient și să ne rugăm mai în cunoștință de cauză pentru înțelepciune și pentru har cu scopul de a-i ajuta pe aceia ale căror slăbiciuni nu ne sunt necunoscute? Dacă suntem copiii lui Hristos, de ce cunoștii noștri nu ar putea fi eliberați, știind că dragostea lui Hristos s-a arătat ca să-i ridice pe aceia care sunt căzuți și în pericol de a pieri?

Dacă în lucrurile acestei lumi depunem eforturi stăruitoare acolo unde vedem că este o mai mare nevoie, de ce nu am face la fel și pe plan spiritual? Oare nu tocmai această dragoste și grijă pentru alții ne solicită să ne corectăm defectele care ne împiedică să-i ajutăm pe alții? Adesea, tocmai cunoașterea propriilor defecte este ceea ce împiedică dispoziția noastră de a lucra pentru cei care ne cunosc cel mai bine. Dacă lucrul acesta este adevărat, în loc să lucrăm doar

pentru necunoscuți, nu ar fi mai bine pentru starea noastră spirituală să ne angajăm în acea lucrare în care vom motivați să ne corectăm propriile tendințe spre rău? Iar aceste eforturi, nu au ele ca rezultat o lucrare mai eficientă inclusiv pentru necunoscuți?

Iar dacă există printre prietenii noștri persoane

care s-au înstrăinat de noi, sau dacă avem dușmani și dacă printr-o lucrare răbdătoare avem succes și îi câștigăm ca prieteni pentru noi și pentru Dumnezeu, ce putere ar aduce acest lucru în lucrarea printre cei care ne sunt complet străini! Cunoașterea faptului că îi putem câștiga pe cunoscuți printr-o dispoziție amabilă și prin puterea dragostei, precum și gândul că suntem susținuți de ei în lucrul nostru sunt o sursă de putere pe care doar puțini o au

în această lume. Cei care întreprind cu succes o astfel de lucrare trebuie să aibă mult din spiritul lui Isus. O astfel de lucrare va fi însoțită de smerirea sufletului și de mărturisirea păcatului și ne va aduce aprobarea lui Dumnezeu, care va turna binecuvântările Sale în măsură bogată peste noi.

Oh, dacă Dumnezeu ar impresiona mintea și inima noastră astfel încât să avem dorința de a lucra pentru El, am putea câștiga înțelegerea că suntem cei mai potriviți pentru a lucra în viața celor cu care venim adesea în contact. Iar atunci când rapoartele cerului se vor deschide înaintea ochiului omenesc, judecățile lui Dumnezeu se vor arăta: vor fi privite rezultatele influenței noastre asupra acelor cu care am venit în contact și nu se va putea formula nicio plângere că s-ar fi putut face mai mult pentru a pregăti caracterele cunoscuților pentru Împărăția lui Dumnezeu!

„Cei care întreprind cu succes o astfel de lucrare trebuie să aibă mult din spiritul lui Isus.”

Conexiune istorică

Religia înseamnă slujire

„**N**oi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu.” Hristos este capul bisericii pe pământ, iar El cere ca oricine crede în El ca Răscumpărător să se predea în ascultare de Cuvântul Său, să-L iubească pe Dumnezeu mai presus decât orice și să-i iubească pe cei care pier în păcat așa cum îi iubește Hristos.

În fiecare biserică ar trebui să fie oameni care să depună eforturi susținute pentru misiune și să-i învețe pe lucrători cum să-și exerseze abilitățile și cum să folosească cele mai bune metode misionare. Ar trebui să fie mulți lucrători în fiecare oraș și să fie trimiși misionari în fiecare câmp posibil. Noi avem promisiunea Creatorului lumilor, promisiunea Celui care are toată puterea și comanda cerului și a pământului, că El va fi cu noi și că va lucra în biserică Sa vie și activă de pe pământ. El dă dispoziție îngerilor să coopereze cu agenții umani în avansarea lucrării Sale pentru salvarea sufletelor care pier. Tot cerul este implicat în slujirea celor care vor moșteni mântuirea, împărțind o putere reînnoită a Spiritului Sfânt acelora care lucrează pentru salvarea sufletelor.

Nicio biserică să nu fie inactivă: niciun membru al bisericii să nu fie fără răspundere și neimplicat. Domnul va veni din ceruri în curând ca să-i pedepsească pe locuitorii lumii pentru nedreptatea lor; pământul va da la iveală sângele vărsat și nu va mai ascunde trupurile ucise. Mesajul avertizării trebuie să ajungă la păcătoși; trebuie proclamat acelora care nu au avut lumina adevărului. Membrii bisericii trebuie să fie învățați să nu-și mai folosească timpul și banii pentru ei, ci să se dedice răspândirii luminii celor care sunt în întineric. Legea este împlinită în totalitate de cei care-L iubesc pe Dumnezeu cu toată inima și pe aproapele lor ca pe ei înșiși. Pe aceste două precepte ale dragostei sunt construite legea și profeții. Domnul Isus îi iubește pe cei pentru care El a murit și le cere tuturor celor care cred în numele Său să coopereze cu El în ce privește renunțarea și sacrificiul de sine. Aceia care cred în Hristos ca Salvator personal vor face eforturi susținute pentru a-L face cunoscut. El este calea, adevărul și viața, iar prin prezentarea adevărului

asa cum este el în Isus, sufletele sortite pieirii vor fi salvate.

Avem nevoie să privim la Dumnezeu continuu și să ne fortificăm sufletele prin rugăciune stăruitoare și prin veghere. Religia înseamnă slujire; o slujire serioasă și plină de credincioșie față de Dumnezeu. Este necesar ca toți cei aleși de Dumnezeu să fie împreună-lucrători cu El. Ei nu pot amesteca eul și egoismul cu slujirea sinceră și credincioasă. Toți cei care vor intra pe porțile binecuvântate vor fi găsiți credincioși. Ei vor fi oferit un asemenea serviciu încât Răscumpărătorul le va putea spune: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!” Domnul a stabilit cu claritate condițiile care trebuie îndeplinite pentru a fi urmașul Său în faptă și în adevăr. El spune: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze”.

Vreau să subliniez pentru tineri și tinere necesitatea de a-și urma chemarea și de a-și confirma alegerea. Vă implor să nu vă jucați cu interesele voastre eterne. Făcând așa, pierdeți fericirea, pacea și moștenirea veșnică. Prietenii mei tineri, voi sunteți datori irevocabil ca prin harul lui Dumnezeu să ascultați zilnic de poruncile lui Dumnezeu și zilnic să câștigați stăpânire de sine și tărie de caracter, astfel încât să nu cădeți sau să fiți descurajați. Har divin a fost asigurat din belșug pentru fiecare suflet, astfel încât fiecare să iasă victorios din luptă. Nu deveniți indolenți; nu vă amăgiți cu ideea că puteți fi salvați dacă umblați după inclinațiile naturale ale caracterului – mergând în deriva curentului lumii prin îngăduință de sine și prin satisfacerea eului –, că puteți face față forțelor răului în timpul de criză și că veți ieși biruitori când lupta va fi aprigă.

“Domnul Isus îi iubește pe cei pentru care El a murit și le cere tuturor celor care cred în numele Său să coopereze cu El în ce privește renunțarea și sacrificiul de sine.”

Trebuie să învățați zilnic cum să folosiți armele acestei lupte și cum să mânuiți sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să învățați să vă împotriviți Diavolului, ca el să fugă de la voi. Trebuie să învățați în fiecare zi să ascultați de ordinele Căpeteniei oștirii Domnului.

Tinerii mei prieteni, voi vă rugați? Vă educați să aveți gânduri curate, aspirații sfinte, iar cererile voastre să fie înălțate cu mâini curate și dintr-o inimă sinceră? Vă educați limba să-I cânte imnuri de laudă lui Dumnezeu și căutați să faceți voia Domnului? Aceasta este educația care va fi de mare valoare pentru voi; pentru că vă va ajuta în formarea unui caracter ca al lui Hristos. Învățați astfel cum să obțineți haina neprihănirii lui Hristos, intrând în posesia făgăduințelor mărețe ale Cuvântului Său.

Mulți sunt împinși de ambiția de a-i conduce pe alții. Aceștia să învețe să umble umili cu Dumnezeu lor, să fie împlinitori ai Cuvântului Său acolo unde se

găsesc. Să învețe să fie ascultători, să slujească voioși cu toate capacitățile pe care le au. Să se deprindă să facă cele mai umile munci și să înțeleagă că, în orice împrejurări s-ar afla, ei Îi slujesc lui Hristos. Îndeplinind munci fizice umile, veți confirma că Dumnezeu este cu voi și că folosiți talentele pe care El vi le-a încredințat. Acolo unde vă aflați, ocaziile și privilegiile vor apărea și, dacă veți căuta să-I slujiți lui Hristos, le veți vedea și fructifica. În cele mai umile situații, veți găsi ocazia de a vă exercita integritatea și loialitatea; iar dacă Îi veți fi credincioși Domnului în lucrurile mici, vi se vor încredința altele mai mari. Dacă sunteți credincioși în puține lucruri, credințioșia voastră va demonstra că sunteți elevi în școala lui Hristos și că vă cultivați abilitățile pentru a sluji în câmpuri mai largi. Isus a spus: „Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari”.

- *The Youth's Instructor*, 7 noiembrie 1895

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

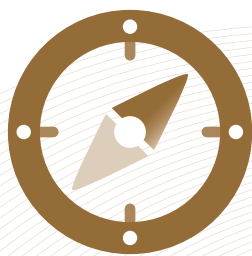
1. Care sunt cele trei lucruri pe care le cere Hristos de la oricine crede în El ca Răscumpărător? _____

2. „Niciun membru al bisericii nu trebuie să fie fără răspundere și neimplicat.” Ce faci ca să le duci celor păcătoși mesajul de avertizare? Sau, dacă nu faci acest lucru, cum ai putea face ca să începi imediat? _____

3. Ce înseamnă religia? _____

4. Ce fel de educație va fi de cea mai mare valoare pentru tine? _____

5. Care va fi rezultatul, dacă ești credincios în puține lucruri? _____

Capitolele credinței

Întâmplare sau providență?

Cât de mult din ceea ce se întâmplă într-o zi crezi că este pură întâmplare și cât crezi că este conducere divină? Când vei citi această povestire, vei ajunge la concluzia că întâlnirea pe care a avut-o pastorul Pen Narith a fost plănuită în cer.

– Aș dori un tuns, i-a spus Pen Narith bărbierului satului, în timp ce se rezema cu spatele de speteaza scaunului așezat sub palmieri.

Bărbierul i-a spus „bun venit” omului care se refugiase aici de soarele tropical dogoritor.

– De unde sunteți? a întrebat bărbierul cu o voce veselă.

Pen Narith, care călătorise treizeci de kilometri cu motoreta, era preocupat de gândul vizitei pe care urma să o facă în următorul sat pentru a preda studii biblice. El a făcut o pauză, apoi a răspuns:

– Călătoresc către un orașel spre est.

– Cu ce scop călătorești? a insistat bărbierul în modul lui prietenos.

„Ești aici pentru un motiv. Vorbește-i despre acest motiv acestui om!”, i-a șoptit Duhul Sfânt pastorului. Pen Narith a recunoscut impulsul blând și nu voia să rateze o oportunitate de a da mărturie.

– Merg în acel sat ca să studiez Biblia cu un grup de credincioși în Isus, a răspuns Pen Narith. Sunt pastorul lor.

Ochii bărbierului s-au aprins și a spus cu entuziasm:

– Și eu cred în Isus!

Cu această remarcă, Pen Narith a știut imediat că acea întâlnire nu era o întâmplare, ci mai degrabă conducerea providențială a lui Dumnezeu. Deoarece aproximativ 97% dintre cambodgieni sunt budiști, Pen Narith nu întâlnea zilnic alți creștini.

– Dar cum ați aflat despre Isus? a întrebat curios Pen Narith, fericit că a întâlnit un frate credincios.

Bărbierul Kim Neth i-a povestit toată istoria vieții lui, începând cu momentul în care luptase pentru guvern împotriva lui Khmer Rouge, în 1986: cum a fost rănit pentru că pășise peste o mină ascunsă în pământ. A căpătat din nou speranță de viață când a auzit vestea bună a mântuirii printr-o transmisiune radio. Pen Narith stătea acolo uimit, în timp ce Kim Neth povestea cum fusese pe punctul de a-și lua viața,

căci nu mai avea nicio speranță, dar cum vestea că Isus Hristos era Salvatorul său i-a redat curajul de a trăi.

Atunci când tunsoarea a fost gata, s-a terminat și

conversația, întrucât erau și alții care așteptau la rând. Pen Narith a decis să devină clientul permanent al lui Kim Neth, pentru că spera și se ruga să aibă șansa ca într-o zi să studieze Biblia cu noul său prieten creștin.

Data următoare când a venit pentru o tunsoare, Kim Neth l-a salutat ca și cum era o rudă cu care nu se întâlnise de mult timp. După alte câteva tunsori și discuții despre credință, Kim Neth l-a rugat:

– Vrei să faci un studiu biblic acasă la mine și la soția mea, așa cum faci cu acei oameni în orașelul acela?

Pen Narith a exclamat:

– Desigur, mi-ar face plăcere!

Au studiat de două ori pe săptămână timp de o lună. Apoi, Kim Neth și soția lui s-au simțit pregătiți să accepte adevărurile despre Sabat și alte crezuri adventiste pe care nu le cunoscuseră înainte. Ei i-au cerut lui Pen Narith să fie botezați, ceea ce el a făcut cu bucurie.

Pen Narith nu avea idee ce lucruri minunate vor ieși la iveală dintr-un popas pentru o tunsoare. Dacă îl vizitați pe Kim Neth la frizeria lui în aer liber de lângă drumul care duce în acel orașel, este foarte probabil să auziți istoria împărtășită de el cu entuziasm, și anume cum au devenit adevărurile Bibliei clare pentru el și ce înseamnă Isus pentru el astăzi. Kim Neth a continuat și el lucrarea studiului Bibliei într-o grupă dintr-un alt sat, grupă care a crescut și a devenit o casă-biserică – la care au început să vină mulți oameni în fiecare Sabat dimineață.

Rugăciune pentru ocazii de mărturisire: Doamne, Tată din ceruri, iartă-mă pentru că am fost prea ocupat și am ratat ocaziile pe care Tu mi le-ai oferit de a fi martorul Tău. Botează-ne, pe mine și pe misionarii ASAP, cu Duhul Sfânt, astfel încât să fim gata pentru oamenii pe care Tu îi vei trimite în calea noastră astăzi.

Un bărbier cambodgian

© DPA photo library License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind ÎN ORAȘE

Text de memorat: | Matei 9:35

Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință care era în norod.

SECȚIUNEA I

Lumea se schimbă într-un mod minunat, dar și neplăcut. De exemplu, deși populația globului s-a înmulțit de patru ori de când s-au născut străbunii tăi, globul pământesc nu a devenit mai mare.

Aceasta te-ar putea face să crezi că mai există doar câteva zone nepopulate în afara orașelor, însă populația a crescut în principal la orașe. Așadar, dacă vrem să ajungem la toți oamenii de pe planetă, ar trebui să ne concentrăm pe orașe.

Biblia ne descoperă istoria apariției orașelor.

Planul original al lui Dumnezeu pentru om era locuirea în mijlocul naturii. Idealul lui Dumnezeu pentru oameni nu era aglomerația urbană. Cain, ucigașul, în răzvrătirea lui împotriva lui Dumnezeu, a construit primul oraș (Vezi Geneza 4:17). Descendenții lui Cain au ales văile, în timp ce copiii lui Dumnezeu s-a retras să locuiască în izolarea fru-

muștilor naturale ale munților. Odată cu trecerea timpului, tinerii au început s-o ia pe urmele pașilor lui Cain. Ei au părăsit căminul din munți și s-au căsătorit cu femeile din orașe. (Vezi Iuda 11; *Patriarhi și profeți*, p. 81).

După potop, acei urmași ai lui Noe care, asemenea lui Cain, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și au vrut să-L uite au abandonat singurătatea munților din zona Ararat și s-au stabilit în cetatea Babel, în câmpia Șinear, contrar poruncii lui Dumnezeu.

Geneza 11:4 – Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă

“ Starea de lucruri cu care se confruntă lucrătorii creștini în orașele mari constituie un apel solemn de a depune un efort neobosit în lucrarea pentru milioanele de oameni care trăiesc în umbra unei pedepse iminente. ” — *Evangelizare*, p. 25

Din cuprins: B-17 _ 27 APRILIE

Slujirea în orașe

Melancolia

Mergi și predică Evanghelia

O triplă salvare

**cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim
împrăștiati pe toată fața pământului!**

Observați asemănările dintre orașele de atunci și cele de acum.

Cei care s-au îndepărtat de El și-au zidit orașe mari și, înghesuindu-se în acestea, s-au fâlit cu splendoarea, luxul și viciul care fac ca orașele din zilele noastre să fie mândria lumii, dar și blestemul ei. Însă oamenii care au ținut cu putere la principiile de viațuire date de Dumnezeu au locuit la câmpie și la munte. – *Educație*, p. 33

Fericirea nu poate niciodată să fie găsită ignorând instrucțiunile lui Dumnezeu; și, încă de la început, orașele au fost pline de cruzime, de violență și de crimă; de bogăție extremă sau de sărăcie extremă; de necumpătare, de corupția morală și de boală. Orașele au izgonit pacea și liniștea. Deci, de ce anticii au ales orașul în locul vieții la țară?

În primul rând, se părea că este mult mai ușor și mai rapid să aduni bogății în oraș. De aceea Lot a ales cetatea Sodomei.

În al doilea rând, activitățile artificiale continue din orașe păreau mult mai interesante decât pacea și liniștea relaxantă de la țară.

În al treilea rând, societatea orașului nu condamna plăcerile păcătoase, ci le furniza și le făcea atractive.

În al patrulea rând, orașele erau concentrate pe procurarea confortului, a comodității și a facilităților vieții, dând o falsă impresie că viața în ele va fi lipsită de trudă și de dificultăți.

Dumnezeu spusese că prin sudoarea frunții ne vom mânca pâinea; El ne-a anunțat de apariția spinilor și a măcănișilor, care sunt necesari pentru binele nostru. Însă orașele promiteau hrană fără sudoare și înlăturarea spinilor și a măcănișilor din viață.

Acum, dacă am înțeles ceva din istoria orașelor, putem lua în discuție de ce au nevoie oamenii din oraș și cum îi putem sluji mai bine. De ce au ei nevoie?

În primul rând și cel mai mult ei au nevoie de pace. Viața din oraș nu lasă loc pentru odihnă reală, pentru că este ca valurile continue ale mării. Există un zbucium constant, o activitate continuă și distracție fără oprire.

Ei mai au nevoie de sănătate. Stresul, îngăduința de sine, păcatul și poluarea orașelor au slăbit capacitatea oamenilor de a se bucura de viață. Le jefuiesc energia și sănătatea.

Apoi, mai au nevoie de libertate – să fie eliberați de sclavia adicțiilor și a modei, de frica de opinia societății și de singurătate. Mulți au nevoie să fie eliberați de abuz și din capcana sărăciei crunte care pare fără de speranță. Și, desigur, oamenii din orașe au nevoie de iertare. Păcatul și orașele – aceste două cuvinte merg împreună.

Cum îi putem sluji pe acești oameni nefericiți? Vom analiza acest lucru în următoarele două secțiuni.

SECȚIUNEA II

O idee populară astăzi este aceea că modul cel mai bun de a-i ajuta pe oamenii din oraș este să trăiești acolo cu ei. Dar sprijină Biblia această idee? Să privim câteva exemple biblice.

Isus, supremul nostru exemplu, nu a avut o casă în oraș. Da, El petrecea multe dintre orele zilei în orașe. Dar o mare parte din timpul personal El o petrecea în casele, în grădinile și pe câmpiile din afara orașelor. Atunci când lucra în oraș, pleca seara și dormea în vecinătatea lui; apoi, dimineața, Se întorcea să-și continue lucrarea. (Vezi Matei 21:18; Ioan 18:1). El a crescut afară din oraș, într-un „cămin izolat din munții Galileei” – *Divina vindecare*, p. 365.

Multe dintre predicile Sale au fost ținute în zona rurală, unde putea să extragă învățături din natură și unde ascultătorii puteau fi îndrumați ușor spre Dumnezeu. Mii de oameni veneau – iar mulți dintre ei erau din orașe – ca să-L asculte pe minunatul Învăță-

tor. Și multe dintre minunile Sale de vindecare au fost făcute tot acolo.

A urma exemplul lui Isus va fi mereu un mod sigur și eficient de a ajunge la inima celor din orașe. Dacă practicăm metoda folosită de El, vom avea succes.

În Vechiul Testament găsim o comparație excelentă între două căi de a sluji în orașe: Avraam a folosit așa-numita metodă a „vizitei”, iar Lot, pe cea a „stabilirii”.

În ascultare de porunca lui Dumnezeu, Avraam a părăsit orașul Ur și s-a mutat în Canaan, unde a trăit la țară. Dar Dumnezeu a aranjat lucrurile astfel ca Avraam să poată ajuta orașul Sodoma în caz de pericol. Astfel, întregul oraș al Sodomei a ajuns să-l aprecieze pe Avraam și să-i cunoască religia (Vezi Geneza

“Întinericul spiritual, care acoperă întregul pământ în zilele noastre, se intensifică în centrele aglomerate. Slujitorii Evangheliei descoperă că în orașele mari este cea mai mare lipsă de pocăință și cea mai mare nevoie” —*Evanghelizare*, p. 25

14). Nu știm câți oameni au părăsit Sodoma pentru a se alătura taberei lui Avraam. Dar dacă au existat astfel de oameni, ei au înțeles că viața lor depindea de părăsirea aceluia oraș plin de răutate. Știm că metoda de evanghelizare a lui Avraam era foarte eficientă.

Familia sa numeroasă consta în mai bine de o mie de suflete, mulți dintre ei fiind capete de familie și, nu puțini, noi convertiți din rândul celor păgâni. — *Educație*, p. 187

Ca și Avraam, Lot era un om neprihănit. El detesta păcatul Sodomei.

2 Petru 2:7, 8 — Și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viața destrăbălată a acestor stricați; (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite).

Lot a viețuit în acel oraș nelegiuit timp de mulți ani. El a avut destule ocazii de a-i ajuta pe sodomiți. Dar câți oameni a salvat Lot atunci când a părăsit

orașul? Nici măcar unul. Copiii lui au fost influențați de prietenii lor din Sodoma și, prin ezitarea de a părăsi orașul, el și-a pierdut și soția.

Când Lot a intrat în Sodoma, a intenționat în mod categoric să se păstreze departe de nelegiuire și să poruncească familiei sale după el. Dar el a dat în totul greș. — *Patriarhi și profeți*, p. 168

Deci, în timp ce este nevoie să răspundem chemării lui Dumnezeu de a lucra în orașe, trebuie să luăm aminte la avertizarea dată în Cuvântul Său:

Totuși Lot ar fi putut să-și ferească familia de multe rele, dacă nu s-ar fi stabilit în orașul acela nelegiuit și imoral. Lot și familia lui ar fi putut să facă în Sodoma toată lucrarea pe care au făcut-o chiar dacă ar fi locuit într-un loc aflat la o oarecare depărtare de cetate. — *Evanghelizare*, p. 78

Dumnezeu dorește să evanghelizăm orașele, dar nu după acest model, care duce la pierderea familiei. Să-i cerem Domnului înțelepciune să știm cum să lucrăm înțelept și eficient pentru orașe.

SECȚIUNEA III

Asemenea cetății Sodoma, orașele de dinainte de potop erau pline de răutate. Enoh a avut un plan de evanghelizare a acestor orașe și metoda lui de a ajunge la antediluvieni a fost mai eficientă decât metoda lui Lot de a ajuta cetățenii din Sodoma.

„Enoh a umblat cu Dumnezeu și totuși nu a locuit în mijlocul niciunui oraș întinat de tot felul de violențe și de nelegiuire, așa cum a locuit Lot în Sodoma. ... El și familia lui s-au așezat acolo unde atmosfera era cât mai pură posibil. Apoi, mergea din când în când la locuitorii lumii cu mesajul dat de Dumnezeu. ... După ce-și proclama mesajul, el mereu îi lua cu el în locul lui de refugiu pe cei care primiseră mesajul de avertizare. — *Maranatha*, p.184

Oamenii care locuiesc în orașe au nevoie de literatură creștină. Deși trimiterea prin poștă de materiale spirituale are importanța ei, lucrarea personală este mereu mult mai eficientă; este nevoie de colportori — cei care vând cărți creștine din ușă în ușă. Mii de oameni din orașe vor afla adevărurile soliilor celor trei îngeri din paginile literaturii distribuite prin colportaj în acele orașe.

Este nevoie de colportori care să pătrundă în orașele noastre mari cu aceste cărți. ... În timp ce vor merge din casă în casă, vor găsi suflete care sunt flămânde după pâinea vieții, cărora le vor putea

roști un cuvânt la vreme potrivită. ...
Poate spui: „Nu sunt pastor. Eu nu pot predica oamenilor”. Da, s-ar putea să nu fii în stare să predici; dar ... poți fi mâna de ajutor a lui Dumnezeu. ... Tineri și tinere, Domnul vă cheamă să vă înrolați în lucrarea Sa. – *Evangelizarea prin literatură*, p. 23

Orașele mai au nevoie și de misionari medicali. Metropolele sunt locuri cu oameni oboșiți și bolnavi. Mulți dintre aceștia sunt gata să asculte pe cineva care poate să-i ajute să-și recâștige sănătatea. Prin misionarii medicali din orașe, mulți vor fi eliberați din robia necumpătării și, cu mintea curățată prin adoptarea de obiceiuri sănătoase, vor fi capabili să aprecieze și să înțeleagă adevărurile pentru acest timp.

Orașele au nevoie de biserici unde credincioșii să vină la închinare. Orașele au nevoie de școli elementare adventiste care să-i educe pe copii. Dumnezeu a intenționat ca aceste instituții să fie lumini în aceste locuri întunecoase.

Mult mai mult poate fi făcut pentru a-i salva și educa pe copiii aceluia care în prezent nu pot ieși din orașe. Aceasta este o chestiune vrednică de cele mai mari eforturi. Trebuie întemeiate școli elementare în cadrul bisericilor, pentru copiii din orașe, iar în legătură cu aceste școli trebuie luate măsuri pentru predarea studiilor mai înalte, acolo unde aceasta se cere. – *Îndrumarea copilului*, p. 306

Lucrarea medicală misionară, distribuirea de literatură, bisericile și școlile pregătesc calea pentru campaniile evanghelice finale din orașe.

Orașele sunt câmpuri misionare vaste și ele au nevoie de proiecte mari pentru a fi ajutate. Probabil că cel mai bun serviciu pe care poți să-l faci acum pentru orașe este să te pregătești să fii colportor, misionar medical, evanghelist, pastor sau profesor de școală elementară. Apoi, când ești pregătit, sacrifică săptămâni sau chiar luni uneori pentru a salva oamenii care mor.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. De ce au construit oamenii orașul și turnul Babel? _____
2. De ce nu s-a umplut pământul de ferme de familie? De ce au apărut orașele? _____

SECȚIUNEA II

3. Ce circumstanțe i-au permis lui Avraam să-și demonstreze prietenia față de poporul din Sodoma? _____

S-a întâmplat ceva într-un oraș din zona în care locuiești care le-a dat oamenilor care locuiesc la țară ocazia să ajute cu ceva? _____

4. Pune în contrast metodele de evanghelizare a orașelor folosite de Avraam cu cele folosite de Lot, cât și rezultatele pe care le-a obținut fiecare. _____

SECȚIUNEA III

5. Deși Enoh a lucrat adesea în orașe, el, în mod înțelept, a ales să trăiască în afara lor. Urmându-i exemplul, ce pericole fizice și spirituale poate evita o familie de astăzi? _____

Studiu suplimentar: *Evangelizare*, pp. 25-44; *Patriarhi și profeți*, pp. 84-89

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Melancolia

Ce este melancolia? O boală sau doar o stare de nemulțumire intensificată? Este ceva cu care poți să lupți și să învingi sau este o maladie de neînvins, care ne răpește confortul și ne umple mintea de presimțiri sumbre și nesănătoase?

Există unele lucruri importante despre tulburarea numită „melancolie”. În majoritatea cazurilor, este o boală comună pentru categoria de populație bogată și fără griji, pentru cei care de obicei nu sunt copleșiți de necazuri și care nu experimentează decât puțin din îngrijorarea pentru procurarea pâinii zilnice sau din bucuria de a o avea. Apoi, ea afectează cu o mare frecvență și violență persoanele care nu au nicio credință religioasă specifică și nici înclinații religioase de o anumită nuanță. Nu vrem să dăm de înțeles că oamenii credincioși sau persoanele împovărate de griji și de privațiuni nu ar fi adesea demoralizate și deprimare atunci când se confruntă cu circumstanțe adverse sau poate cu suferințe fizice; ci ceea ce vrem să spunem este că această stare mintală de „melancolie” se referă în principal la aceia care nu ar avea motive să fie afectați de tristețe sau de descurajare.

Cât de adesea această expresie este auzită de la persoane care au un trai ușor, fără să aibă cu adevărat încercări în viață, și care par să fie prea favorizați de soartă ca să aibă motive de deprimare: „Oh, mă simt deprimat! Sper ca până mâine să-mi treacă.”

Creștinul nu are motive să dispere. Celui căruia Dumnezeu i-a oferit atât de mult ar trebui să-i fie rușine să afișeze o expresie sumbră. Dacă te simți deprimat și dorești să afli farmecul plin de putere care va alunga umbrele din jurul tău, mergi și fă un serviciu pentru cineva sau pentru Învățătorul tău; amintește-ți că cel mai bun remediu pentru nemulțumire sau pentru depresie este să faci ceva pentru cineva care este cu adevărat în necaz. O astfel de faptă te va readuce acasă cu o inimă plină de mulțumire pentru mila lui Dumnezeu, care te-a scutit de necazuri sau de o suferință reală.

Prea adesea, mult prea adesea, melancolia înseamnă lipsa de apreciere pentru bunătatea lui Dumnezeu, abuzarea de legile sănătății sau cultivarea voită a mahnirii fără rost. Crezi în Dumnezeu! Păzește-ți sănătatea, gândește-te mai mult la alții decât la tine și cântă imnuri de laudă. Depresia vine frecvent din cauza abuzului în muncă sau, dimpotrivă, atunci când nu ai nimic de făcut, așa că puțină recreere nu va strica și nu va aduce niciun rău.

**„Nu o duci niciodată
atât de rău încât
să nu găsești pe
altcineva care să fie
într-o situație mai
grea decât a ta!”**

— Ce te frământă? a întrebat o cunoștință atunci când a întâlnit un prieten bogat și bine hrănit, a cărui față trăda o minte și un corp chinuite.

— Of, sunt deprimat. Nu am un motiv special, dar am o tristețe pe care nu o pot depăși.

Există un remediu bun pentru astfel de situații, dar numai dacă aceia care sunt afectați de o suferință imaginară l-ar și cunoaște — o cură infailibilă

pentru fiecare persoană tristă care, fără să aibă motive de a fi mohorâtă, totuși își imaginează că o apasă probleme descurajatoare. Data viitoare când te vei simți deprimat, vizitează pe cineva care nu poate să facă nici măcar un pas și care te asigură cu zâmbetul pe față că, dacă i s-ar acorda puterea de a merge din nou, această lume i s-ar părea chiar fără nicio dificultate; sau mergi să vezi un sărman om cu dizabilități, care declară că, dacă ar avea puterea de a munci ca să-și câștige pâinea pentru familia lui, nimic altceva nu i-ar mai trebui pe lume.

Amintește-ți că nu o duci niciodată atât de rău încât să nu găsești pe altcineva care să fie într-o situație mai grea decât a ta! Privește la binecuvântările tale și gândește-te la îndurările primite și tristețea va fi alungată! Păstrează-ți conștiința curată și digestia sănătoasă, nu-ți pierde niciodată încrederea în Dumnezeu și toate celelalte vor decurge de la sine.

Conexiune istorică

Mergi și predică Evanghelia

Trimiteră adresată de Domnul poporului Său este: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. Ca străjeri credincioși, noi suntem datori să transmitem mesajul de avertizare pentru pericolul care va veni curând. Nu trebuie să existe sustragere de la datorie sau considerente egoiste.

Ca soldați ai lui Hristos, noi trebuie să fim consacrați datoriei și să strângem rândurile. Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie încins cu armura cerească, astfel încât să lucreze cu toate capacitățile date lui de El, pentru a pregăti un popor care să stea drept în ziua lui Dumnezeu.

Proclamarea Evangheliei înseamnă mai mult decât predicare, iar lucrarea nu se limitează la cea a pastorilor. Mii stau inactivi când ar trebui să lucreze pe diferite căi pentru salvarea sufletelor. Aceia care ar trebui să le ducă altora adevărul petrec prea mult timp lucrând pentru propriul beneficiu. Câmpurile sunt lăsate fără lucrători, în timp ce bisericile au prea multe de făcut pentru propriul interes. Aceasta a făcut ca membrii bisericilor să fie slabi. Ei știu adevărul, însă nu duc nicio grijă pentru semenii lor care pier. Mulți ar putea face o bună lucrare ducând lumina în satele și orașele din jurul lor. Această lucrare ar face biserica puternică. Aceia care nu pot pleca în câmpurile lucrării ar trebui să-și amintească să ceară influența Duhului Sfânt ca să știe cum să facă lucrarea mai în aporie.

Renunțarea de sine, sacrificiul de sine și autocontrolul în mijlocul dificultăților sunt necesare la fiecare pas. Nu trebuie să ne așteptăm să găsim o cărare ușoară și convenabilă. Hristos ne-a dat un exemplu la acest capitol. El nu a ales locurile cele mai ușoare, așa cum au făcut mulți dintre cei ce se pretind a fi urmașii Săi. Atunci când îi educa pe ucenici, El nu-i selecta ca audiență pe cei care deja cunoșteau calea, adevărul și viața. Rareori îi aduna doar pe ucenici ca să primească de la El cuvintele vieții veșnice. Vocea Sa trebuia să ajungă la mulțimile de oameni care trăiau în ignoranță și rătăcire. El a mers la răspântiile drumurilor, unde putea să arunce semințele adevărului și unde lecțiile date ajungeau la oameni luminând înțelegerea lor întunecată. El era Adevărul și stătea

în picioare cu brâul încins, cu picioarele prăfuite, cu mâinile mereu întinse pentru a binecuvânta. El avertiza, ruga și încuraja, căutând să-i ridice și să-i salveze pe cei care credeau în El.

Avem privilegiul să lucrăm pentru Dumnezeu cu toate capacitățile noastre. Este datoria noastră să ajutăm financiar acolo unde putem, deși, probabil, nu putem dărui prea mult. Trebuie să ajungem la mase. Evanghelia este pentru orice făptură. Apelul trebuie dus la cei săraci, dar și la cei bogați – la cei care au tot ce le trebuie, din plin, și care nu cunosc lipsa. Această lucrare trebuie făcută apropiindu-ne de inima iubirii infinite.

Razele neprihănirii lui Hristos imprimă chipul Său în sufletul nostru. Dragostea Lui era exprimată fără părtinire și fără ipocrizie. Era acea dragoste sănătoasă și dăinuitoare care „acoperă totul, crede totul, nădăduiește totul, suferă totul”. Nimeni nu poate stinge această dragoste divină. Credința și dragostea înmănunchiate aduc toate binecuvântările cerești. Dacă cineva le are, va manifesta în viața zilnică răbdare, amabilitate, afecțiune și încredere deplină în Dumnezeu. Vom arăta blândețea și smerenia lui Hristos în purtarea crucii și a jugului și în ridicarea poverilor.

Atunci nu vei mai face lucrul cu jumătate de inimă, scoțând mereu în evidență trăsăturile descurajatoare, propria slăbiciune și nesiguranța în atingerea succesului. Acesta este motivul pentru care atât de mulți au căzut. Este privilegiul tău ca, după orele petrecute

“Proclamarea Evangheliei înseamnă mai mult decât predicare.”

în rugăciune către Dumnezeu, să pornești și să deschizi căi care păreau închise. Maiestatea cerului petrecea mult din timpul Său în meditație la malul mării; cu mult înainte de ivirea zorilor, înainte ca grijile zilei să vină, glasul Său era auzit pe munți și în crânguri, înălțându-se în rugăciune fierbinte către Tatăl din ceruri.

O întrebare va răsări în minte, fără îndoială: „Este cineva capabil de aceste lucruri?” În puterea proprie nu le poți face. Nu poți merge să te angajezi în aceste lucruri decât dacă, desigur, oră de oră, preiei hrană din Vița cea vie. Cuvintele lui Hristos în această privință sunt clare și ușor de înțeles. El spune: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți să aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic”. - *The Youth's Instructor*, 17 iunie, 1897

Ne aflăm aproape de încheierea istoriei acestui pământ; curând vom sta înaintea marelui tron alb. Ocaziile pentru lucrare se vor sfârși curând. De aceea, lucrați cât este ziuă! Cu ajutorul lui Dumnezeu, fie-

care credincios adevărat va vedea unde este de lucru. Când omul va coopera cu voința lui Dumnezeu, va avea toată puterea, iar lucrătorul își va crea ocazii. Vegeați asupra sufletelor celor cu care veniți în contact. Căutați ocazii de a rosti la timp cuvântul. Nu așteptați să fiți prezentați cuiva sau să îi cunoașteți foarte bine pe oameni înainte de a căuta să salvați sufletele care pier în jurul vostru. Dacă veți pleca la lucru cu o dorință fierbinte, căile se vor deschide înaintea voastră pentru îndeplinirea lucrării. Lăsați-vă pe brațul divin pentru înțelepciune, putere și abilitate în lucrarea pe care v-a dat-o Dumnezeu. Această înțelepciune o veți primi cu siguranță, pentru că Dumnezeu a promis: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată”. O cunoaștere temeinică în câmpul vostru de lucru va putea fi câștigată doar prin efort înțelept, pasionat și credincios, atunci când căutați ajutor de la Hristos, sursa strălucită a toată puterea și eficiența. Niciun lucrător nu poate fi plin de succes decât dacă, precum Daniel, pledează la Dumnezeu pentru har și pentru înțelepciune. - *The Youth's Instructor*, 24 iunie 1897

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Ce include predicarea Evangheliei? _____

2. Ce a făcut ca membrii bisericii să fie slabi? _____

- Ce ar trebui să facă ei pentru ca biserica să fie puternică? _____
3. Unde și cum a ales Isus să lucreze? _____
Pe ce căi ar trebui ca exemplul Său să influențeze modul nostru de lucru? _____

4. De ce mulți au dat greș? _____

- Care este în schimb privilegiul nostru? _____
5. Care este singura cale prin care putem realiza aceste lucruri mărețe? _____

6. Care va fi rezultatul atunci când omul va coopera cu voința lui Dumnezeu? _____

Capitolele credinței

O triplă salvare

Te-a salvat Dumnezeu din strânsoarea lui Satana? Acest lucru s-a întâmplat cu familia Rim. Râul Tonle Sap din Cambodgia freacă de activitate zi și noapte. Case plutitoare mici și rustice merg în sus și în jos pe cursul râului. Copiii sar de pe o barcă pe alta, jucând un joc periculos, de-a prinselea.

O comunitate musulmană pescărească este locul unde trăiesc domnul și doamna Rim Tit și cei șase copii ai lor. Ei mănâncă, dorm și locuiesc pe apă.

Când plantatorul de biserici Neth Lonh a vizitat satul, el a văzut cum copiii domnului Rim erau îmbrăcați în zdrențe și nu mergeau la școală. Nu putea să nu observe că mica lor barcă era aproape gata să se destrame. Dar el știa că cea mai mare nevoie a lor era Isus.

Deci Lonh a decis să revină adesea în satul plutitor Cham ca să cumpere pește de la domnul Rim. Deși Lonh nu era musulman, el a descoperit că acești oameni aveau multe convingeri comune cu el. De exemplu, și el, și domnul Rim credeau că Dumnezeu a creat lumea. Amândoi înțelegeau că porcul este vătămător pentru organism. Pas după pas, lecție după lecție, Duhul Sfânt l-a ajutat pe Neth Lonh să expună pe îndelete adevărul Cuvântului lui Dumnezeu lui Rim și familiei sale.

Curând, un mic grup îl aștepta în fiecare seară să vină și să-i învețe. Ei studiau pe malul râului sau era invitat pe una dintre bărcile lor. Lonh ne explică: „Ambarcațiunile sunt legate strâns și eu stau la capătul celei din mijloc, vorbind și citind din Biblie, în timp ce bărcile se leagănă”. Unele dintre istorisirile care le plăceau cel mai mult erau cele cu Isus și cu ucenicii, care petreceau mult timp în bărci sau în preajma bărcilor așa cum făceau și ei. După câteva luni de studiu, domnul Rim împreună cu alte șaisprezece persoane au fost salvați din mâna celui rău și ei L-au primit cu bucurie

pe Hristos Isus ca Mântuitor al lor, prin botez.

Apoi a venit timpul testării credinței lor. Era sezonul musonic – ceea ce însemna ploaie zilnică, râu învolburat și inundații frecvente. Într-o noapte deosebit de furtunoasă, în timp ce domnul Rim pescuia, a început să intre apa în vechea și șubreda sa casă-barcă. El a căutat cu disperare ceva cu care să astupe orificiul, dar în zadar. Întreaga familie s-a adunat și a strigat la Dumnezeu să-i salveze. Pe când barca începuse să se scufunde, un val a lovit doi dintre copilași aruncându-i în râul spumegând. „Doamne, salvează-mi copii!”, a strigat Rim în timp ce privea cu disperare peste ape, în căutarea cuiva să-l ajute.

La o oarecare distanță, el a zărit niște bărci care încercau să ajungă la el, dar nu reușeau, din cauza curentului puternic. Chiar în momentul în care i se năruia orice speranță, bărcuța lor de lemn, care era aproape complet acoperită de apă, a început să plutească în mod miraculos. El a luat-o în direcția în care cei doi micuți fuseseră aruncați în apă, sperând să-i poată găsi. Le-a simțit mânuțele sub apă și i-a scos afară pe puntea bărcii.

O putere nevăzută le-a condus barca în siguranță înapoi spre mal. Întreaga familie a domnului Rim L-a lăudat pe Dumnezeu pentru tripla salvare – salvarea din strânsoarea lui Satana, salvarea de la moarte sigură a scumpilor lui copii și salvarea casei lui plutitoare din cimitirul apelor. Ceilalți de pe celelalte bărci, care au fost martorii salvării, erau uimiți de ceea ce văzuseră și i-au dat domnului Rim ocazia să le împărtășească adevărul despre Dumnezeul care are putere să salveze oricând, oriunde, și mereu.

Rugăciune pentru eliberare: Tată bun din ceruri, te rog, eliberează-ne, pe mine și pe frații și surorile mele cambodgieni, din capcanele lui Satana! Ți mulțumesc că ești refugiul, puterea și ajutorul în timpuri de nevoie.

© sidgway; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind BOLNAVII PARTEA 1

Text de memorat: | Exodul 15:26

Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeuului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni; căci Eu sunt Domnul care te vindecă.

SECȚIUNEA I

Lui Isus îi place să vadă că oamenii sunt sănătoși și în putere. Pentru acest motiv, El a fost pe pământ Marele Medic Misionar care vindeca leproșii, orbii, demonizații, ba chiar și paraliticii. Însă Isus nu a început și nici nu a terminat lucrarea Sa misionară medicală în timpul slujirii Lui pe pământ. El a fost Marele Medic misionar în timpul Vechiului Testament și El rămâne Marele Medic misionar și astăzi. El nu a venit doar să dea viață, ci să o dea „din belșug” (Ioan 10:10).

Hristos nu numai că a vindecat oamenii în mod miraculos, dar El i-a și învățat cum să evite bolile comune.

Exodul 15:26 – Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeuului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am

lovit pe egipteni; căci Eu sunt Domnul care te vindecă.

Cuvântul lui Dumnezeu și Legea Sa sunt cei mai mari protectori ai sănătății în lume.

Probabil ai auzit despre cercetarea care a fost făcută pe mumiile egiptene. Pentru mai bine de 2 000 de ani, egiptenii au îmbălsămat morții folosind diferite tehnici pentru a conserva trupurile moarte prin îndepărtarea întregii umezeli din țesuturi. În

“ Unirea lucrării creștine pentru binele trupesc cu lucrarea creștină pentru binele sufletesc constituie interpretarea adevărată a Evangheliei. ”

— *Evanghelizare*, p. 514

Din cuprins: B-18 _ 4 MAI
Slujindu-i pe cei bolnavi — partea 1
Cuvinte importante — partea 1
Cel Atotputernic
Două soții, o rugăciune — partea 1

ultimii ani au fost întreprinse multe studii medicale pe aceste mumii, ca să se determine ce boli i-au afectat pe egipteni. Este interesant că, întrucât egiptenii aveau o viață și o dietă simple, bolile comune astăzi, cum ar fi cancerul, diabetul, accidentele vasculare și atacurile de cord, erau rare. Dar în perioadele de lux și de abundență, egiptenii au suferit de aceleași boli „moderne” pe care le experimentează societatea noastră.

Când s-au străduit să urmeze cu atenție toate instrucțiunile divine, israeliții au evitat bolile obișnuite ale națiunilor din jurul lor. Aceasta le-a adus nu numai sănătate fizică, ci și vigoare mentală și putere spirituală (Vezi Daniel 1:8-20).

De aceste secrete putem beneficia și noi. Știința modernă descoperă mereu și mereu cât de valoroase sunt aceste principii. Instrucțiunile biblice sunt cuprinzătoare și acoperă domenii ca igiena, dieta, temperanța, apa curată din abundență și atitudinea.

La început, Dumnezeu i-a dat lui Adam dieta perfectă, volumul de muncă potrivit, strălucirea soarelui, odihna și aerul proaspăt. Desigur, cel mai important principiu de sănătate dăruit lui Adam a fost încrederea. Lipsa încrederii în Dumnezeu este cea

care aduce boala în lume. Noi nu mai avem mediul perfect. Este adesea dificil să obținem cele mai benefice raze de soare, aer proaspăt și exercițiu fizic în mijlocul programului nostru încărcat. Adesea, în decursul istoriei, accesul la hrană și costul acesteia au reprezentat o problemă; dar Dumnezeu a adaptat instrucțiunile Sale ca să întâmpine nevoile și urgențele omului.

Putem aminti pe scurt unele dintre instrucțiunile date de Dumnezeu cu privire la stilul de viață. Atunci când se consuma carne (curată) trebuia ca niciodată aceasta să nu provină de la animale bolnave și să fie întotdeauna proaspătă – nu mai veche de două zile. Nu trebuia să conțină grăsime sau sânge. Deși alcoolul era permis în cazuri extraordinare ca medicament, liderii civili și religioși nu aveau voie să-l consume.

De asemenea, Dumnezeu a oferit o formulă de reducere a stresului poporului Său prin porunca de a lucra șase zile, după care să se odihnească și să-și ia timp pentru închinare în Sabat.

Aceia care, precum Daniel și Ioan Botezătorul, au urmat cu perseverență un program au fost binecuvântați și au excelat.

SECȚIUNEA II

Biblia nu numai că furnizează instrucțiuni cum să se prevină boala, ci arată și ce terapii folosește Dumnezeu ca să o trateze. Dumnezeu poate lucra prin medici. Luca, asistentul lui Pavel, este numit „doctorul preaiubit” (Coloseni 4:14).

Medicul are o ocupație nobilă, care cere sânguință în studiu și pricepere în a da sfaturi și tratament celui bolnav. Interesant este că însuși Dumnezeu a făcut prima intervenție chirurgicală „ortopedică” și „plastică” atunci când a luat una dintre coastele lui Adam, după ce l-a adormit.

Sunt unii oameni care nu înțeleg căile lui Dumnezeu de a aduce vindecarea. Unii creștini bine intenționați cred că este greșit să meargă la medici competenți pentru tratament. Există chiar o religie, Știința Creștină, care considera într-un timp că bolnavii nu trebuie să fie tratați de medici, cu medicamente, ci doar prin rugăciune. În anii '80 și '90, un număr de adepți ai acestei religii au murit sau au rămas invalizi din cauza refuzului de a primi tratament medical. Biblia corectează aceste idei extreme.

Este ceva obișnuit ca oamenii să nu înțeleagă cum vindecă Dumnezeu. Naaman își imagina vindecarea lui Dumnezeu într-un anumit fel.

2 Împărați 5:11 – Naaman s-a mâniat și a plecat, zicând: „Eu credeam că va ieși la mine, se va înfățișa el însuși, va chema Numele Domnului Dumnezeului lui, își va duce mâna pe locul rănii și va vindeca lepra.

Se pare că Naaman considera că trebuie să fie o ceremonie în cadrul căreia el să-i ofere lui Elisei suma mare de bani pe care o adusesese cu sine. Se pare că vindecătorii „religioși” sirieni din timpul lui Naaman nu difereau prea mult de cei din zilele noastre.

Dar cura lui Dumnezeu pentru Naaman era foarte diferită de așteptările lui. Elisei nici nu a ieșit să-l vadă pe comandantul sirian și nici nu a înălțat vreo rugăciune emoționantă; nicio mână care să treacă peste pielea bolnavă și niciun apel pentru o colectare de fonduri. În schimb, asistentul lui Elisei i-a dat instrucțiuni simple de urmat.

Adesea, Dumnezeu folosește acest tipar. Ezechia, un rege bun, a făcut un abces, infecția s-a răspândit

“Sănătatea este atât de mult legată de fericire, încât nu o putem avea pe cea din urmă dacă nu o avem pe cea dintâi. Pentru a-L putea proslăvi pe Dumnezeu în corpurile noastre, este necesară o cunoaștere practică a științei vieții omenești.”

— Sfaturi pentru sănătate, p. 38

și viața îi era în pericol. Ca răspuns la rugăciunea lui arzătoare, Dumnezeu putea să-l vindece pur și simplu într-o clipă. Însă, El i-a dat profetului Isaia tratamentul pe care și alții, cu aceeași problemă, să-l poată utiliza ca să fie vindecați.

Isaia 38:21 – Isaia zisese: „Să se aducă o turtă de smochine și s-o întindă peste bubă; și Ezechia va trăi.”

Dacă bacteriile continuă să devină mereu mai rezistente la antibiotice, este posibil ca acest pasaj să indice o informație care să poate fi folosită în viitor? Vom avea nevoie să restudiem aceste instrucțiuni pentru tratarea anumitor abcese? Probabil Dumnezeu va ridica un om de știință care să studieze smochinele și să descopere secretele vindecătoare așa cum George

Washington Carver a descoperit numeroase secrete ale arahidelor și ale boabelor de soia.

Isus folosea uneori remedii naturale în tratarea bolnavilor. Deși ar fi putut să rostească un singur cuvânt pentru a-l vindeca pe orb, El a folosit ca tratament cataplasma cu lut (Vezi Ioan 9:6,7).

În aceste relatări observăm că vindecarea este o conlucrare între om și Dumnezeu. Omul face ceea ce spune Dumnezeu. El face tot ce poate mai bine, iar Dumnezeu dă putere corpului pentru a se însănătoși.

1 Corinteni 3:9 – Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA III

Deși nu toți ar trebui să fie medici, toți pot face ceva în acest domeniu misionar. În primul rând, toți pot fi un exemplu de trăire cumpătată, evitând lucruri precum alcoolul și tutunul, ceaiul negru, cafeaua și drogurile „recreative”.

Din nefericire, mereu au existat noțiuni neștiințifice și chiar dăunătoare susținute și promovate de oameni instabili, care au un anumit interes în viețuirea sănătoasă. Mai mult decât atât, literatura de specialitate și presa sunt adesea în conflict, astfel că nu este mereu ușor să separi realitatea de născocire. Pentru a ne proteja de extreme și de practici îndoielnice, Spiritul Profetiei face o recomandare foarte înțeleaptă: Citiți cu atenție publicațiile și cărțile de sănătate, urmând cele mai bune recomandări și făcând să circule aceste informații importante și la cei din jur.

Avertizarea prin scris împotriva marelui rău al necumpătării trebuie să fie puternică și, pentru ca acest lucru să poată fi realizat, fiecare păzitor al Sabatului ar trebui să studieze și să practice învățătura cuprinsă în periodicele și în cărțile noastre care tratează tema sănătății. Și, mai mult decât atât, ei trebuie să facă eforturi

**susținute pentru răspândirea acestor publicații în rândul apropiaților lor. –
Temperanță, p. 249**

Astfel, toți credincioșii pot fi misionari medicali prin practicarea unui stil de viață sănătos, prin expunerea principiilor unei viețuiri sănătoase și prin împărțirea de literatură adventistă care promovează obiceiuri sănătoase.

Mulți ar trebui să se pregătească să facă și mai mult decât atât. Să învețe cum să ofere tratamente simple și sigure care să aducă alinare bolnavului. Tratamentele „simple” nu sunt mereu simple, nici nu sunt mereu sigure sau în mod automat eficiente. Ele pot fi chiar periculoase, atunci când sunt aplicate de persoane care nu au îndemânarea necesară. Deși tratamentele naturiste simple nu cer o pregătire medicală complexă, trebuie să fie pe deplin înțeles care sunt riscurile, astfel încât să fie aplicate în siguranță. Niciodată nu recomandați vreun remediu fără o bună cunoaștere a modului corespun-

zător de aplicare a acestuia. Ori de câte ori este posibil, faceți cursuri pregătitoare care să vă ofere instrumentele necesare pentru a-i ajuta pe alții să-și păstreze sau să-și refacă sănătatea.

Toți slujitorii Evangheliei trebuie să știe să acorde cele mai simple tratamente, care fac atât de mult pentru alinarea durerii și pentru îndepărtarea bolii. – *Sfaturi pentru sănătate*, p. 389

Începeți prin a acumula cunoștințe în privința sănătății studiind anatomia și fiziologia. Învățați cum se răspândesc bolile contagioase. Învățați cum lucruri simple precum spălarea pe mâini pot să vă salveze de la multe boli. Aflați de ce apa este importantă. Aflați

tot ce puteți despre aerul curat și valoarea lui. Practicați arta de a împărtăși din cunoștințele voastre într-o manieră nouă și interesantă.

Este demn de reținut mecanismul cauzei și al efectului. Fiți atenți la ce oră mâncați, ce feluri de mâncare consumați și cum vă simțiți după aceea. Atunci când sunteți puși în situația de nu putea evita o noapte pierdută, observați efectele la nivelul performanței în muncă, starea de spirit și modul în care veți acționa în zilele următoare. Dacă faceți o răceală sau o gripă, revedeți activitățile recente ca să înțelegeți ce ați putea schimba în viitor pentru a minimiza riscul de a vă îmbolnăvi. Învățați cum să vă cunoașteți corpul și reacțiile lui și veți fi mai înțelepți.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Ce a promis Dumnezeu să facă pentru israeliți, dacă ei aveau să asculte de legea Sa? Exodul 15:26 _____

2. Numiți unele dintre legile sănătății pe care Dumnezeu i le-a dat lui Israel și spuneți cum ascultarea de ele înlesnește împlinirea promisiunilor date de El. _____

Studiu suplimentar: *Divina vindecare*, pp. 277-286

SECȚIUNEA II

3. Când regele Ahazia a suferit acel accident care îi amenința viața, el a căutat ajutor și vindecare la dumnezeul Ecronului. 2 Regi 1:1-6. Citește *Sfaturi pentru sănătate*, pp. 457, 458, și spune cum este posibil ca și noi să facem același lucru (să-l căutăm pe dumnezeul Ecronului) astăzi. _____

4. În ce fel este vindecarea o conlucrare între om și Dumnezeu? _____

Studiu suplimentar: *Divina vindecare*, pp. 111-136

SECȚIUNEA III

5. În cartea *Evanghelizare*, pp. 516, 517, este scris: „Capitolul 58 din Isaia conține adevărul prezent pentru poporul lui Dumnezeu. Aici vedem cum lucrarea misionară medicală și lucrarea Evangheliei sunt unite în vestirea soliei pentru lume”. Citește Isaia 58 și spune de ce este așa. _____

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Cuvinte importante — partea 1

Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!” Aceste cuvinte ale unui cântăreț duios al lui Israel sugerează un subiect de mare importanță, la fel de vast cât eternitatea.

Acest om înțelept spune că „moartea și viața sunt în puterea limbii” (Proverbele 18:21). Ce însemnătate are acest lucru? Că rezultatul vorbelor noastre este fie viața, fie moartea. Gândește-te la aspectul acesta! Cât de necesar este să fim atenți la cuvintele pe care le rostim! Dacă aceste cuvinte sunt de un anumit fel, putem avea viața; dacă sunt de alt fel, vom culege moartea — o pierdere grozavă!

Viața este o binecuvântare neprețuită, dar ea va fi pierdută pentru câteva cuvinte pe care le putem evita? Și nu este vorba de viața prezentă, ci de cea veșnică. Nu este vorba despre o viață de păcat și de suferință, ci de o viață de fericire eternă; nu de o viață de câteva zile sau de câteva sute de ani, nici măcar de o mie sau de un milion de ani, ci de o eternitate, atât cât este viața lui Dumnezeu. Și aceasta depinde de vorbele noastre!

De ce? Doar cuvintele ni se țin în socoteală? Cuvintele sunt totuși indicatorul caracterului. Mântuitorul a spus: „Din prisosul inimii vorbește gura.” Deci putem afirma: Ceea ce omul spune, aceea și este. Dumnezeu Se uită la caracter. „Și toate faptele sunt cântărite de El”. Unul dintre cele mai naturale lucruri este acela că acțiunile noastre ar trebui să fie în acord cu cuvintele noastre. Un om nu poate acționa mult timp diferit de ceea ce spune și nici invers. Din acest motiv, rugăciunea lui David are un înțeles profund.

Vom aminti câteva dintre multele motive pentru care trebuie să fim atenți la cuvintele noastre: Limba este lingușitoare (Psalmii 5:9). Produce răutate și fărădelege (10:7). Urzește vicleșuguri (50:19). Născoceste răutate (52:2). Este ascuțită ca o sabie (57:4). Este mincinoasă (109:2). Este înșelătoare (120:3). Este ranchiunoasă (Proverbele 17:4). Este bârfitoare (25:23). Ieremia spune că este ca o săgeată ucigătoare și că proferează minciuni

(Ieremia 9:8). Iacov spune că limba este un mădular mic, dar care se fâleşte cu lucruri mari. Mai spune că este un foc, o lume de nelegiuiri, că întinează tot corpul și dă foc la tot ce este în jur; nu se poate îmblânzi; este de nestăpânit în ce privește răul; plină de otrăvă mortală; din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul (Iacov 3:5-10).

Aceasta este o imagine teribilă. Există cuvinte fără rost, cuvinte mincinoase, înșelătoare, ascuțite, aspre, amare, arzătoare, rele, false, blestemate, ticăloase, lingușitoare, pline de ură; iar lista ar putea continua. Ne putem bucura de astfel de cuvinte? Pot fi ele acceptabile înaintea unui Dumnezeu sfânt? Poate cineva care se complăce în a le folosi să vină în prezența Lui? Este de mirare că David s-a rugat ca vorbirea lui să fie pe placul lui Dumnezeu?

Mântuitorul a arătat necesitatea unei vorbiri potrivite într-un mod prea clar pentru a fi greșit înțeles: „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de

orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit.” Ce mesaj teribil!

Încă o dată: există șapte lucruri pe care Dumnezeu le urăște, iar trei dintre ele se referă la limbă (Vezi Proverbele 6:16-19).

Dar ce fel de cuvinte Îi sunt plăcute lui Dumnezeu? Și care ar trebui să fie limbajul pe care să ne obișnuim să-l folosim? Limba care nu se dedă la vanitate, înșelăciune sau blestem (Psalmii 10:7); limba care nu calomniază (15:3); cea care se abține de la rău (34:13); cea care vorbește cu dreptate (37:30); limba celor neprihăniți (Proverbele 10:20); limba celui înțelept (12:18); limba dulce (15:4); cea care înveselește (12:25); cea care vorbește la vreme potrivită (15:23) și într-un mod potrivit (25:11); cuvintele prietenoase (15:26) și cele înțelepte (Eclesiastul 10:12; 12:11).

**„Rezultatul vorbelor
noastre este fie via-
ța, fie moartea.”**

Conexiune istorică

Cel Atotputernic

Creștinul sincer poate fi mâhnit când vede ravagiile făcute de păcat, dar ființele umane pot înțelege doar într-un sens limitat tristețea care Îl cuprinde pe Domnul Hristos când privește la păcatul care există în inima umană, căci omul poate empatiza cu suferința semenilor săi doar într-un sens limitat.

Numai Hristos a fost capabil să poarte durerile familiei umane. „În toate necazurile lor n-au fost fără ajutor”. El nu a purtat niciodată boala în corpul Său, dar a purtat boala altora. Cu cea mai duioasă simpatie privea la cei suferinzi. Gemea în spiritul Său când vedea rezultatele lucrării lui Satana și se identifica plin de compasiune cu suferința fiecărui om în nevoie. Numărul mare de oameni nu îi distrăgea atenția; angoasa nu Îl copleșea. Deși durerea suferinzilor Îi înfiora toată ființa, totuși, cu o putere care nicio clipă nu a șovăit, scotea afară spiritele rele care posedau și mintea, și corpul.

Puterea dragostei era prezentă în toate vindecările Sale. El S-a identificat cu omenirea suferindă. În ce privește suferința tuturor celor care au fost aduși la Hristos, se spune că i-a vindecat pe toți.

Atunci când paralticul sărac și suferind a fost adus la Mântuitorul, Hristos a înțeles perfect condiția sa. Isus știa că acest om distrus avea o boală a sufletului mult mai grea decât cea a trupului. El știa că cea mai mare povară pe care o purta de luni de zile era păcatul. Mulțimea din jur aștepta, în liniștea adâncă ce se așternuse, să vadă cum va trata Hristos acest caz aparent fără speranță; și toți au fost uimiți să audă cuvintele care au ieșit de pe buzele Sale: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!”

Acestea erau cele mai prețioase cuvinte care puteau ajunge la urechile suferindului, pentru că povara păcatului apăsa atât de greu asupra lui încât nu găsea nici cea mai mică ușurare. Hristos a ridicat povara care îl apăsa: „Îndrăznește, fiule!” Eu, Salvatorul tău, am venit pe pământ ca să te iert de păcate. Cât de repede înfățișarea lui palidă s-a schimbat! Speranța a luat locul disperării negre și pacea și bucuria au luat locul îndoielii supărătoare și al tristeții. Acum, când

mintea a fost restaurată și avea pace și fericire, corpul suferindului urma să fie atins de Isus.

A urmat porunca rostită de buzele divine: „Scoală-te... ridică-ți patul și du-te acasă.” În efortul de a asculta de porunca lui Isus, acele brațe uscate se trezesc la activitate; un curent sănătos de viață începe să curgă prin vene; culoarea plumburie a cărnii dispare și o piele rumenă îi ia locul. Membrele care mulți ani au refuzat să asculte acum sunt trezite la viață și paralticul vindecat apucă patul și merge, prin mulțime, acasă.

Hristos Însuși era sănătatea și puterea și când suferinzii erau în imediata Lui apropiere boala era mereu muștrată. Pentru acest motiv El nu a plecat imediat la Lazăr, când i-a fost transmis mesajul: „Acela pe care-l iubești este bolnav.” El nu putea fi martor la boală fără să aducă alinare. Nu putea privi boala sau suferința fără să combată puterea lui Satana. Moartea lui Lazăr a fost permisă pentru ca, prin înviere, ultima și cea mai covârșitoare dovadă că Isus era Fiul lui Dumnezeu să le fie dată evreilor.

Hristos avea puterea să salveze întreaga lume. El dorea să o facă. El nu putea îndura gândul ca cineva, chiar și un singur om, să fie pierdut. El a plâns la mormântul lui Lazăr pentru că nu-i putea salva pe toți oamenii de la moartea pe care puterea lui Satana a adus-o. Isus S-a dăruit ca răscumpărare pentru mulți, pentru toți cei care se vor folosi de privilegiul de a se întoarce la loialitatea față de Dumnezeu. Arătând spre El, Ioan a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!”

Dacă toți cei care pretind a crede în Hristos ar urma exemplul Său, ce aspect diferit ar avea lumea prezentă! Biserica a neglijat această lucrare; ea a fost nepăsătoare în a-L urma pe Hristos în tăgăduirea

și în sacrificiul Lui de Sine. Ea nu s-a coborât până la profunzimile nenorocirii în care Satana i-a târât pe aceia care au ascultat de ispitirile lui; dar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că există o oportunitate de a răscumpăra vremea, de a duce mesajul de har la drumuri și la garduri. Răscumpărătorul lumii este și Restauratorul ei. Astăzi Hristos simte durerea fiecărui suferind. Atunci când spiritul rău aduce suferința, Salvatorul simte blestemul ei. Când febra pârjolește ființa umană, El experimentează agonia ca și cum ar fi a Lui. Dar El are puterea de a aduce eliberarea. Așteptăm ajutorul de la Cel care are puterea. Cu mâna Sa omenească îl înconjoară pe om, în timp ce cu mâna Sa divină El prinde Atotputernicia. El, care l-a creat pe om, știe cum să scape mașinăria umană de blocajul care a slăbit acțiunile nervilor, creierului, oaselor și mușchilor și care a otrăvit curentul dătător de viață al

corpului. El știe bine cum să-i spună celui suferind: „Fii sănătos!” „Du-te și să nu mai păcătuiești.”

Ultima Sa poruncă pentru urmașii Săi, reprezentanții Lui de pe pământ, a fost ca ei să își pună mâinile peste cei bolnavi, ca aceștia să fie însănătoșiți. Când Învățătorul va veni din nou, el îi va lăuda pe aceia care i-au vizitat pe cei bolnavi și au ușurat nevoile celor în necaz. - *The Youth's Instructor*, 29 decembrie 1898

“Astăzi Hristos simte durerea
fiecărui suferind.”

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Deși Isus nu a fost El însuși bolnav, cum Îl afecta imaginea celor care erau loviți de boală? _____

2. Atunci când paralizatul a fost adus la Isus, ce a vindecat Isus mai întâi, spiritul sau trupul lui? _____

3. Ce se întâmpla mereu când cineva bolnav venea în imediata apropiere a lui Isus? _____

- Cum se explică întârzierea lui Isus când a fost vorba de boala lui Lazăr? _____

4. Care lucrare a fost neglijată de biserică? _____

5. Pentru ce ocazii Îi putem fi mulțumitori lui Dumnezeu? _____

6. Care a fost ultima poruncă dată de Isus urmașilor Săi? _____

7. Cum putem asculta de această poruncă? _____

Capitolele credinței

Două soții, o singură rugăciune – partea 1

V-ați rugat vreodată pentru persoane dragi din familie ca ele să Îl accepte pe Isus? Două femei cambodgiene, Oung Sophal și Tep Sony, nu numai că aveau aceeași ocupație, ca plantatoare de biserici ASAP, dar aveau zilnic aceeași rugăciune: „Tată ceresc, te rog, salvează-mi soțul!” Iată istoria lor.

Soțul serei Oung Sophal avea adesea accese de mânie în Sabat dimineața, când ea și cei opt copii se pregăteau pentru biserică. Deși el striga și îi bătea, ei nu lipseau în niciun Sabat de la biserică. Într-o dimineață, el și-a invitat amicii acasă la el ca să încerce s-o intimideze și să o determine să abandoneze „noua ei credință străină” așa cum o numea el. Oung Sophal își amintește: „Oamenii strigau cu amenințări în fața mea, să aleg între soț și Dumnezeu. Am observat cu coada ochiului cum copiii mei se strecurau prin ușa din spate și escaladau gardul pentru că nu doreau să lipsească de la Școala de Sabat. Văzând curajul lor, aceasta m-a ajutat să iau decizia. M-am ridicat și am ieșit afară pe ușa de la intrare, neștiind dacă voi mai fi primită acasă vreodată.”

După terminarea programului de la biserică, ei au intrat cu precauție în casă, iar soțul a explodat. Soțul serei Oung Sophal găsisse o cutie cu Biblii și cu studii biblice ascunsă în vestiar. El a blestemat și a ieșit val-vârtej din casă, îndreptându-se spre râu cu cutia în mână. Cum a prins ocazia, Oung Sophal a fugit spre râu și a căutat pe mal, rugându-se: „Doamne, dacă Tu dorești ca eu să continui să le împărtășesc oamenilor Cuvântul Tău, te rog, protejează acele Biblii! Arată-mi unde se află.” Nu-și credea ochilor când a văzut cutia grea cu cărți plutind pe apă între nuferi. A luat-o de-acolo. Când a privit înăuntru, doar două Biblii de pe fundul cutiei erau umede, însă restul erau uscate. Acest incident miraculos i-a dat lui Oung Sophal credința că ea și copiii ei puteau fi siguri că Dumnezeu era cu ei.

De-a lungul anilor, Dumnezeu a lucrat puțin câte puțin și a înmuiat inima soțului lui Oung Sophal. El nu i-a părăsit și nici nu i-a dat afară în acea zi. Acum

Un cuplu cambodgian

nu îi mai maltratează și chiar le permite să meargă la biserică și să lucreze pentru Domnul. Atunci când fiica cea mai mare s-a căsătorit, el a participat, deși fără tragere de inimă, la nunta lor creștină. (Fata s-a căsătorit cu un pastor adventist.) El a recunoscut smerit în fața soției: „Sunt impresionat de cât de buni și de iubitori sunt toți creștinii pe care i-am întâlnit. Ei se comportă unii cu alții mai mult

ca într-o familie, mult mai bine decât te-am tratat eu pe tine și pe copii.”

Vă rog să vă alăturați rugăciunii lui Oung Sophal ca soțul ei să-și predea pe deplin inima lui Dumnezeu și, într-o zi, să-L slujească împreună cu ea.

(Va urma)

Pentru a afla mai multe despre **ASAP Ministries** sau ca să afli cum ai putea ajuta să se dezvolte lucrarea lui Dumnezeu în Asia de Sud-Est, vizitează www.asapministries.org

Cere prețiosul catalog gratuit ASAP sau vizitează pagina de internet pentru a vedea care sunt nevoile prezente. 100% din donația ta va finanța proiectul specificat de tine.

www.asapministries.org
1-866-365-3541

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind BOLNAVII PARTEA 2

Text de memorat: | Luca 9:1,2

Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece bolile. Apoi i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pe cei bolnavi.

SECȚIUNEA I

Dumnezeu are nevoie de toate tipurile de misionari: fermieri, dulgheri, învățători și oameni de afaceri. Însă El are nevoie mai ales de misionari medicali. Lucrul acesta a fost în mod special valabil în deceniile dificile care au urmat după Războiului Civil în partea de sud a SUA.

Când era în Australia, în iarna 1895-1896, Ellen White a scris o serie de nouă articole publicate în *Review*, făcând apel pentru astfel de misionari în sud. În primul ei articol, ea a admis că:

Dacă ne luăm după comoditatea și plăcerea noastră, nu vom avea dorința să mergem în aceste câmpuri. ... Câmpul sudic este presărat cu dificultăți și, dacă aș prezenta acest câmp cum mi-a fost mie prezentat, mulți se vor retrage și vor spune: „Nu, nu pot intra într-un astfel de câmp.” – *The Review and Herald*, 26 noiembrie 1895

În ciuda evaluării sumbre a dificultăților, un pastor acreditat, Louis Hansen, și soția lui, care conduceau un proiect al lucrătorilor biblici în oraș, au răspuns la această solicitare. Deși ei erau doritori să meargă acolo, nu aveau pregătire medicală și, după câteva săptămâni de corespondență și după luni de aparentă întârziere, Dr. Kellogg a întocmit un program special pentru ei, prin care au fost luați dintr-o poziție de conducere în lucrarea biblică și transferați la munca umilă de curățare a saloanelor spitalelor și de spălare a eprubetelor de laborator. Au urmat săptămâni de pregătire intensi-

“ Faceți lucrare misionară medicală. În felul acesta, veți reuși să ajungeți la inima oamenilor și se va pregăti calea pentru o propovăduire mai hotărâtă a adevărului. ”
— *Evangelizare*, p. 514

Din cuprins: B-19 _ 11 MAI
Slujindu-i pe cei bolnavi – partea 1
Cuvinte importante – partea 2
Motivul slujirii
Două soții, aceeași rugăciune – partea 2

vă și de studiu, însă ei au învățat repede; apoi au mers la Vicksburg, Mississippi, pentru completarea instruirii, înainte de a fi lăsați să se descurce singuri.

Vicksburg era încă sub efectele asediului. Avea un „canal de scurgere deschis”, iar

deversările menajere ajungeau în stradă. Condițiile de sănătate erau pe măsura sistemului de salubritate. Misionarii medicali erau în conflict cu vracii și cu vrăjitorii voodoo. În primul rând, adventiștii erau batjocoriți pentru că, în lucrarea lor, se ocupau și de negri, pe care îi învățau să citească și cărora le ofereau primul ajutor în probleme medicale.

Familia Hansen a început imediat să dea instrucțiuni în ce privește principiile sănătății, igiena casei, îngrijirea nou-născuților, gătitul hranei sănătoase. Venind astfel în contact cu oamenii, se deschidea și posibilitatea studierii Bibliei.

În acea primăvară, nivelul fluviului Mississippi a ajuns la peste 15 metri, producând una dintre cele mai grave inundații din istoria localității Vicksburg. Inundația a durat circa trei luni. Biserica Adventistă era așezată pe un teren mai înalt și multe prejudecăți au fost îndepărtate când membrii au oferit proprietatea bisericii ca loc de adăpost pentru cei rămași fără locuințe.

După inundația aceasta, familia Hansen a mers să inaugureze lucrarea misionară medicală în Nashville. Timpul petrecut în Vicksburg s-a dovedit a fi nepre-

“Nimic nu va deschide ușile pentru adevăr așa cum o va face lucrarea misionară medicală. Lucrarea aceasta va găsi intrare la inima și la mintea oamenilor și va fi un mijloc pentru convertirea multora la adevăr.”

— *Evangelizare*, p. 513

țuit, pentru că le-a oferit experiență pentru lucrarea pe o scară mult mai largă. Ei nu știau acest lucru pe atunci, dar Nashville urma să fie centrul lucrării din întreaga parte sudică a Americii.

Experiența familiei Hansen în Nashville a demonstrat adevărul promisiunii făcute de Isus la plecare:

Matei 28:18-20 – Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”

SECȚIUNEA II

În 1897, sanatoriul de la Battle Creek era instituția de sănătate a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. El a avut o mare influență, iar la Centenarul Tennessee familia Hansen a putut să-l prezinte publicului promovând și expunând produsele alimentare produse în Battle Creek. Ca și în cazul misionarilor valdenzi care călătoreau prin Europa ca negustori de mărfuri rare, prezentarea de alimente sănătoase a familiei Hansen nu a fost abordare religioasă fățișă, ci a servit doar ca „un mijloc de introducere”.

În diferite moduri, Domnul a înlesnit deschiderea unor spații de prezentare a produselor alimentare. La expoziție, familia Hansen a avut ocazia să cunoască persoane cu influență din Nashville și, astfel, a fost în măsură să promoveze serviciul de tratament la domiciliu pe care îl începuse.

Unii dintre cei mai bogați cetățeni din Nashville au mers la tratamentul oferit de sanatoriul din Battle Creek, creându-se astfel condițiile pentru familia Hansen de a-și începe lucrarea.

Ellen White a scris despre Nashville:

Acest loc a fost ales ca un centru de lucrărilor datorită importanței instituției de educație situate în apropiere. În aceste instituții sunt instruiți cei care fac o lucrare nobilă pentru cei din sud. Acestora trebuie să li se dea ocazia să audă mesajul care să pregătească lumea pentru a sta în picioare în ziua Domnului. — *The Review and Herald*, 27 mai 1902

Și alegerea s-a dovedit inspirată. Studenții și personalul din cele mai multe instituții educaționale

din Nashville au devenit beneficiarii serviciilor familiei Hansen. Domnul Hansen a petrecut multe seri în casa președintelui Colegiului Peabody pentru a-i oferi acestuia un masaj relaxant și odihnitor. Iar președintele a devenit unul dintre cei care au sprijinit lucrarea lor.

Domnul și doamna Hansen au fost pionierii terapiei fizice la domiciliu, însă obiectivul lor era un ambulatoriu pe care ei îl numeau „o sală de tratament”. După o căutare minuțioasă, au găsit o locație de aproape 200 metri pătrați care asigura o sală pentru servirea hranei, un hol de recepție, camere de tratament și spațiu de locuit. Proprietarul imobilului, un politician și congresman, se împotriva închirierii spațiului unor străini care nu aveau să deschidă localul în Sabat. Știind că Dumnezeu avea ultimul cuvânt de spus în ce privea închirierea proprietății, au cerut împlinirea făgăduinței:

Proverbele 21:1 – Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea.

Vărul congresmanului, un pacient al familiei Hansen, a mijlocit în favoarea lor. În cele din urmă,

congresmanul le-a închiriat spațiul, deși fără prea mare tragere de inimă. Localul necesita multă muncă de amenajare, iar familia Hansen a petrecut zile întregi curățind, vopsind, remodelând și amenajând pentru ca locul să fie atractiv.

Proverbele 22:29 – Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.

Curând, „sala de tratamente” a fost deschisă și a fost solicitată de mulți pacienți, incluzând clasa elevată din Nashville. Deși anterior congresmanul îi tratase cu asprime pe soții Hansen, el a devenit în scurtă vreme un supporter înfocat al lor, după ce el însuși a beneficiat de tratamentele oferite de ei.

Într-o zi, înainte de a pleca la Washington D.C. cu treburi, el și-a luat la revedere cu cordialitate și a spus: „Dacă va veni vorba despre legea duminicală în Congres, îmi voi aduce aminte de cauza voastră!” Aceasta este o declarație importantă făcută de un congresman care reprezenta Tennessee, unde legile duminicale erau mult sprijinite și prejudecata împotriva păzitorilor Sabatului era foarte puternică.

SECȚIUNEA III

Niciun efort în favoarea cerului nu poate să avanseze fără a avea piedici. Fiecare inițiativă trebuie scăldată în rugăciune. Uneori, succesele noastre ne fac prea încrezători și uităm acest fapt. Încrederea nejustificată a lui Israel care a urmat după căderea Ierihonului a fost cauza înfrângerii în lupta de la cetatea Ai.

Același lucru s-a întâmplat și cu familia Hansen. Ei erau foarte ocupați cu plănuirea și cu anunțarea deschiderii oficiale a sălii de tratamente. Cel mai recent echipament de terapie sosise și trebuia să fie instalat corect. Tehnicienii au terminat instalarea cu o seară înainte de deschiderea oficială. Cu mare emoție s-au adunat în jurul boilerului ca să vadă cum funcționează, când, din cauza presiunii, a avut loc o mică explozie care aproape a distrus noul echipament.

Familia Hansen s-a așezat cu tristețe să evalueze ce este de făcut. În dimineața următoare trebuia să aibă loc deschiderea, însă echipamentul nu funcționa. Instalația trecuse cu bine inspecția, iar instalatorii nu aveau idee care era cauza problemei.

Mai târziu, bătrânul Hansen își amintea: „Am fost ocupați pentru Domnul și ne-am consumat toată energia cu sala de tratamente și cu problemele de organizare. ... Este clar că, în timp ce eram atât de prinși cu aceste lucruri pentru Domnul, nu am mai

avut timp pentru studiul Bibliei și pentru rugăciune. ... Trebuia să învățăm mai mult despre ce înseamnă să depinzi în întregime de Dumnezeu.”

Reamintindu-și făgăduințele Lui, ei au îngenunchiat în rugăciune, mărturisindu-și greșeala și cerând înțelepciune. Când s-au ridicat de pe genunchi, erau încrezători că Dumnezeu auzise și va răspunde. Au deconectat toate țevile legate în acea dimineață și au văzut că valva principală de control fusese instalată invers. După ce au instalat-o în mod corect, boilerul a fost reasamblat și a funcționat impecabil. Deși trecuse de miezul nopții, familia Hansen a mers la culcare cu bucurie.

Ei nu au uitat niciodată această lecție. Lucrul nostru pentru Domnul nu poate înlocui rugăciunea.

La micul centru misionar medical început în Nashville s-au adăugat și alte realizări: un restaurant, o brutărie, o editură și un colegiu. Prin munca multor persoane dedicate, de la începutul ei umil, lucrarea

misionară medicală s-a dezvoltat și a devenit o rețea extinsă în tot sudul.

Toate acestea s-au întâmplat pentru că un cuplu tânăr a răspuns la chemarea de a prelua lucrarea misionară medicală. Ei au ținut un jurnal și au publicat experiențe interesante în cartea *From So Small a Dream* (De la un vis atât de mic).

Cartea Faptele apostolilor nu este completă. Capitolul credinței din Evrei 11 este încă în redactare. Dumnezeu dorește să includă istorii eroice care să te cuprindă și pe tine.

Daniel 11:32 – Dar aceia din popor care vor cunoaște pe Dumnezeul lor vor rămâne tari și vor face mari isprăvi.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Citește *Divina vindecare*, pp. 139-160. Cum a înlăturat Domnul Hristos prejudecățile oamenilor împotriva Lui prin lucrarea Sa de vindecare? _____

De ce ar trebui să folosim și noi aceeași metodă astăzi? _____

2. Din moment ce familia Hansen era deja implicată în lucrarea biblică, de ce cei doi au avut nevoie de o pregătire suplimentară în domeniul remediilor simple de sănătate? _____
3. Familia Hansen a petrecut mult timp în ajutorarea oamenilor nevoiași. Citește *Divina vindecare* pp. 183-200 și fă o listă cu moduri eficiente de a-i ajuta pe cei săraci. _____
4. De ce este important ca tinerii să știe cum să pregătească o hrană sănătoasă și gustoasă? De ce este important pentru adventiști să ofere cursuri de gătit sănătos pentru comunitatea din care fac parte? _____

5. Familia Hansen le-a permis cetățenilor din Vicksburg să-și ridice corturile pe proprietatea bisericii, când casele lor au fost inundate. În ce fel aceasta făcea parte tot din lucrarea misionară medicală? _____
6. Cum poți fi misionar medical în zilele noastre? _____

SECȚIUNEA II

7. Familia Hansen a petrecut timp ajutându-i și pe cei înstăriți. Citește *Divina vindecare* pp. 209-216 și întocmește o listă cu metode bune de a-i ajuta pe cei bogați. _____
8. În ce fel a putut folosi Dumnezeu familia Hansen pentru a ajunge la cetățenii influenți din Nashville? _____
9. În ce mod amabilitatea față de un individ în aparență neimportant a făcut mai apoi posibil accesul la un congressman? _____

SECȚIUNEA III

10. *Hristos Lumina Lumii*, p. 362 spune: „Pe măsură ce activitatea crește și avem succes într-o ramură oarecare a lucrării pentru Dumnezeu, apare primejdia de a ne încrede în planurile și în metodele omenești. Există tendința de a ne ruga mai puțin și de a avea credință mai puțină”. Cum ne învață acest pasaj aceeași lecție ca aceea din Proverbele 16:18? _____

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Cuvinte importante — partea 2

Știe Dumnezeu totul despre cuvintele noastre? Aude El tot? Cunoaște El tot? Asculțați ce spune acest Psalm: „Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.” Psalmii 139:3, 4.

Da, Dumnezeu știe totul. Este un gând solemn! Suntem noi gata să primim evaluarea înfricoșătoare a acelei zile? Suntem noi gata pentru a fi cântăriți în balanță? Oh, atunci ne vom dori să mai avem măcar puțin timp prețios pentru a ne comporta mai bine, pentru a fi mai grijulii, mai atenți, mai prevăzători!

Și atunci, cum poate cineva să vorbească mereu doar ce trebuie? Aceasta este o întrebare importantă, iar răspunsul ne stă la îndemână: Având gândurile direcționate pe canalul potrivit. David a înțeles acest aspect, căci el se ruga: „Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne!”

Dacă gândurile noastre sunt ceea ce trebuie să fie, va fi ușor și natural ca și vorbirea noastră să fie cea care se cuvine. Citim în Isaia 55:7: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui”. Ce gânduri ar trebui noi să avem? Ar trebui să căutăm să avem gândurile și căile în acord cu gândurile, căile și lucrările lui Dumnezeu. Necesitatea acestui lucru apare mai evidentă când citim: „Gândurile rele sunt urâte Domnului” (Proverbele 15:26); de asemenea: „Gândul celui nebun nu este decât păcat” (Proverbele 24:9). Și mai departe citim că: „Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău” (Eclesiastul 12:14).

Concluzia din toate aceste texte este că Dumnezeu ne va considera responsabili pentru cuvintele și pentru gândurile noastre. Și fiindcă așa stau lucrurile, este necesar să ne controlăm gândurile, îndreptându-le pe canalul potrivit. Cum putem face aceasta? Prin puterea voinței. Pentru acest motiv a dat Dumnezeu voință omului. Dacă mintea este plină de gânduri deșarte sau de gânduri rele, alungă-le! În puterea lui Dumnezeu, revino la gânduri bune și rămâi la ele! Și ca să avem lucruri mai bune asupra cărora să ne oprim este nevoie să studiem Biblia mai

mult și tot mai mult, să ne umplem mintea cu lucrurile duhovnicești, să studiem lucrările lui Dumnezeu. Cu multă rugăciune, gândurile, cuvintele, acțiunile și viața pot fi controlate și aduse în armonie cu voia divină. Dumnezeu îi va ajuta pe cei care se ajută singuri.

Să ascultăm din nou ce zice David: „Mă gândesc adânc la poruncile Tale” (Psalmii 119:15); „Vreau să păzesc orânduirile Tale” (119:8); „Te voi lăuda” (119:7); „Mă desfăt în orânduirile Tale” (119:16). Astfel, el activează puterea voinței. Își exprimă intenția: „Ce-mi iese din gură, aceea și gândesc” (17:3); „Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuesc cu limba; îmi voi pune frâu gurii”

(39:1); „Gura mea va vorbi cuvinte înțelepte, și inima mea are gânduri pline de judecată” (49:3); „Gura mea Te laudă” (63:5).

Cei care vor fi victorioși asupra puterilor întinericului în ultima mare bătlie vor fi obținut biruința și asupra acestui mare rău. „Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Apocalipsa 14:5). Dragi tineri, noi avem o lucrare de făcut! Marele nostru Exemplu a fost fără păcat și „nu se găsisese niciun vicleșug în gura Lui” (Isaia 53:9). „El n-a făcut păcat, și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug” (1 Petru 2:22). „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus” (1 Ioan 2:6).

Deoarece trebuie să fim găsiți trăind cum a trăit El, nu avem timp de pierdut. Eternitatea se află chiar înaintea noastră. Dar vom intra în ea? „Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel sfânt? Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă suflul la minciună și nu jură ca să înșele. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeu lui” (Psalmii 24:3-5).

Conexiune istorică

Motivul slujirii

Urmați, dar, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros lui Dumnezeu”.

Voi trebuie să-L urmați pe Dumnezeu ca niște copii ai Săi iubiți, să fiți ascultători de toate cerințele Lui, să umblați în dragoste așa cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi, ca dar și sacrificiu lui Dumnezeu de un miros plăcut. Hristos a umblat și a lucrat în dragoste. El a venit să îmbrățișeze lumea în brațele iubirii Sale. Iar Isus a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el. Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele”. „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.”

Este nevoie să urmărim exemplul pus înaintea noastră de Hristos și să-L facem pe El pilda noastră până vom avea aceeași dragoste ca aceea pe care ne-a arătat-o El nouă. El încearcă să ne impresioneze cu această lecție de iubire profundă. Vei încerca să practici o vorbire ca a lui Hristos? Dacă inima voastră a fost dedată la egoism, lăsați-L pe Hristos să vă umple cu dragostea Lui. El dorește să-L iubim cu toată puterea noastră și ne încurajează, ba chiar ne poruncește, să-i iubim pe semenii noștri așa cum ne-a iubit El. El a făcut din dragoste emblema uceniciei. El ne spune: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe

“Creșterea în Hristos, Capul nostru, nu este posibilă în viața noastră decât dacă practicăm lecția pe care El ne-a dat-o: aceea a simpatiei, a compasiunii și a dragostei.”

alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” Aceasta este măsura la care trebuie să ajungeți: „Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu.” Ce înălțime, ce profunzime și ce largime a dragostei! Aceasta dragoste nu este destinată doar câtorva favorizați, ci ajunge la cea mai neînsemnată și umilă creatură

a lui Dumnezeu. Isus spune: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”

Maiestatea cerului Își identifică interesele cu acelea ale omenirii suferinde. Cei cu care ne asociem și ne întovărim au nevoie de amabilitate venită din inimă și de simpatie duioasă. Dar dragostea și simpatia pe care Isus ar dori ca noi să le manifestăm unii față de alții nu trebuie să aibă nuanțe de sentimentalism, care este o capcană pentru suflet, ci trebuie să fie o dragoste de sorginte divină, pe care Isus a exemplificat-o atât prin cuvânt, cât și prin faptă. În loc să manifestăm dragostea Sa, cât de adesea suntem înstrăinați și îndepărtați unii de alții! Cedând ispitei, manifestăm față de semenii noștri ceartă, gânduri rele, bănuieli, vorbire de rău, acuzații și critică. Dacă nu au aceeași părere cu noi, nu le mai acordăm prietenia noastră. Dar care este rezultatul înstrăinării de frații noștri? Înstrăinarea de Dumnezeu, o experiență pipernicită și o încetare a creșterii creștine.

Creșterea în Hristos, Capul nostru, nu este posibilă în viața noastră decât dacă practicăm lecția pe

care El ne-a dat-o: aceea a simpatiei, a compasiunii și a dragostei. Este imposibil să reflectăm chipul lui Hristos dacă nu avem în suflet această dragoste de proveniență cerească. Nimeni nu va trece de porțile orașului lui Dumnezeu dacă nu reflectă attributele Lui. Dragostea lui Isus este un principiu activ care unește inimă cu inimă în legăturile părtășiei creștine. Fiecare persoană care va intra în cer va fi desăvârșită în dragoste încă de pe pământ. ...

Aceia care au experiența dragostei lui Hristos nu pot fi pasivi în viața Stăpânului. Ei vor vedea ocaziile de a-i ajuta pe alții să urce treptele spre Hristos. Fiind părtășii ai dragostei lui Hristos, ei vor lucra pentru sufletele altora. Fie ca orice suflet să copieze Exemplul și să devină misionar în cel mai înalt sens, câștigând suflete pentru Isus. — *The Youth's Instructor*, 20 octombrie 1892

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. În ce măsură a guvernat dragostea modul lui Isus de a lucra în lumea noastră? _____

2. Trebuie să urmăm exemplul lui Hristos. Având în vedere acest exemplu, cum ar trebui să ne iubim semenii? _____

3. Cum încerci să pui în practică îndemnul lui Hristos de a-i iubi pe alții așa cum ne-a iubit El? _____

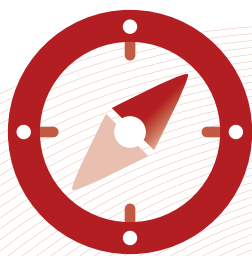
4. „El a făcut din dragoste emblema uceniciei.” Scrie în propriile cuvinte ce înțeles are această propoziție. _____

5. Mulți oameni aleg să iubească doar anumite persoane favorite. Însă noi ce ar trebui să facem? _____

6. Articolul stabilește că dragostea pe care o dăruim altora „nu trebuie să aibă nuanțe de sentimentalism”. Ce înseamnă acest lucru? Folosește un dicționar, dacă ai nevoie! _____

7. În locul manifestării acestei iubiri, ce se întâmplă adesea? _____

Care este rezultatul? (trei lucruri) _____
8. Descrie-i pe cei care au experimentat dragostea lui Hristos. _____

Capitolele credinței

Două soții, o singură rugăciune – partea 2

În prima parte am citit despre povestea lui Oung Sophal, cum soțul ei a fost atins de puterea dragostei și a rugăciunii. În partea a doua, vom citi mărturia lui Tep Sony, o altă femeie cambodgiană care s-a rugat pentru soțul ei.

În partea cealaltă a orașului, în fiecare Sabat, Tep Sony împreună cu cele două fiice se pregăteau să pornească spre biserică.

– Ai vrea să vii și tu cu noi? îl întreba ea de fiecare dată pe soțul ei, Chet Kemara. În fiecare săptămână, de câțiva ani, Tep Sony auzise același răspuns:

– Nu, mulțumesc.

Ea a continuat să se roage cu stăruință. Deși avea foarte mult succes când dădea mărturie locuitorilor din Phnom Penh, soțul ei budist nu arăta niciun interes pentru religia ei. Protecția oferită de Dumnezeu pentru slujirea ei neînfrică în Pong Ror, o zonă periculoasă a orașului, nici măcar nu i-a stârnit curiozitatea despre Dumnezeul ei. Totuși Tep Sony a perseverat în rugăciune, cerând cu ardoare ca într-o zi el să-L primească pe Isus Hristos ca Mântuitor personal. Tep Sony chiar își imagina potențialul pe care l-ar fi avut mărturisirea lui Chet, un ofițer de poliție respectat, dacă L-ar fi invitat pe Hristos în viața lui. Ea îl cunoștea bine; știa ce influență avea. Îi știa inima, dar ce era cel mai important, știa că avea nevoie de Dumnezeu.

Apoi, într-un Sabat dimineața, s-a întâmplat evenimentul. Spre surprinderea ei, soțul a întrebat-o:

– Pot veni și eu azi la biserică?

– Desigur! a răspuns ea cu un zâmbet luminos.

Tep Sony și fiicele ei nu-și credeau urechilor; totuși el și-a schimbat hainele și imediat a fost gata, așteptând la ușă. Inima lui Tep Sony cânta de bucurie și șoptea rugăciuni de mulțumire în tot timpul serviciilor divine. După încheierea programului, soțul ei nu a spus nimic despre acea experiență și ea știa că nu este bine să-l forțeze să vorbească. Ea a continuat totuși să se roage, iar în săptămâna următoare Chet a venit din nou cu

ele la biserică. În lunile care au urmat, Tep Sony a fost martora transformării miraculoase a soțului ei. Cei din localitate și colegii lui au observat și ei o schimbare la el. Se zvonea că ofițerul Chet era mai blând când avea de-a face cu dealerii de droguri pe care îi aresta.

Într-o zi, Chet s-a apropiat de Tep cu Biblia în mână:

– Ce înseamnă mai exact să păzești Sabatul? a întrebat el.

De câteva zile, cuvintele „Adu-ți aminte de ziua de odihnă” răsunau în mintea lui mereu și mereu.

– Aceste cuvinte sunt din Biblie? a întrebat el.

– Da, sunt, a răspuns Tep Sony cu entuziasm.

– De necrezut! a continuat Chet mirat.

Au citit împreună istoria Creațiunii, unde se vorbește despre Sabat ca fiind ziua în care Dumnezeu S-a odihnit după ce a creat lumea. După citirea acestor cuvinte, Tep Sony și soțul ei au îngenu-

chiat în rugăciune. El a spus:

– Nu voi mai lucra niciodată în ziua sfântă a lui Dumnezeu.

De când s-a convertit, Chet a folosit orice ocazie de a împărtăși Evanghelia cu cei din sfera lui de influență. Ca rezultat, comandantul departamentului de poliție în care lucra și el a devenit creștin. Împărăția viitoare a lui Dumnezeu crește numeric datorită unor femei ca Oung Sophal și Tep Sony care au înțeles puterea rugăciunii perseverente.

Rugăciune pentru mântuire: Iubite Tată ceresc, Te rog, trimite Duhul Tău cel Sfânt să-i atragă la Tine pe cei dragi ai mei care nu sunt în credință și pe cei pierduți din sud-estul Asiei! Ajută-i să descopere cât de mult îi iubești, astfel încât să putem fi într-o zi toți împreună în cer!

O femeie cambodgiană

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind PRIN LITERATURĂ PARTEA 1

Text de memorat: | Psalmii 107:19,20

Atunci, în strâmtorarea lor, au strigat către Domnul și El i-a izbăvit din necazurile lor; a trimis Cuvântul Său și i-a tămăduit, și i-a scăpat de groapă.

SECȚIUNEA I

Ai încercat vreodată să-ți imaginezi cum ar fi dacă nu ar exista Biblia? Cât de diferită ar fi viața dacă nici tu, nici vecinii tăi, nici nimeni din biserică – inclusiv pastorul – nu ar avea o Biblie?

A fost o perioadă de peste o mie de ani în care, din pricina apostaziei și a răzvrătirii, aproape nimeni nu avea o Biblie. Iar fără influența ei care să aducă lumină și să limiteze răul, lumea a coborât repede în ceea ce numim Evul Mediu Întunecat. În timpul acela, biserica decretase că dacă cineva deținea o Biblie sau vorbea din ea, era pedepsit cu moartea. Acei ani chiar au fost întunecați.

Psalmii 107:10-12 – Cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții trăiau legați în ticăloșie și în fiare, pentru că se răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră

sfatul Celui Preaînalt. El le-a smerit inima prin suferință: au căzut, și nimeni nu i-a ajutat.

Refuzând și pierzând Cuvântul lui Dumnezeu, poporul nu a aflat despre Mântuitorul iubitor care era gata să-i ierte pe oameni de păcate cu cea mai mare bucurie. Astfel, milioane de oameni apăsăți de vinovăție plăteau averi sau se torturau în zadar în încercarea de a obține pacea cu Dumnezeu. Lipsită de lumina adevărului, Europa „creștină” se afla în întuneric.

Cu o mie de ani în urmă, înainte de a se inventa tiparnița, Biblia trebuia copiată de mână.

“Dacă s-ar putea spune că o lucrare este mai importantă decât alta, atunci aceea este lucrarea de a le oferi oamenilor publicațiile noastre, determinându-i astfel să cerceteze Scripturile.”

—Evanghelizarea prin literatură, p. 7

Din cuprins: B-20 _ 18 MAI
Slujind prin literatură – partea
Diferite moduri de lucru – partea 1
O chemare la a lucra
O întoarcere la 180 de grade

Aceasta era o muncă laborioasă și riscantă; de aceea copiile Bibliei erau rare. Dar un grup de creștini credincioși numiți valdenzi avea Biblia în limba lor. Ei au păzit-o ca pe o comoară și cu prețul propriilor vieți și-au apărat dreptul de a I se închina lui Dumnezeu și de a trăi conform cu învățăturile Sale.

Ei nu s-au mulțumit să stea în văile lor ferite și să se bucure singuri de lumina adevărului, în timp ce Europa zăcea în întuneric. Se deghizau în negustori sau în vânzători ambulanți – chiar și cei tineri – și părăseau văile pentru a călători în toată Europa.

Ei purtau asupra lor, în ascuns, copii ale Bibliei, în întregime sau părți din ea; și oriunde se prezenta o ocazie, atrăgeau atenția clienților la aceste manuscrise.

Adesea, în felul acesta, se trezea un interes de a citi Cuvântul lui Dumnezeu, iar unele părți din el le erau lăsate cu bucurie aceluia care doreau să-l primească.

Lucrarea acestor misionari a început în câmpiile și în văile de la poalele munților, dar s-a răspândit cu mult peste aceste hotare. Cu picioarele goale, în veșminte

de proastă calitate și prăfuite din cauza călătoriei, așa cum erau și acelea ale Mântuitorului lor, ei străbăteau marile orașe și pătrundeau în țări îndepărtate. Pretutindeni răspândeau sămânța prețioasă. În urma lor răsăreau biserici, iar sângele martirilor mărturisea în favoarea adevărului. Ziua lui Dumnezeu va descoperi secerișul bogat de suflete strânse în grânar prin lucrarea acestor oameni credincioși. Acoperit și tăcut, Cuvântul lui Dumnezeu își făcea drum prin creștinătate și întâlnea o primire bucuroasă în căminele și în inimile oamenilor. – *Tragedia veacurilor*, p. 71

Slujirea dezinteresată a acestor curajoși misionari nu a fost zadarnică:

Împrăștiati prin multe țări, ei au semănat semințele Reformei care a început în vremea lui Wycliffe, a crescut și s-a adâncit în zilele lui Luther și trebuie să fie dusă mai departe până la încheierea timpului. – *Tragedia veacurilor*, p. 78

SECȚIUNEA II

Porțiunile de Biblie împrăștiate de valdenzi au împlinit lucrarea de care era mare nevoie în Europa. Lumina adevărului a străpuns prin întunericul erorii și oamenii au primit bucuroși darul gratuit al mântuirii.

Să ne întoarcem în zilele noastre. În multe țări este posibil ca oamenii să aibă oricât de multe Biblii își doresc. Totuși, mulți sunt în întuneric spiritual total și au nevoie de misionari cum au fost valdenzii. De ce? Pentru că, deși mulți au Biblia, cei mai mulți nu o citesc și sunt ignoranți cu privire la calea mântuirii, ca și când nu ar avea deloc acces la Cuvântul lui Dumnezeu.

Cum putem să-i găsim pe acești oameni în nevoie? Și cum i-am putea sluji mai bine? Dumnezeu a rânduit o metodă de a ajunge la aceste persoane cu lumina adevărului: o metodă foarte similară cu cea folosită de valdenzi. Acesta este tipul de slujire pe care îl vom studia în această lecție și în cea care urmează.

Apostolul Ioan ne spune că un lucru minunat se va întâmpla chiar înainte de venirea lui Isus.

Apocalipsa 18:1– După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

Cum se va lumina pământul de această slavă?

Iar într-o mare măsură, prin casele noastre de editură urmează să se realizeze lucrarea celui alt înger care se coboară din cer cu o putere mare și care luminează pământul cu slava lui. – *Mărturii*, vol. 7, p. 140

Desigur, literatura care conține adevărul este nefolositoare dacă stă în depozite. Trebuie să le fie distribuită aceluia care are nevoie de ea. Prin urmare, ne-a fost adresată această chemare urgentă:

Fiecare credincios să fie trezit la lucru de harul lui Hristos, pentru salvarea aproapelui. Publicațiile care conțin adevărurile biblice să fie împrăștiate ca frunzele toamnei. Înălțați-L pe El, Salvatorul sufletelor, înălțați-L mai sus și tot mai sus înaintea oamenilor. Acum este timpul să adunăm putere din sursa tăriei, să strigăm tare și fără ezitare, ca norii întunericului să fie îndepărtați iar lumina cerului să fie

descoperită. – *The Review and Herald*,
29 aprilie 1909

Ați văzut cum toamna sunt împrăștiate de vânt mii și milioane de frunze peste tot? Acesta este tabloul pe care Dumnezeu l-a folosit pentru a ilustra abundența literaturii pline de adevăr care trebuie să ajungă la oameni. El dorește ca noi toți să fim parte a acestei lucrări importante. Putem dăruia literatură rudelor, prietenilor și străinilor.

Fie ca fiecare credincios să facă să circule broșuri și cărți care conțin solia pentru acest timp. Avem nevoie de colportori care vor porni să pună în circulație publicațiile noastre pretutindeni. – *Evangheliizarea prin literatură*, p. 21

Unde poți lăsa o carte despre adevăr sau un pliant? La spălătoria de haine, într-o sală de așteptare la spital sau în alte locuri publice. O poți da ospătarului sau casierului. Doar la sfârșit vom afla rezultatele dăruirii de literatură. Vom putea atunci să mergem înapoi pe firul evenimentelor – evenimente care au dus la mântuirea unei persoane disperate care era dependentă de droguri sau putem de asemenea să mergem pe firul evenimentelor în cazul unei rugăciuni scrise găsită de o femeie gata să renunțe la viață.

Deci să începem lucrul, răspândind literatura ca frunzele toamna – literatură care va atrage atenția oamenilor spre Isus și care le va da răspunsuri biblice la întrebările lor.

SECȚIUNEA III

↑ ți este ușor să-ți amintești ce auzi? Când un profesor explică ceva nou, îți rămân în memorie acele idei pentru mult timp? Poți povesti predica pastorului la o oră după ce acesta a terminat de vorbit?

Dacă ești ca majoritatea oamenilor, vei uita ușor ce ai auzit o dată sau de două ori, chiar și dacă ar fi foarte important. De aceea a fost inventat scrisul. De aceea profesorii adesea dau notițe sau le studenților să scrie în caiet. De aceea și Dumnezeu a scris legea. Sa după ce a rostit-o. Nu dorea ca oamenii să o uite.

Deuteronomul 4:13 – El Și-a vestit legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, Cele Zece Porunci, și le-a scris pe două table de piatră.

Scrisul mai este important și pentru că influența materialului tipărit este mai mare decât cea a cuvântărilor sau a predicilor. Petru a înțeles acest lucru; cu puțin înainte de a muri, a scris o scrisoare către creștini, pentru ca învățăturile sale să devină permanente. El scria în ea:

2 Petru 1:13-15– Dar socotesc că este drept, cât voi mai fi în cortul acesta, să vă țin treji aducându-vă aminte, căci știu că dezbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos. Îmi voi da osteneala dar ca,

și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.

– *Evangheliizarea prin literatură*, p. 6

Gândiți-vă la cărțile din casa voastră. Este foarte probabil că nu i-ați cunoscut pe autorii lor; unii dintre ei au murit cu mulți ani în urmă. Dar cărțile lor au încă influență asupra voastră. Dacă o carte este neglijată sau pierdută, ea așteaptă în liniște ca cineva să o găsească și să o citească.

O istorisire din Biblie arată puterea adevărului scris care a fost neglijat și pierdut. În timpul domniei rele a lui Manase, copia de la templu a Cărții Legii a fost pierdută. Pierdută! Gândiți-vă la acest lucru. Preoții din templu nu mai aveau sulul care includea regulile pentru jertfe și sărbători, regulile drepte ale lui Dumnezeu în ce privește judecarea poporului și Cele Zece Porunci. Ani la rând poporul a fost lipsit de instrucțiunile ei. Ce tragedie!

Nepotul lui Manase, regele Iosia, s-a hotărât să facă tot ce poate pentru a atrage poporul să se închine din nou lui Dumnezeu. În timpul celui de al optsprezecelea an al domniei sale, o reformă minunată a avut loc pentru că a fost descoperită

“ Lucrarea de colportaj, condusă în mod corespunzător, este o lucrare misionară de cel mai înalt grad. ”

—*Colporteur Ministry*, p. 6

Cartea Legii, de mult rătăcită. A fost găsită atunci când templul a fost renovat.

2 Împărați 22:8, 10 – Atunci, marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: „Am găsit cartea legii în Casa Domnului.” Și Hilchia a dat cartea lui Șafan, și Șafan a citit-o. Șafan, logofătul, a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.” Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

În acel an, cu ajutorul Cărții Legii, regele Iosia a condus o reînviore spirituală, suprimând închinarea la idoli, făcând un legământ cu Dumnezeu și sărbătorind Paștele.

Această istorie ne învață o lecție încurajatoare. După ce noi împărtășim literatură care conține adevărul, ea poate fi neglijată sau uitată. Dar aceasta nu trebuie să ne descurajeze. Gândește-te la această frumoasă făgăduință:

E adevărat că unii dintre cei care cumpără cărțile le vor pune pe etajeră sau le vor așeza pe masa din salon și rareori le vor răsfoi. Totuși, Dumnezeu poartă de grijă adevărului Său și va veni timpul când aceste cărți vor fi căutate și citite. S-ar putea ca boala sau nenorocirea să intre în familie și, prin adevărul cuprins în cărți, Dumnezeu trimite inimilor tulburate pace, nădejde și odihnă. Iubirea Lui li se descoperă și ei înțeleg cât de prețioasă este iertarea păcatelor lor. În felul acesta, Domnul conlucrează cu lucrătorii Săi care s-au lepădat de sine. – *Mărturii*, vol. 6, p. 313

Da, sub grija lui Dumnezeu, literatura cea plină de adevăruri va avea o influență importantă și de lungă durată. Să o distribuim deci, cât de mult putem!

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. A deține o Biblie și a nu o citi este mai rău decât a nu avea deloc Biblie? _____ Cât de mult timp petreci în fiecare zi studiind Biblia? _____ Experimentezi „Evul Mediu Întunecat” în viața ta chiar acum? _____ Dacă da, ce cauzează această problemă și ce poți face să remediezi situația? Psalmii 119:105,130

2. Are Biblia pentru tine destulă valoare încât să o copiezi de mână? _____ Îi acorzi destulă valoare încât să fii capabil să-ți riști viața pentru a o împărtăși altora? _____ Ce spune realitatea din viața ta despre cât de multă valoare are Biblia pentru tine? _____

SECȚIUNEA II

3. Gândește-te în mod serios cam care ar fi numărul frunzelor purtate de vânt în jurul tău toamna. Ce îți sugerează acest lucru despre măsura în care Dumnezeu ar dori să fie răspândită literatura creștină? _____
4. Fă o listă cu locurile în care ai putea lăsa literatură în decursul următoarelor săptămâni. _____

SECȚIUNEA III

5. De ce este dăruirea de literatură sau a unui DVD o metodă mai bună decât simpla discuție despre adevăr? _____

6. Citește povestirea finală, de la „Capitolele credinței”. Spune cum ilustrează ea răspunsul pe care l-ai dat la întrebarea anterioară. _____
7. De ce să nu evităm să le dăm literatură și celor care credem că nu o vor citi? Eclesiastul 11:6

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Diferite moduri de lucru — partea 1

Pe măsură ce lucrarea lui Dumnezeu crește și ramuri noi se dezvoltă pe mai multe direcții, există tot felul de posibilități în care se poate lucra, astfel că toți cei care au vreo aptitudine și dorința de a se implica vor găsi un loc unde să poată fi utili. Să observăm câteva dintre aceste ramuri importante al lucrării lui Dumnezeu:

1. Lucrarea în cadrul Școlii de Sabat. Ce câmp misionar important! Oferă ocazii uimitoare de a lucra pentru salvarea copiilor și în afara căminului. Însă cine se pregătește să facă această lucrare? Cine simte povara acestei responsabilități?

2. Manageri pentru diferite proiecte. Acest câmp nu cere elocvență în vorbire, însă cere mare devotament, muncă asiduă, un management bun și abilități în administrarea finanțelor. Poate fi și o pregătire potrivită pentru lucrarea de pastorație, pentru cei care urmăresc această direcție.

3. Secretariat. Pentru a fi de folos în acest câmp vast vei avea nevoie de o bună educație, cunoștințe de contabilitate și un scris de mână frumos. Aceste calificări plus simț practic, devotament și energie pentru cauza lui Dumnezeu te vor face foarte folositor în lucrarea Domnului.

4. Profesori. Este dificil să găsești profesori competenți — oameni devotați lui Dumnezeu care să iubească adevărul, care sunt gata să-și investească toată viața în lucrare și cărora să le poată fi încredințată grija copiilor. Desigur, nicio altă chemare nu este mai nobilă și mai înălțătoare decât aceasta. Ea oferă posibilități de a studia, pentru a acumula o cultură cât mai înaltă, dar și o excelentă ocazie de a lucra pentru salvarea sufletelor. Tineri și tinere, de ce să nu alegeți acest câmp de lucru pentru a fi ocupația voastră?

5. Redactori. Importanța acestei ramuri a lucrării poate fi cu greu evaluată corespunzător. Lucrarea pastorală este de mare valoare, dar adesea rezultatul muncii redactorului ajunge la un număr mai mare de oameni și este mai durabil. De multe ori, oameni cu aptitudini, dar care nu posedă darul de a vorbi în public pot fi foarte

potrivțiți ca redactori. Este o poziție de mare responsabilitate, care cere cel mai mare discernământ, un gust rafinat și o pregătire scolastică bună, pe lângă o bună înțelegere a limbii în care sunt scrise publicațiile.

6. Medici și asistenți medicali. Experiența a arătat că un medic devotat poate face o mare lucrare pentru adevăr. Cei care au profesii medicale au multe oportunități de

a împărtăși adevărul, de a ajuta sufletele în nevoie și de a face o lucrare importantă pentru Mântuitorul lor. De ce să nu verifici dacă nu cumva Domnul te-a chemat în acest domeniu de activitate? Iar dacă tu crezi că ești chemat, începe pregătirea!

7. Colportori. Distribuirea publicațiilor noastre valoroase care conțin lumina adevărului prezent este o lucrare fără limite și de mare

folos. Mii au fost aduși la adevăr prin acest mijloc.

8. Lucrători biblici. Această lucrare de a oferi studii biblice poate fi făcută oriunde: în marile orașe, la sate sau în toată țara. Poate fi făcută la ore neobișnuite, seara, în zilele ploioase sau duminica. Studiile biblice pot fi realizate în cartierul nostru de aproape oricine care are o inimă consacrată, simț practic și o educație obișnuită. Această lucrare minunată pregătește mințile pentru lucrarea predicatorilor și răspândește lumina adevărului prezent. Aici pot fi incluși mii de lucrători în fiecare an. Este cineva gata pentru aceasta lucrare?

9. Misionari. Misionarii sunt necesari în misiunea noastră în case, în orașe și în țări străine. Această ramură a lucrării, ca și altele, crește și se dezvoltă în mâinile noastre. Sute de credincioși sunt deja angajați în ea și vor fi necesare alte sute, atât femei, cât și bărbați. Cine este gata să fie misionar?

Toți cei care au vreo aptitudine și dorința de a se implica vor găsi un loc unde să poată fi utili.

Conexiune istorică

O chemare la a lucra

Am auzit glasul Domnului întrebând: «Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?» Eu am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă!» Domnul îi cheamă pe tineri să intre în câmpul secerișului și să lucreze în calitate de secerători. Tinerii să meargă înainte și să-și pună talanții la schimbător. Cel care i-a chemat să lucreze în câmpul Evangheliei le va da dovada că sunt vase alese și le va da cuvintele pe care să le rostească.

Una dintre cele mai bune căi prin care tinerii se pot pregăti pentru lucrarea pastorală este activitatea în domeniul colportajului. Este bine ca ei să meargă în sate și orașe pentru a vinde cărți care conțin adevărul pentru timpul nostru. În această lucrare, vor găsi ocazii de a adresa cuvintele vieții, iar semințele adevărului pe care le-au semănat ei vor răsări și vor aduce roade.

Dacă tinerii se angajează în lucrarea de colportaj, plini de o dorință fierbinte de a-și salva semenii, eforturile lor vor avea ca rezultat un seceriș pentru Domnul. Prin urmare, este bine ca tinerii să meargă să lucreze ca misionari, să propovăduiască adevărul, rugându-se neîncetat pentru o lumină tot mai mare și pentru călăuzirea Duhului Sfânt, ca să poată ști cum să le adreseze cuvinte potrivite celor istoviți. Să folosească orice ocazie de a face bine, amintindu-și că îndeplinesc o lucrare pentru Domnul. Ei vor fi invitați să servească masa împreună cu familiile pe care le vizitează. Le va fi servită și carne. Atunci când vor refuza, oferind motive pentru refuzul lor, probabil vor avea posibilitatea de a prezenta principiile reformei sănătății. Ei ar trebui să aibă mereu la ei cărți de sănătate, pentru că reforma sănătății este mâna dreaptă a mesajului adevărului.

Colportorul să vorbească cu modestie și să nu se angajeze niciodată în dispute. El se va purta ca și cum ar fi înaintea unei instanțe a universului. „Iată, Eu vă trimit ca pe niste oi în mijlocul lupilor”. Hristos mai spunea: „Fiți dar înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii”. Veți întâlni multe suflete prețioase, coapte pentru seceriș. Învățați deci să vorbiți cu modestie și cu discreție. Arătați că ați fost cu Isus și că ați învățat de la El.

Aceasta este regula de urmat: Să fim ca El, care mergea din loc în loc făcându-le bine celor din jur.

Hristos a spus: „Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze.” Analizați viața Mântuitorului și aflați cum a trăit și cum a lucrat El. Luptați-vă zilnic să trăiți o astfel de viață. Purtați jugul Lui, învățați de la blândețea și smerenia Lui, umblând pe cărarea care duce spre cer.

Continuați să-L cunoașteți pe Domnul și veți ști că „El se ivește ca zorile dimineții”. Căutați fără încetare să vă dezvoltați. Străduiți-vă cu seriozitate să aveți o părtășie strânsă cu Răscumpărătorul vostru. Trăiți spre a salva sufletele pentru care El și-a dat viața. Încercați pe toate căile să-i ajutați pe aceia cu care veniți în legătură. Fie ca dragostea voastră pentru Hristos să vă conducă să ziceți: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” Fie ca în viața voastră să se împlinească următoarele cuvinte: „Poruncile Tale mă fac mai înțelept decât vrăjmașii mei.” Vorbiți cu Fratele vostru mai mare; El va desăvârși educația voastră, oferindu-vă învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo. O legătură apropiată cu Acela care S-a dăruit pe Sine ca jertfă pentru a salva o lume ce piere vă va face să fiți niște lucrători buni. Când puteți să vă prindeți de adevăr și să vi-l însușiți, când puteți spune: „Domnul meu și Dumnezeuul meu”, atunci veți primi o mare măsură de har, de pace și de bucurie. — *The Youth's Instructor*, 16 ianuarie 1902

Dumnezeu a instituit un plan prin care mulți dintre elevii școlilor noastre să-și poată însuși lecții practice, care să le fie utile apoi în viață. El ne-a dat privilegiul de a deține cărți prețioase. [...] Tocmai prin distribuirea acestor cărți tinerii vor întâlni multe experiențe, care îi vor învăța cum să facă față problemelor care îi așteaptă când vor pleca să lucreze mai departe. Pe parcursul perioadei școlare, în timp ce țin în mâini

“O legătură apropiată cu Acela care S-a dăruit pe Sine ca jertfă pentru a salva o lume ce piere vă va face să fiți niște lucrători buni.”

aceste cărți, mulți vor învăța să-i abordeze pe oameni cu amabilitate și să dea dovadă de tact atunci când discută cu ei diferitele aspecte ale adevărului prezent. Atunci când vor avea, într-o anumită măsură, succes din punct de vedere financiar, unii vor lua lecții de economie și de chibzuință care le vor fi de mare folos atunci când vor fi trimiși în țări străine ca misionari.

Elevii care se angajează în lucrarea de a vinde cărțile *Parabolele Domnului Hristos* și *Divina*

vindecare vor avea nevoie să le studieze, înainte de a spera să le vândă. Când se familiarizează cu subiectul cărții pe care o au în mână și se străduiesc să practice învățăturile ei, vor crește în cunoștințe și în putere spirituală. Soliile din aceste cărți conțin lumina pe care Dumnezeu mi-a descoperit-o pentru a o da lumii. Profesorii din școlile noastre ar trebui să-i încurajeze pe elevi să facă un studiu atent al fiecărui capitol. Ei ar trebui să-i învețe pe elevi aceste adevăruri și să caute să inspire tineretului dragoste pentru ideile prețioase pe care Domnul ni le-a încredințat spre a le transmite lumii.

În felul acesta, pregătirea pentru vinderea cărților, precum și experiențele zilnice câștigate în timp ce li le prezintă oamenilor se vor dovedi o educație de neprețuit pentru aceia care iau parte la această lucrare. Sub binecuvântarea lui Dumnezeu, tineretul va obține o pregătire pentru slujire în via Domnului. — *The Review and Herald*, 4 iunie 1908

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Care este unul dintre cele mai bune moduri, pentru un tânăr, de a obține o bună pregătire pentru a deveni pastor?

2. Cât de important este colportajul pentru un tânăr care dorește să vadă suflete convertite? _____

3. Ce ar trebui să facă un colportor când i se servește carne la masă? _____
Cu siguranță, aceasta ar putea să fie o situație stânjenitoare, dar ce ocazie ar putea oferi? _____

4. Cum ar trebui să vorbească un colportor? _____
5. Care este regula pe care trebuie s-o urmărim? _____
În termeni practici, ce ar trebui să facem? _____

6. Ce plan a instituit Domnul? _____

7. Descrie câteva beneficii pe care le avem urmând acest plan al lui Dumnezeu. _____

8. Care două lucruri se vor dovedi o educație de neprețuit pentru cei care iau parte la lucrarea de colportaj? _____

Capitolele credinței

O întoarcere la 180 de grade

Ai fost vreodată în situația de a obosi să te rogi pentru cei dragi care au inima împietrită? Citește cum Dumnezeu a schimbat viața unui polițist comunist și îți vei recăpăta speranța pentru membrii familiei tale.

Eram polițist și lucram pentru guvernul comunist din Vietnam. Am făcut eforturi mari ca să opresc activitatea mișcării bisericilor adventiste de ziua a șaptea din case, din districtul meu, dar nu am reușit. Mă rușinez să vă spun, dar am folosit tactici de interogare cum ar fi amenințări și presiuni, pentru a-i determina pe lideri să oprească evanghelizarea. Am observat cum oamenii aceștia răspundeau mereu cu înțelepciune și cu umilință.

Într-o zi am confiscat câteva DVD-uri de la un pastor laic ASAP. Ele se aflau pe colțul biroului meu și ochii îmi tot erau atrași într-acolo. În cele din urmă, am luat un DVD și l-am vizionat. Cuvintele lui Dumnezeu au atins inima mea și au schimbat viața mea în acea zi. Superiorul meu a intrat în birou și m-a găsit urmărind acel DVD.

– Nu ai voie să vizionezi aceste materiale de contrabandă! a spus el.

Dar eu am ignorat avertismentul lui și am exclamat entuziasmat:

– Trebuie să vedeți unul dintre aceste DVD-uri. Nu am mai văzut la vreo biserică asemenea convingeri minunate ca acestea!

El s-a așezat lângă mine și a vizionat un DVD, încuviințând din cap că mesajul a fost bun. După ce am fost convinși de Domnul, am știut că nu mai puteam lucra în poliție; prin urmare, am demisionat și m-am înrolat în armata lui Dumnezeu. Acum Îl slujesc pe Domnul și experimentez multe binecuvântări cerești. Soția mea și cei opt băieți ai noștri slujesc împreună cu mine. Cei doi fii mai mari predau studii biblice și înmânează DVD-uri. Ceilalți șase băieți mai mici lucrează cu cei de vârsta lor în timpul închinării din Sabat. Soția mea mă ajută la vizite. Prin harul Domnului, supraveghez biserici în case din paisprezece locuri diferite, care au cam cincizeci de membrii fiecare.

Mă bucur când văd schimbările care se produc atunci când oamenii află adevărul din Biblie. Ei

încep să țină Sabatul și Dumnezeu îi binecuvântează. Ei acceptă mesajul reformei sănătății și încetează să consume șobolani și șoareci, băuturi alcoolice sau cafea. Sănătatea lor se îmbunătățește. Acum, ei mănâncă mai multe vegetale. Atunci când a fost o secetă în zona noastră, oamenii au strigat la Dumnezeu. „Acum noi avem ca hrană zarzavaturile și avem

© Sarahhoi License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

Un fermier cambodgian

nevoie ca Tu să le trimiți ploaie să crească.” Dumnezeu a auzit rugăciunea lor și a trimis ploaie.

Crezusem că va fi simplu pentru mine să ajung la foștii mei colegi din poliție, pentru că odată lucrasem acolo. Am învățat însă cât de dificil este să fii de partea cealaltă. Am fost adesea adus la poliție pentru a fi interogată. Am înțeles că Dumnezeu îmi testează credința și dedicarea pentru lucrarea Sa. Aurul nu se teme de foc. Deși am fost amenințat de poliția provincială, tot am reușit în acest an să distribui 5 000 de DVD-uri și 2 000 de studii biblice, precum și reportofone și DVD-playere. Găsesc multă plăcere în a-L sluji pe Domnul!

Rugăciune pentru persecutorii comuniști și pentru cei persecutați: Isus, Îți mulțumesc pentru că ai puterea de a-i schimba pe cei ca Saul în unii ca Pavel. Te rog, schimbă-i pe cât mai mulți dintre cei care lucrează pentru guvern. Dă-le protecție și curaj lucrătorilor și credincioșilor din țări precum Vietnam să stea tari pentru Tine și pentru adevăr. Amin.

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind PRIN LITERATURĂ PARTEA 2

Text de memorat: | Luca 14:23

Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa.

SECȚIUNEA I

Într-un Sabat, Isus, Regele povestitorilor, S-a așezat la masa unui fariseu bogat și a povestit o istorie foarte interesantă despre un om care a pregătit un mare ospăț. Când slujitorul omului bogat a mers să-i cheme pe cei care primiseră invitație, fiecare a adus o scuză și a refuzat să vină. Atunci, stăpânul i-a poruncit slujitorului să aducă pe alții la masa de sărbătoare.

Luca 14:21 – Du-te degrabă în piețele și ulițele cetății și adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi și șchiopi.

După ce a făcut ce i se spusese, slujitorul l-a informat pe stăpân că încă mai era loc la masă. Atunci, omul a spus:

Luca 14:23 – Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa.

Ce lecție putem învăța din această povestire?

Lumea pierde din lipsă de Evanghelie. Este o foamete după Cuvântul lui

Dumnezeu. Puțini sunt aceia care proclamă Cuvântul neamestecat cu tradiții omenești. Deși oamenii au Biblia în mâinile lor, ei nu primesc binecuvântarea pe care Dumnezeu a așezat-o în ea pentru ei. Domnul îi cheamă pe slujitorii Săi să le ducă oamenilor solia Sa. Cuvântul vieții veșnice trebuie să le fie dus acelora care pier în păcatele lor. [...]

Într-o mare măsură, această activitate trebuie adusă la îndeplinire printr-o lucrare personală. Aceasta a fost metoda

“ Prin pagina tipărită, lumina ajunge la cei izolați, care nu au ocazia de a-i asculta pe predicatori. Aceasta este una dintre lucrările misionare cele mai binecuvântate. ”

— *Evanghelizarea prin literatură*, p. 20

Din cuprins: B-21 _ 25 MAI

Slujind prin literatură – partea 2

Diferite moduri de lucru – partea 2

Cărți prețioase

Un miel rătăcit

de lucru a Domnului Hristos. Lucrarea Sa a fost în mare măsură adusă la îndeplinire prin convorbiri personale. El avea o considerație deosebită chiar și numai pentru un singur ascultător. Adesea, prin acel singur ascultător, solia a fost dusă la mii de persoane.

Noi nu trebuie să așteptăm ca sufletele să vină la noi; trebuie ca noi să le căutăm acolo unde se găsesc ele. Când Cuvântul a fost predicat de la amvon, lucrarea este abia la început. Sunt mulți aceia la care Evanghelia nu va ajunge niciodată, dacă ea nu le este dusă. — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 228, 229

Mulți oameni nu știu unde să găsească adevărul. Prin urmare, noi trebuie să-i găsim pe ei. Și lucrarea de colportaj — a merge din ușă în ușă pentru a vinde literatură care conține adevărul — este o metodă foarte bună pentru a-i găsi și ajuta pe acești oameni.

Pavel a urmat această metodă de evanghelizare. Deși nu a avut cărți cum avem noi astăzi, el a mers din casă în casă îndemnându-i pe oameni să-L accepte pe Hristos ca Mântuitor. Când era gata să plece, după ultima sa vizită într-una dintre bisericile înființate de el, le-a reamintit de lucrarea din ușă în ușă pe care o făcuse.

SECȚIUNEA II

Cel mai minunat exemplu de slujire personală din ușă în ușă se găsește în cartea Apocalipsa. Acolo Îl vedem pe Mântuitorul venind la biserica de astăzi și mergând din ușă în ușă pentru a vinde cele mai importante produse spirituale.

Când Isus ajunge la ușă, El bate și cheamă. El ne oferă părtășia Lui prețioasă.

Apocalipsa 3:20 — *Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*

Dar El dorește doar să servească masa cu noi? Nu, El aduce articole de valoare pe care ni le oferă spre a fi cumpărate.

Apocalipsa 3:18 — *Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.*

Să observăm cum Domnul ne expune beneficiile produselor Sale. El ne cere să le cumpărăm, dar

“Duceți-vă la drumuri și la garduri și siliți-i ca să intre, să-Mi fie casa plină”, spune Hristos. Oare nu accentuează aceste cuvinte cu claritate lucrarea colportorului?”

— *Evanghelizarea prin literatură*, p. 24

Faptele 20:18-21 — Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi în care am pus piciorul pe pământul Asiei. Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi și în mijlocul încercărilor pe care mi le ridicau uneltirile iudeilor. Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case [„din casă-n casă” - KJV] și să vestesc iudeilor și grecilor pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.

numai dacă este ceva de care avem nevoie. Aceasta este și ideea colportajului. Asemenea lui Isus, noi venim în contact cu oameni care poate nu doresc să ne asculte. Însă noi batem la ușile lor. Le oferim prietenia noastră. Le prezentăm cele mai prețioase cărți și îi întrebăm dacă nu vor să-și facă singuri o favoare cumpărând cărțile noastre.

Este interesant că beneficiari nu sunt doar cei care acceptă cărțile pe care noi le vindem sau le dăruim. Noi înșine suntem binecuvântați în multe feluri. Și nu contează ce fel de ocupație vom avea când vom fi adulți, deoarece colportajul poate juca un rol important în pregătirea noastră pentru viață. Cum se întâmplă aceasta? Lucrarea de colportaj este ca o școală. Și este cea mai bună școală pentru pregătirea misionarilor.

Aceia care dau dovadă că sunt cu adevărat convertiți și care pornesc în lucrarea de

colportaj vor vedea că ea constituie cea mai bună pregătire pentru alte ramuri ale lucrării misionare. – *Mărturii*, vol. 6, p. 330

Colportorii ... vor învăța multe lecții practice pe care nu ar fi fost cu putință să le învețe la școală. Educația obținută pe această cale practică poate fi numită pe drept cuvânt educație superioară. – *Mărturii*, vol. 6, p.331

Te poți întreba: Ce pot învăța eu din colportaj care să mă ajute să fiu un pastor, un profesor, un lucrător biblic sau un părinte mai bun?

Ce vei învăța este cum să fii un lucrător creștin de succes. Teoretic, noi deja cunoaștem că ar trebui

să ne rugăm, să ne exercităm credința și să ne apropiem de Dumnezeu. Am auzit multe predici pe aceste subiecte. Dar ceea ce avem cu adevărat nevoie este să învățăm *cum* să ne exercităm credința, *cum* să ne rugăm, *cum* să fim aproape de Dumnezeu.

Aceasta ne învață colportajul. În acest sens, este ca o școală a profeților din Vechiul Testament.

Nu numai că studenții erau învățați despre datoria de a se ruga, dar erau învățați și cum să se roage, cum să se apropie de Creatorul lor, cum să-și exercite credința în El. – *Educație*, p. 47

Valoarea acestui model de educație este de nemăsurat.

SECȚIUNEA III

Lui Dumnezeu Îi pasă foarte mult de fiecare dintre noi și El dorește să ne ajute când suntem în necaz. El chiar va face minuni ca să-ți vindece cățelul bolnav sau să-ți găsești cheile pierdute. Când Dumnezeu te ajută astfel, El îți împlinește nevoile și neajunsurile.

Ai vrea să vezi și mai multe miracole – chiar unele mai mari? Biblia ne arată un principiu foarte important: Vom vedea cel mai mult cum Dumnezeu este la lucru atunci când vom lucra pentru El în mod activ.

Vedem acest principiu confirmat în multe relatări biblice. De exemplu, nu toți oamenii timpului au fost martori ai evenimentului hrănirii miilor de oameni. Însă ucenicii lui Isus, da. Elisei nu i-a ajutat pe toți cei ale căror unelte s-au defectat. Însă tinerii care ajutau la construirea unei școli misionare mai mari au văzut un topor din metal plutind. Cei care au pornit înainte la porunca lui Dumnezeu au văzut Marea Roșie despărțindu-se. Femeia evlavioasă din Sunem care practica ospitalitatea l-a văzut pe fiul ei înviind. Iar când Ghedeon a luptat luptele Domnului (nu ale sale), cei 300 de oameni au biruit o armată puternică.

Faptul că lucrăm împreună cu Dumnezeu este una dintre cele mai frumoase idei ale Scripturii. Dumnezeu dorește să ne folosească; iar când lucrăm împreună cu Dumnezeu, El face partea cea mai grea a lucrării, iar noi ajungem să vedem puterea Lui în timp ce îndeplinim mica parte desemnată nouă.

1 Corinteni 3:9 – Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

Unii oameni evită să lucreze împreună cu Dumnezeu într-un mod activ. Însă ceea ce este cu adevărat dificil este să lucrezi pe cont propriu. Când lucrăm cu Dumnezeu, noi simțim puterea Sa măreață care ridică povara noastră și ne înlesnește drumul.

Matei 11:28-30 – Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară.

Dorești să-L vezi pe Dumnezeu la lucru în viața ta și în viața altora? Atunci unește-te cu Dumnezeu în lucrarea pentru cei pierduți. Și dacă ai ocazia, încearcă și colportajul! Colportajul (sau evanghelizarea prin literatură) este, cu siguranță, lucrarea lui Dumnezeu.

Cei care lucrează pentru Dumnezeu vor avea de întâmpinat descurajare, însă făgăduința va fi a lor totdeauna: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28,20). Dumnezeu va da o experiență dintre cele mai minunate celor care vor spune: „Cred în făgăduința Ta; nu mă clatin, nici nu mă descurajez”. – *Evanghelizarea prin literatură*, p. 115

Dumnezeu i-a dat lui Moise o promisiune:

Exodul 4:12 – Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce vei avea de spus.

Știi că avem și o încurajare care îl ajută pe colportor atunci când întâlnește oameni mai aspri, cu inima împietrită? Observă ce va face Dumnezeu pentru colportorul care vorbește despre Isus cu o iubire plină de reverență:

De îndată ce este rostit numele lui Isus cu dragoste și cu duioșie, îngerii lui Dumnezeu se apropie pentru a înmuia și supune inima. – *Evanghelizarea prin literatură*, p. 112

Da, colportajul este lucrarea lui Dumnezeu. El garantează succesul. Îngerii Săi sunt mereu pe străzi,

lângă colportor. Ei îi îndeamnă mereu pe oameni să ia decizii bune. Ei mereu încearcă să-i conducă pe oameni să onoreze adevărul. Și, dacă îi vei ajuta pe îngeri să-și facă lucrarea, mâna lui Dumnezeu va deveni vizibilă pentru tine. Minuni uimitoare se vor întâmpla, iar acesta este un lucru extraordinar!

Ai încercat vreodată colportajul? Ar trebui să încerci!

Via este mare, iar Domnul cheamă lucrători. Nu îngăduiți niciunui lucru să vă rețină de la a face lucrarea de salvare de suflete. Colportajul constituie una dintre căile cele mai cu succes de a salva suflete. Nu vreți să încercați? – *Evanghelizare prin literatură*, p. 37

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Citește Ezechiel 34:1-23. Descrie grija pe care Dumnezeu o are pentru fiecare copil al Său, în mod individual. _____

2. Citește *Hristos, Lumina lumii*, pp. 479-484, începând cu paragraful „După cum un păstor pământesc...” Ce alte lucruri ai mai înțeles despre grija lui Isus pentru fiecare persoană? _____

3. În ce mod participă un colportor la realizarea acestei lucrări? _____

SECȚIUNEA II

4. Care sunt cele două acțiuni pe care Isus le face pentru a ne convinge să-l deschidem inima? Apocalipsa 3:20 _____

5. Ce lucruri importante învățau studenții în școlile profeților? _____

6. Numește câteva dintre beneficiile pe care le poți primi făcând colportaj. _____

SECȚIUNEA III

7. Ce poate face colportorul, prin ajutorul îngeresc, pentru a înmuia inimile oamenilor? _____

Cum poate acest principiu să te ajute în interacțiunea ta de zi cu zi cu alte persoane? _____

Studiu suplimentar: *Mărturii*, vol. 6, pp. 313-340

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Diferite moduri de lucru — partea 2

Dragi tineri și tinere, dacă vedeți că nu puteți activa într-o ramură a lucrării, căutați alta. Nu considerați că nu este nimic de făcut pentru voi doar pentru că nu puteți predica sau face colportaj. Sunt multe căi de a lucra pentru Dumnezeu. (Mai jos continuăm lista începută în lecția precedentă.)

10. Pastori. Nu există pe pământ o chemare mai înaltă, mai nobilă, mai îmbietoare și mai folositoare decât slujirea pastorală. Această chemare oferă cele mai bune ocazii pentru dezvoltarea minții, pentru cultură socială, pentru realizări înalte și pentru cea mai mare utilitate. Dacă un om are în suflet dragoste pentru Dumnezeu și dragoste pentru oameni, dacă are năzuințe ale spiritului, iată un câmp care îl conduce la cea mai înaltă lucrare de care este capabil. Câmpul de acasă și cel din străinătate sunt deschise înaintea lui, coapte pentru seceriș. Cine va spune: „Iată-mă, trimite-mă”? Cine va studia pentru aceasta? Cine se pregătește? Cine este gata?

11. Ajutoare/asistenți. Printre diferitele daruri indispensabile enumerate de Pavel se află și cel al ajutorii, sau asistării. Ce poate face un ajutor/asistent? Aproape orice care să-l ajute pe un pastor sau pe un lider în lucrul lui. De exemplu, dacă un pastor se deplasează într-un loc pentru a preda niște cursuri, el are nevoie de asistenți inteligenți, activi, devotați, amabili, care să meargă înaintea lui și să pregătească lucrurile: să asigure un loc pentru întâlniri, să facă publicitate, să organizeze cursanții, să facă vizite din casă în casă, să predea studii biblice și o mulțime de alte lucruri prin care vor ajuta mult pastorul. Aceasta, de asemenea, este și o bună pregătire pentru angajarea într-o responsabilitate superioară. Este nevoie de sute de oameni la acest nivel. Cine dorește să se implice?

12. Muzicieni. Muzica bună va fi mereu apreciată; iar dacă imnurile sacre însoțesc predicarea, adesea ele fac la fel de mult ca aceasta în a-i atrage pe oameni la Dumnezeu. Cantonamentele de reînviore, Școala de Sabat și multe alte activități ale bisericii au mare nevoie de munca muzicienilor talentați și evlavioși. Dacă ai talent și bun-gust în acest domeniu, dacă ai abilități muzicale, nu le neglija.

Acesta poate constitui un mijloc de a ți se deschide un câmp de lucru la care altfel nu ai avea acces.

13. Scriitori. Cât de multă nevoie are biserica noastră de scriitori capabili, de primă-clasă! A scrie este ceva, a scrie bine este altceva, dar a scrie atractiv, clar, de primă-clasă este o realizare cu mult mai înaltă. Este nevoie de oameni care să poată scrie despre adevăr în mod limpede, matur

și ușor de urmărit, în articole, broșuri și cărți care vor străluci cu lumina mesajului Bibliei. Fiecare publicație ar trebui să fie plină de cele mai alese teme și gânduri. Acesta nu este un obiectiv ușor de realizat. De asemenea, am descoperit în repetate rânduri că publicațiile noastre și articolele

publicate în diferite gazete au adus mai multe beneficii, au ajuns la mulți oameni și au făcut o impresie mai bună decât predicile. Priviți peste tot în țară și observați mii de publicații locale, în fiecare oraș sau așezare rurală. Dacă s-ar folosi această oportunitate, articole despre adevărul prezent, despre principiile credinței și despre istoria popoului advent ar fi prezentate în aceste publicații. Dar unde sunt condeiele care să conceapă aceste scrieri?

Acestea au fost câteva dintre oportunitățile așezate înaintea tinerilor, pentru ca ei să devină utili. Desigur, dacă un tânăr/tânăra are dorința de a se angaja în lucrarea Domnului pentru a ajuta la răspândirea luminii care salvează sufletele, poate găsi un loc potrivit între aceste sugestii.

Apelăm la voi, dragi tineri, să analizați această listă cu rugăciune; decideți care dintre aceste puncte este cel mai potrivit pentru voi. Apoi, adoptați-l ca pe lucrarea voastră! Începeți astăzi! Rugați-L pe Dumnezeu să vă ajute! Nu lăsați nefăcut nimic din ceea ce v-ar putea pregăti pentru lucrare. Studiați, citiți, practicați, pregătiți-vă; croiți-vă drumul în această direcție, și Dumnezeu să vă binecuvânteze!

**„Nu lăsați nefăcut
nimic din ceea ce
v-ar putea pregăti
pentru lucrare.”**

Conexiune istorică

Cărți prețioase

Cei care poartă răspunderi în bisericile locale au de făcut o lucrare specială pentru tinerii noștri. Când văd tineri care promit și care sunt dornici să se dezvolte pentru a fi folosiți în slujirea lui Dumnezeu, dar ai căror părinți nu au posibilitatea să-i trimită la școală, ei au datoria să caute cum să-i ajute și să-i încurajeze.

Ei trebuie să se sfătuiască împreună cu tinerii în cauză și cu părinții lor și să facă, de comun acord, un plan înțelept. Unii tineri pot fi cel mai bine adaptați pentru lucrarea misionară din casă în casă. Există, de asemenea, un larg câmp de acțiune în distribuirea literaturii noastre și în transmiterea soliei îngerului al treilea prietenilor și vecinilor. Alți tineri ar trebui încurajați să abordeze lucrarea de colportaj, să vândă cărțile noastre mari. Iar alții pot avea calități care-i vor face de un valoros ajutor în instituțiile noastre. În multe cazuri, dacă tinerii promițători ar fi înțelepti încurajați și bine îndrumați, ar putea să-și câștige banii pentru școală vânzând cărțile *Parabolele Domnului Hristos* și *Divina vindecare*.

Vânzând aceste cărți, ei vor acționa ca niște misionari, ducând lumină oamenilor din lume. În același timp, ar câștiga bani pentru a se putea înscrie la școală, unde să-și continue pregătirea pentru o mai largă utilitate în cauza Domnului. În școală, ei ar primi de la profesori încurajare și inspirație, continuând lucrarea de vânzare de cărți; iar când vor termina școala, ar avea o pregătire practică, fiind tocmai buni pentru lucrarea dificilă, care cere perseverență și sacrificiu, necesară în multe câmpuri străine, acolo unde solia îngerului al treilea trebuie dusă în condiții grele și solicitante.

Pentru elevi, acest plan este mult mai bun decât a trece prin școală fără a primi o pregătire în câmpul muncii, având la terminarea ei povara datoriei taxelor și doar puțină cunoaștere a dificultăților cu care se vor întâlni în câmpurile necunoscute! Cât de greu le va fi

să facă față problemelor financiare pe care le implică lucrarea de pionierat în ținuturi străine! Și ce povară trebuie suportată până când datoriile față de școală vor fi plătite!

Pe de altă parte, cât de folositor ar putea fi ca ei să urmeze un plan de autofinanțare! Elevii ar putea termina școala aproape fără datorii financiare, starea financiară a școlii ar fi prosperă, iar lecțiile practice învățate de ei trecând prin aceste experiențe vor avea o valoare neprețuită în câmpurile străine.

Trebuie să fie făcute planuri înțelepte pentru a-i ajuta pe tinerii merituosi să-și câștige banii pentru școlarizare lucrând cu aceste cărți, dacă ei doresc acest lucru. Cei care câștigă astfel suficiente mijloace pentru a-și plăti studiile la una dintre școlile noastre vor dobândi o experiență cât se poate de valoroasă, care îi va ajuta în pregătirea lor ca viitori pionieri ai lucrării misionare în câmpuri noi.

O mare lucrare trebuie făcută în lumea noastră într-un timp scurt și trebuie să studiem pentru a

“Există, de asemenea, un larg câmp de acțiune în distribuirea literaturii noastre și în transmiterea soliei îngerului al treilea prietenilor și vecinilor.”

înțelege și a aprecia mai mult providența lui Dumnezeu, care ne-a pus în mână prețioasele cărți. *Parabolele Domnului Hristos* și *Divina vindecare* sunt mijloace prin care tinerii merituoși sunt ajutați să-și acopere cheltuielile de școlarizare și prin care datoriile în instituțiile noastre medicale și de învățământ pot fi lichidate.

Mari binecuvântări ne sunt rezervate, dacă folosim în mod înțelept aceste cărți valoroase, care ne-au

fost date pentru înaintarea cauzei adevărului prezent. Și, lucrând în conformitate cu planul lui Dumnezeu, vom descoperi că mulți tineri consacrați se vor pregăti pentru a merge în câmpuri noi, ca buni misionari. În același timp, conferințele din țară vor avea mijloace cu care să contribuie generos la sprijinirea lucrării întreprinse în noi teritorii. – *The Review and Herald*, 4 iunie 1908

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Ce lucrare specială trebuie făcută pentru tineri de către liderii bisericii locale? _____

2. Să presupunem că există un tânăr care dorește să se califice să lucreze pentru Domnul, dar familia nu are banii necesari pentru a-l trimite la școală. Care sunt unele dintre soluțiile pe care le-ar putea avea? _____

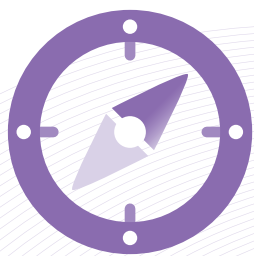
3. Cum poate un tânăr, în multe cazuri, să câștige bani pentru a-și plăti studiile? _____

4. Pe lângă câștigarea banilor pentru școală, care alt beneficiu ar rezulta din vinderea acelor cărți? _____

5. Două opțiuni contrastante:
a) Să urmezi școala făcând puțin sau deloc o muncă practică, apoi să termini școala cu o datorie mare.
b) Să faci colportaj pentru a câștiga banii necesari pentru taxele școlare și, în același timp, să câștigi o experiență practică valoroasă. _____
Describe avantajele experienței de la punctul b) pentru student și pentru școală. _____

6. Ce trebuie să folosim în mod înțelept pentru a beneficia de mari binecuvântări? _____

7. Ce vom descoperi lucrând în conformitate cu planul lui Dumnezeu? _____

Capitolele credinței

Un miel rătăcit

Te-ai simțit vreodată blocat într-o situație fără ieșire? Ce ai făcut atunci? Mulți copii din Asia de Sud-Est se simt așa. Citește ce a făcut o fată vietnameză din Cambodgia când s-a simțit astfel.

Când am împlinit doisprezece ani, am început să lucrez într-o „cafenea”. Tatăl meu murise recent, iar viața era grea pentru mine, pentru cei cinci frați mai mici și pentru mama. Știam că trebuie s-o ajut pe mama și să câștig bani. Vindeam mai mult decât cafea: îmi vindeam trupul. Mă simțeam prinsă în capcană, aparent fără vreo ieșire.

Într-o zi, am văzut un bărbat american înalt care a intrat în magazin. Spre surprinderea mea, dorea doar cafea. Prima dată când ne-am întâlnit m-a întrebat:

- Tu mergi la școală?
- Nu, am spus eu timidă, privind podeaua.
- Dar ai vrea să mergi? a insistat el.

Am încuviințat încet din cap, însă mă gândeam: „Nu am șanse să merg vreodată.” Dar acelui om i se vedea speranța sclipind în ochi. El s-a întâlnit cu mama mea și i-a spus despre Școala Adventistă Vietnameză, despre amabilul director al școlii, domnul Khanh, și că ar fi un loc și pentru mine. Mama a fost de acord să fiu înscrisă la acea școală.

O fată vietnameză

După ce am început să merg la școală, viața mi s-a schimbat complet în bine. Am învățat să scriu și să citesc. Școala mă făcea fericită pentru că profesorii și elevii erau ca frații și surorile mele. Cântecetele pe care le cântam des-

pre Isus erau ca un balsam pentru inima mea îndurerată.

Dintr-odată, mama ne-a spus cu hotărâre, mie și fraților mei: „Ne mutăm în Siem Riep!” Nu mai aveam timp nici să-mi iau la revedere de la familia mea de la școală. Lacrimile îmi curgeau tăcut pe obraji în timp ce eu stăteam cu ochii larg deschiși privind prin mica fereastră a autobuzului, în lungul drum către necunoscut.

Când ne-am stabilit în noul oraș, mama a înjghebat un mic magazin de pâine. Pe parcursul întregii zile, mintea

mea se întorcea la școala pe care o lăsasem în urmă: cântam încet, doar pentru mine, și îmi imaginam ce fac elevii în acel moment.

Curând am aflat adevăratul motiv al plecării noastre. Mama plănuise să mă vândă ca mireasă unui om din Taiwan. Când mi-a spus acest lucru, am refuzat categoric. A încercat să mă convingă, spunându-mi că va fi spre binele familiei, pentru că nu aveam bani să trăim. Dar eu știam că dacă mă voi mărita cu acel bărbat nu voi mai putea să studiez vreodată și să mă închin lui Dumnezeu. M-am rugat: „Tată, te rog, nu îngădui ca mama să mă forțeze să mă mărit.” Dumnezeu a răspuns rugăciunii mele. Pentru un motiv pe care numai Dumnezeu îl cunoaște, mama a încetat să mă oblige la acel mariaj.

Nu a trecut o zi în care să nu-i cer Domnului să mă ducă înapoi la școala adventistă. Nu puteam merge acolo prin propria putere, deși credeam, în inima mea, că acest lucru se va întâmpla cândva. Într-o dimineață devreme, miracolul s-a întâmplat! Eram în drum spre magazin și acolo Dumnezeu a aranjat ca în același loc să vină și directorul școlii, domnul Khanh.

– Cum vă descurcați? a întrebat el.

Mama a recunoscut fără ezitare:

– De-abia supraviețuim aici.

La câteva zile după această discuție, mama mi-a spus că pot să mă întorc în Phnom Penh, ca să merg din nou la școală.

M-am simțit ca flica risipitoare. De când părăsisem școala, credința mea mai oscilase. Dar când m-am întors, am simțit cum dragostea lui Dumnezeu mă acceptă iar.

Rugăciune pentru mieii turmei lui Dumnezeu:

Tată ceresc, atrage-i Tu spre inima Ta iubitoare pe acei copii fără speranță care trăiesc în situațiile cele mai întunecate! Protejează-i și dă-le speranță pentru un viitor mai bun! Păstrează-mă și pe mine să nu-mi pierd speranța când mă aflu în situații dificile!

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind CELOR TINERI

ARME PENTRU SALVAREA MULTORA

Text de memorat: | 1 Timotei 4:12

Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.

SECȚIUNEA I

Deși Dumnezeu ne acceptă la orice vârstă, este un mare avantaj să începi viața creștină în tinerețe. O persoană înțeleaptă spunea: „Eternitatea este minunată. Singura cale de a te bucura mai mult timp de ea este să începi mai devreme.” În Biblie, cei mai însemnați lucrători adulți ai lui Dumnezeu au fost credincioși încă din cea mai timpurie tinerețe!

Dwight Moody a povestit odată despre o serie de evanghelizare la care două persoane și jumătate și-au predat inima Domnului. Un ascultător a tras concluzia că doi adulți și un copil s-au convertit, dar Moody a spus că se referea, de fapt, la doi copii și un adult, din moment ce jumătate din viața adulțului deja trecuse.

Biblia reține istorii ale unor tineri credincioși, cu diferite situații familiale, care au depășit multe feluri de dificultăți. Tineri care s-au împotrivit

răului deși erau lipsiți de avantajele căminului lor și au fost puși în situații periculoase din punct de vedere spiritual. Fetița prizonieră în casa lui Naaman, ostaticul Daniel și sclavul Iosif au fost tineri duși cu forța din casele lor în care era o atmosferă de evlavie. Ei totuși și-au menținut dedicarea timpurie față de Dumnezeu și au refuzat să cedeze puterii ispitelor și descurajării.

Mama lui Iefta era o prostituată, iar el, când era copil, a fost dus de-acasă forțat, într-un mediu cu

“Noi ar trebui să-i educăm pe tineri ca să-i ajute pe tovarășii lor tineri și, în timp ce se vor strădui să facă aceasta, ei vor câștiga o experiență care îi va califica să ajungă niște lucrători consacrați într-o sferă mai vastă.”

— *Slujitorii Evangheliei*, p. 33

Din cuprins: B-22 _1 iunie
Slujind celor tineri
Evaluarea consecințelor
În slujba Maestrului
Răspuns la chemarea lui
Dumnezeu – partea 1

oameni răi (Vezi Judecători 11:2,3). Însă el și-a dăruit inima lui Dumnezeu și El l-a făcut eliberator și judecător în Israel. Lui Iefta i se dă un loc de onoare în capitolul credinței. (Vezi Evrei 11:32). Secretul succesului său a fost unul pe care fiecare tânăr ar trebui să-l învețe: cum să meargă la război împotriva inamicului.

Deși războiul nostru nu este împotriva cărnii și sângelui, noi avem de dus lupte nevăzute, cât se poate de reale, iar aceia care învăța arta războiului spiritual vor ieși biruitori și vor izbândi la fel de minunat ca acești tineri din vechime.

Evrei 11:33,34 – Prin credință au cucerit ei împărății,... au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

Deși se pare că Timotei provenea dintr-o familie divizată, cu un tată necredincios, el a învățat arta războiului creștin din istoriile biblice și din exemplul bunicii și al mamei lui.

2 Timotei 1:5 – Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit

întâi în bunica ta Lois și în mama ta, Eunice, și sunt încredințat că și în tine.
2 Timotei 3:15 – Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus.

Această instruire l-a făcut în stare să poarte cu succes războiul împotriva forțelor întunericului. Din nou și din nou Pavel îi amintește lui Timotei despre acest război important.

1 Timotei 1:18 – Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, ... este ca ... să te lupți lupta cea bună.

1 Timotei 6:12 – Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică, la care ai fost chemat și pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.

2 Timotei 2:3 – Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos.

2 Timotei 4:7 – M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.

SECȚIUNEA II

In toată istoria, Dumnezeu a chemat tineri în armata Sa și i-a pus în prima linie a bătăliei. În timpurile Vechiului Testament, una dintre abilitățile pe care părinții li le transmiteau copiilor lor era cunoașterea artei războiului.

Judecători 3:2 – El voia numai ca vârstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte.

În Vechiul Testament citim despre armate care au fost chemate să lupte pentru a cuceri Canaanul, în timp ce mai târziu au fost solicitate să-l apere. Însă Biblia arată că nu toți tinerii au răspuns. Deși Ghedeon a fost un războinic viteaz, cel mai mare fiu al său, Ieter, nu a fost. Când Ghedeon a încercat să-l învețe arta războiului, lui Ieter, ca multor altor tineri, i-a fost teamă.

Judecători 8:20 – Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru că-i era teamă, căci era încă un copil.

Biblia descoperă că nu toți liderii au văzut potențialul tinerilor luptători, iar unii au subestimat planul lui Dumnezeu pentru ei în război. Regele Saul a avut acest defect, ca lider, și a încercat să-l descurajeze pe David, ca să nu lupte cu Goliat.

1 Samuel 17:33 – Saul a zis lui David: „Nu poți să te duci să te bați cu filisteanul acesta, căci tu ești un copil, și el este un om războinic din tinerețea lui.”

Chiar și dușmanii poporului lui Dumnezeu au subestimat forța tânărului evlavios. Aceasta a fost marea greșală a lui Goliat.

1 Samuel 17:42 – Filisteanul s-a uitat și, când a zărit pe David, a râs de el, căci nu vedea în el decât un copil cu păr bălai și cu fața frumoasă.

Aceste lupte fizice din Vechiul Testament ilustrează războiul spiritual nevăzut, dar la fel de real pe care și noi îl avem de dus zilnic. Dumnezeu cheamă încă tineri în prima linie a luptei. Iar pentru tineri este important să învețe să lupte.

2 Corinteni 10:3-5 – Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt

supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

Ne sunt date instrucțiuni importante despre cum putem să avem succes în acest război.

Efesenii 6:10-13 – Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor Diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului

“Domnul cheamă tinerii și tinerele să se înroleze pentru întreaga viață într-o lucrare stăruitoare la Școala de Sabat.” — *Solii către tineret*, p. 219

acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.

Războiul este unul defensiv și Dumnezeu ne-a dat arme defensive, cum ar fi scutul credinței. Războiul este și ofensiv, și pentru aceasta Dumnezeu ne-a dat și arme ofensive, cum ar fi sabia Duhului.

SECȚIUNEA III

Cel mai înalt țel al lucrării părinților, al Școlii de Sabat sau al evanghelizării pentru cei tineri este câștigarea lor pentru Hristos și, apoi, pregătirea lor pentru războiul spiritual al întregii vieți.

Una dintre cele mai importante arme spirituale cu care Dumnezeu îl înzestrează pe creștin este dragostea. Aceasta este arma pe care Dumnezeu o folosește și cu noi, în mod constant.

1 Ioan 4:19 – Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.

Isus a folosit mereu această armă asupra altora.

În orice timp și în orice loc, El Se interesa cu iubire de oameni și răspândea în jurul Său lumina unei evlavii fericite. – Hristos Lumina lumii, p. 86

Poate te temi că ai putea uita argumentele credinței tale atunci când vorbești cu alții. Totuși, cel mai greu argument în favoarea credinței nu este ceea ce ei aud de pe buzele noastre, ci ceea ce ne văd că facem.

Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin iubitor și iubit. – Divina vindecare, p. 470

O altă armă spirituală eficientă este predicarea Cuvântului lui Dumnezeu și unii dintre tineri au fost chemați să o mănuiască. Dar chiar dacă nu toți suntem capabili să vorbim unei mari mulțimi, toți

putem împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu față către față unui prieten, unui coleg student sau celor cu care ne asociem în diferite activități. Apoi îi putem invita pe prietenii noștri la întâlniri evanghelistice; putem să-i întâmpinăm la sosire; putem învăța de la evanghelist observând cum se apropie de oameni prezentându-le adevărul; putem să îl încurajăm și măcar să participăm la aceste întâlniri ca să sporim numărul celor prezenți.

Dacă folosim ocazia de a ne implica în colportaj, aceasta este o altă cale excelentă de a răspândi Evanghelia și de a învăța cum să le stimulăm cunoștințele noastre dorința după Cuvântul lui Dumnezeu. Puțini oameni știu că au nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu. Unii au fost induși în eroare de învățături false, iar alții cred că ei știu deja ceea ce spune acest Cuvânt și că nu au nevoie să-l aprofundeze. Unii sunt în confuzie din cauza unor argumente contradictorii și cred că nu îl pot înțelege, în timp ce alții sunt doar indiferenți.

Colportajul ne învață cum să ne însușim valoarea abilitate de a trezi în interlocutor dorința după

Cuvântul lui Dumnezeu, de a depăși obiecțiile, de a demonta scuzele aduse și de a-l conduce la luarea unei decizii. Lucrarea cu literatură oferă ocazia de a practica perseverența și drămuirea timpului și a banilor. Adesea este și un tratament pentru timiditate.

Aceia care își dezvoltă abilitățile activând în colportaj se pregătesc să facă o lucrare mai mare pentru Dumnezeu.

Desigur, există multe alte căi de a împărtăși cu alții cuvintele lui Dumnezeu. Ar trebui să vorbim despre bunătatea lui Dumnezeu prin e-mailuri, bloguri și scrisori. Când vom deveni experți în găsirea căilor de

a sluji altora, ocaziile noastre de a împărtăși voia lui Dumnezeu se vor înmulți uimitor.

Oriunde ne-am găsi, ar trebui să folosim ocaziile de a vorbi și altora despre Mântuitorul. Dacă urmărim exemplul Domnului Hristos în a face binele, atunci inimile ni se vor deschide, așa cum s-au deschis și față de El. Nu brusc, ci cu un tact ce izvorăște din iubirea divină, noi putem vorbi despre Cel care este deosebit „din zece mii”, Unul a Cărui ființă „este plină de farmec”. – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 339

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Numește unele dezavantaje pe care le-au avut de înfruntat unii tineri precum Daniel, Iosif și Iefta. _____

Cum au depășit ei dificultățile? _____

2. Dă exemple de circumstanțe care crezi că ți-au împiedicat creșterea. _____

Cum poți să învingi aceste probleme și să devii un lucrător plin de zel al lui Dumnezeu? _____

SECȚIUNEA II

3. În cuvinte proprii, descrie în ce fel de război trebuie să luptăm noi, creștinii, astăzi. 2 Corinteni 10:3-6

4. Citește Efeseni 6:10-18. Spune în ce fel fiecare dintre aceste arme spirituale este folositoare în lupta spirituală.

SECȚIUNEA III

5. De ce dragostea este o armă spirituală atât de puternică? _____

Povestește o întâmplare în care ai văzut demonstrarea puterii dragostei? _____

Caută o ocazie de a folosi această armă în săptămâna aceasta. Folosește-o și vezi ce se va întâmpla.

Studiu suplimentar: *Christian Service*, pp. 30-34; *Solii către tineret*, pp. 197-230

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Evaluarea consecințelor

„Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească?” (Luca 14:28). Salvatorul nostru a pus această întrebare mulțimii căreia îi adresa-se cuvintele impresionante înregistrate în cele două versete anterioare ale capitolului.

Aceste două versete declară că noi trebuie să socotim dragostea și compania celor mai dragi prieteni și rude, cele mai mari năzuințe și ambiții din viața prezentă, cât și viața însăși de o valoare inferioară față de dragostea și slujirea adoratului nostru Creator și Răscumpărător. Iar în timp ce slujirea nu pretinde mereu sacrificarea acestor interese pământești, în toate timpurile au fost unele cazuri când un om a trebuit să aleagă în privința uneia sau a mai multora dintre alternativele prezentate aici. Salvatorul nostru dorește foarte mult să ne impresioneze mintea, astfel încât, la auzirea îndemnului „Alegeți astăzi cui vreți să-i slujiți”, să nu tratăm cu ușurință această decizie, ci să evaluăm cu seriozitate și cu atenție costul chemării, pentru a avea succes.

Niciun om chibzuit nu va intra vreodată în vreo afacere de o oarecare importanță fără a-și lua mai întâi măsurile de precauție atât de necesare. Cu cât mai mult este nevoie să acordăm timp și energie suficiente unui subiect atât de vital! Dacă Îl alegem pe Hristos și dorim să-I slujim, vor fi multe lucruri plăcute inimii firești la care vom fi obligați să renunțăm. Acest lucru este pe deplin lămurit în versetul 27 al capitolului 14 din Luca: „Și oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.”

Este totuși de luat în considerare și gândul compensator: Cei care vor purta crucea aici vor purta coroana în viața viitoare. Niciuna dintre plăcerile acestei vieți nu durează și tot confortul piere odată cu folosința; însă în prezența și în serviciul lui Dumnezeu este bucurie deplină, iar la dreapta Sa sunt

desfătări veșnice. Știind acest lucru, cum poate cineva să ezite sau să se abțină să aleagă „partea cea bună, care nu i se va lua”?

Aici intervine un gând pe care este important ca tinerii să și-l amintească. Ei sunt în fiecare zi fără griji, aproape nepăsători, luând decizii care le vor influența întreaga viață și care au o mare relevanță asupra celei mai mari decizii – cea care privește viața viitoare. Când văd un tânăr care se complăce în obișnuința irascibilității și a nerăbdării, simt nevoia să-l întreb: Ai calculat costul acestei îngăduințe? Te va costa în mii de moduri: păreri de rău, umbrirea liniștii și a păcii inimii în aceasta viață mai mult decât se poate exprima prin cuvinte și, dacă vei continua așa, vei

dezvolta un caracter care nu poate moșteni viața veșnică! Oh, evaluează consecințele! Iar când văd copii care cultivă înclinația de a înșela, fie pe profesorii lor, fie pe colegi sau pe părinți, simt că trebuie să strig: Evaluați consecințele, evaluați consecințele! Nu există niciun obicei care să otrăvească și să dăuneze mai mult.

Înainte de a lăsa ca vreo buruiiană otrăvitoare să prindă rădăcini în grădina caracterului tău, te rog, gândește-te la consecințe! Ți poți permite să cedezi locașul din orașul lui Dumnezeu pentru plăcerile (fals numite așa) păcatului, care sunt goale și durează doar o clipă? Înainte de a apuca pe calea pierzării, evaluează consecințele și cu siguranță vei alege căile înțelepciunii, care sunt plăcute și sunt căi ale păcii.

**„Cei care vor
purta crucea
aici vor purta
coroana în
viața viitoare.”**

Conexiune istorică

În slujba Maestrului

Toți au o luptă de dus, fie tânăr, fie bătrân. În bătălia împotriva răului, fiecare are partea sa. Dragi prieteni tineri, când L-ați acceptat pe Hristos ca Salvator, v-ați înrolat în armata Sa. Ați lăsat stindardul prințului întunericului și v-ați așezat sub steagul însângerat al Prințului Emanuel. Ținta voastră cea mai înaltă acum este să demonstrați că sunteți soldați credincioși.

Puterile întunericului sunt aliniate împotriva voastră. Satana dorește să vadă că-L părăsiți pe Conducătorul vostru. El ar fi foarte mulțumit să vadă că Îl dezamăgiți pe Cel care a făcut atât de mult pentru voi. Nu cedați ispitelor lui! Luptați cu îndârjire împotriva sugestiilor lui! Amintiți-vă că Dumnezeu, Hristos și îngerii cei sfinți luptă împreună cu voi. Ioan spune:

„V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari ... și ați biruit pe cel rău.” Dacă Dumnezeu nu le dădea putere copiilor Săi să învingă, aceste cuvinte nu ar fi fost scrise. În puterea Răscumpărătorului, puteți fi mai mult decât biruitori.

Regele hotărâse să-i instruiască pentru a deveni demnitari la curtea lui, împreună cu alți tineri; în plus, urma să li se dea hrană și băutură de la masa lui. Însă ei știau că, dacă ar fi mâncat de la masa regelui și ar fi băut din vinul lui, capacitatea lor de a distinge între bine și rău s-ar fi tocit. Ar fi fost incapabili să obțină educația care i-ar fi făcut niște demnitari de succes. Nu ar mai fi apreciat cunoștința pe care le-o dădea Dumnezeu. Ei s-au hotărât să rămână satornici la principii și să mănânce și să bea pentru slava lui Dumnezeu.

Dumnezeu le-a onorat loialitatea. El le-a acordat înțelepciune și pricepere, iar la sfârșitul perioadei de studiu, când împăratul i-a examinat, i-a găsit „de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui”.

Este privilegiul vostru – privilegiu pe care mulți nu îl au – acela de a ști ce înseamnă hrana sănătoasă – o hrană care va aduce sănătate trupului și minții. Faceți din mâncarea și din băutura corespunzătoare

parte integrantă a religiei voastre. Astfel, vă veți așeza acolo unde Dumnezeu vă poate face în stare să distingeți binele de rău.

Dumnezeu i-a dat fiecărui tânăr posibilitatea de a-și dezvolta darul vorbirii. Acesta este de cea mai mare importanță, pentru că Dumnezeu declară: „Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit.” Fie ca vorbele tale să fie dătătoare de viață, arătându-li-L și altora pe Mântuitorul. Fie ca ele să aducă raze de soare în locul tristeții, armonie în locul ostilității. Nu spune nimic ce nu ai spune dacă ar fi de față Isus și îngerii. Nu rosti niciun cuvânt care să stârnească vrajbă în inima altuia. Oricât de provocat te-ai simți, reține-ți cuvintele pripite. Dacă ești precum Hristos în vorbire și în acțiune, aceia care se asociază cu tine vor fi binecuvântați. Cuvintele și faptele neprihănite au o putere de influență spre bine mai mare decât toate predicile care pot fi ținute de la amvon.

Hristos dorește să-i folosească pe tineri în serviciul Său. El are nevoie de misionari. Câmpurile nelucrate din toată lumea strigă spre cer pentru lucrători. Dacă tinerii I se vor consacra lui Dumnezeu, El le va oferi înțelepciunea și știința, pregătindu-i pentru slujire. Dacă se vor dedica slujirii Lui, El îi va transforma în vase de cinste, în care să poată turna prețiosul Său ulei al Spiritului Sfânt, care să fie împărțit și altora. Măinile care-L ajută pe Dumnezeu – aceasta veți fi, dacă vă predați Lui. El vă va ajuta să vă croiți drumuri drepte pentru picioarele voastre.

Dragi tineri, Dumnezeu vă iubește. El dorește să vă salveze. El vrea să aveți succes în viața pe care v-a dat-o. Dacă lăsați viața să vă scape prin visări deșarte,

dacă ați așezat ca temelie lemn, fân și paie și totuși vă pocăiți, veți fi salvați. Unde vă este comoara? Toată eternitatea va fi martora pierderii voastre.

Dar nu sunteți singuri în lupta împotriva răului. Dacă ar fi dată la o parte cortina, ați vedea îngerii cerești care luptă pentru voi. Aceasta este lucrarea lor: să-i păzească pe cei tineri. „Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?” De zece mii de ori zece mii și mii de mii de îngeri îi slujesc pe tineri.

Pe măsură ce înaintați pas cu pas adăugând credinței voastre virtute și virtuții, înțelepciune, Dumnezeu va fi cu voi și nu veți cădea niciodată. Atunci când lucrați pentru a aduna, Hristos va înmulți. El vă ajută pe măsură ce vă luptați pentru cununa vieții. Luptați cu corectitudine, slujindu-I lui Dumnezeu cu inima, cu mintea, cu sufletul și cu voința. Apoi, când Hristos va veni să-și adune nestematele, vă va primi cu cuvintele: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu,

de moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.”

„Istoria lui Daniel și a tovarășilor lui este o ilustrare a ceea ce pot deveni toți tinerii care se află în serviciul lui Dumnezeu.” – *The Youth's Instructor*, 1 ianuarie 1903

“ Istoria lui Daniel și a prietenilor lui este o ilustrare a ceea ce pot deveni toți tinerii care se află în serviciul lui Dumnezeu. ”

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. L-ai acceptat pe Hristos ca Mântuitor al tău? _____ Atunci a cui slujire ai părăsit-o și în a cui armată te-ai înrolat? _____
2. Ce dorește Satana? _____
În schimb, tu ce ar trebui să faci și să-ți amintești? _____
3. Cum ai putea deveni mai asemănător cu Daniel și cu tovarășii lui? _____

4. Care este privilegiul tău și ce ar trebui să facă parte din religia ta? _____

- Cât de mulți aleg să se bucure de acest privilegiu? _____
5. Descrie ce cuvinte ar trebui să folosim. _____

6. Ce dorește și ce are nevoie Hristos? _____
7. Ce le va da Dumnezeu tinerilor dacă ei l se vor consacra Lui? _____

- Ce poți deveni, dacă l te predai lui Dumnezeu? _____
8. Ce trebuie să faci dacă dorești să auzi în ceruri, într-o zi, urarea de bun venit din partea lui Isus? _____

Capitolele credinței

Răspuns la chemarea lui Dumnezeu — partea 1

Te-ai întrebat vreodată dacă faci exact ceea ce Dumnezeu a intenționat pentru viața ta? Isah Young, care asistă ASAP în lucrarea din Asia de Sud-Est, știe cu siguranță că ascultă de chemarea lui Dumnezeu.

Atunci când prietenii m-au întrebat: „Ce te vei face când vei fi mare?”, eu mereu am răspuns: „Voi fi doctor sau dirijor de orchestră.” Atunci când insistau cu posibilitatea de a fi pastor, din moment ce și tatăl meu era pastor, răspundeam: „Dacă nu mai am altă posibilitate, voi fi predicator.”

Atunci când Vietnamul de Nord l-a cucerit pe cel de Sud, în 1975, aveam șaptesprezece ani. Familia mea și cu mine de-abia am reușit să scăpăm cu un șlep, împinși în mijlocul apelor agitate de un mic motor de barcă. Îmi amintesc și acum că era haos pretutindeni, oameni leșinând și căzând pe jos (inclusiv mama, frații și surorile mele). Nu exista hrană sau apă, iar sunetele asurzitoare ale rachetelor comunistilor se apropiau de noi. Gura îmi era uscată și buzele îmi sângerau din cauza setei. Eram sigur că acesta era sfârșitul vieții mele. Apoi, mi-a venit în minte Psalmul 50:15: „Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” Am spus o rugăciune sinceră: „Doamne, dacă Tu salvezi viața mea și a celor din familia mea, promit să Te slujesc.”

Zece minute mai târziu, un cargo american s-a apropiat de șlep și ne-a oferit ajutorul. Căpitanul folosea o portavoce și le-a cerut tuturor să fie calmi, dar fără folos. El a coborât o scară ca oamenii să urce pe navă. Era confuzie, în timp ce încercau toți deodată să urce pe acea scară, temându-se să nu fie lăsați acolo. Douăsprezece mii de oameni au urcat pe navă în acea noapte întunecată, inclusiv familia mea și cu mine.

Am ajuns în mod miraculos în America și am aflat repede cât de dificilă este viața ca refugiat. Nu am uitat promisiunea făcută lui Dumnezeu, dar pentru o perioadă am ignorat-o cu succes. Când am început colegiul, auzeam mereu o voce duioasă care-mi spunea: „Fiule, nu mergi pe drumul pe care aș vrea să mergi.” Acea voce mă deranja până în străfundul ființei și nu aveam nici pace, nici fericire.

Într-o zi, după terminarea programului bisericii, am căzut în genunchi în dormitorul internatului. În timp ce mă rugam, mă simțeam ca și cum îmi părăseam trupul: aveam o viziune. L-am întâlnit pe Isus. El mă ținea de mână, apoi m-a ridicat și m-a așezat pe vârful unui munte, unde am început să merg pe o cărare îngustă și alunecoasă. El mi-a dat instrucțiunea: „Fii atent și nu te întoarce la dreapta sau la stânga!”

Am ascultat și înaintam. Am fost învins de curiozitate și am privit la stânga. Am văzut o coastă stâncoasă adâncă și valurile oceanului care loveau stâncile. La dreapta era o prăpastie întunecoasă. În cele din urmă, am văzut în depărtare poarta strălucitoare a unui oraș care era înconjurat de nori. Eram dornic să ajung la acea poartă și să intru în oraș, dar Domnul mi-a spus: „Nu, nu încă, mai ai lucruri de făcut și, după ce le termini, vei intra împreună cu alții”. După două ore și jumătate, m-am trezit. În timpul închinării de seară, am cântat toți: „Voia Ta Doamne...” După ce toți au plecat, am continuat să stau în bancă și lacrimile îmi curgeau pe obraji: „Doamne, tot ce dorești ca eu să fac, voi face. Tot ce dorești să fiu, voi fi.” Mi-am predat viața Domnului în acea vineri seara. Însă mai aveam încă inima îndărătnică și am evitat chemarea Sa. I-am spus Domnului: „Am promis că, dacă mă vei salva, Te voi sluji, însă nu am promis să devin predicator.”

„Spune-mi povestea lui Isus”

© hememana. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-nd/2.0/>

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Slujind pe REȚELELE SOCIALE

Text de memorat: | Evrei 10:24, 25

Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.

SECȚIUNEA I

Folosim adesea termenul de „rețele sociale” ca să ne referim la oamenii care se conectează cu alți oameni prin intermediul internetului. Dar rețelele sociale nu se realizează doar electronic. Modul ideal este față către față. Este interesant că rețelele sociale existau și în timpurile Bibliei.

1 Timotei 5:13 – Totodată se deprind să umble fără nicio treabă din casă în casă; și nu numai că sunt leneșe, dar sunt și limbate și iscoditoare și vorbesc ce nu trebuie vorbit.

Unele tipuri de rețele sociale sunt condamnate în mod deschis în Scripturi. Însă nu toate tipurile de socializare sunt negative. De fapt, Dumnezeu ne-a creat să fim ființe sociale. De aceea, noi toți tânjim după compania altor persoane.

După crearea lui Adam, Dumnezeu a văzut că el era singur și a zis că acest lucru nu era bun.

Și Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el”. Omul n-a fost făcut să trăiască în singurătate; el trebuia să fie o ființă sociabilă. – *Patriarhi și profeți*, p. 46

Pentru a veni în întâmpinarea nevoilor sociale ale omului, Dumnezeu l-a pus într-o familie. Adam și Eva erau mai fericiți împreună decât dacă ar fi trăit separat. Iar Dumnezeu încă dorește ca nevoile noastre sociale să fie împlinite în primul rând în familie.

“Cultivarea simțămintelor sociale din ființa noastră ne face în stare să simțim cu alții și constituie mijlocul de dezvoltare și de întărire a noastră în serviciul lui Dumnezeu.”

— *Calea către Hristos*, p. 101

Din cuprins: B-23_8 Iunie
Rețelele sociale
Șurubul slăbit
Adevărata înțelepciune
Răspuns la chemarea lui Dumnezeu – partea 2

“Dacă creștinii s-ar aduna unii cu alții, vorbind unul altuia despre iubirea lui Dumnezeu și despre prețioasele adevăruri ale mântuirii, atunci inimile lor s-ar reînvia și ei s-ar întări unul pe altul.” — *Calea către Hristos*, p. 101, 102

Familia este un grup social sacru, în care fiecare membru trebuie să acționeze ca o parte, fiecare ajutându-l pe celălalt. —
Căminul adventist, p. 179

Acasă este cel mai bun loc în care fiecare poate învăța să fie sociabil. Acasă, fiecare membru al familiei are în fiecare zi oportunități de a cultiva însușiri sociale cum ar fi dragostea, politețea, simpatia, afecțiunea, considerația și renunțarea de sine.

În timp ce Dumnezeu plănuiește ca fiecare să aibă o legătură puternică și strânsă cu membrii familiei, El de asemenea dorește să extindă rețeaua socială.

Afecțiunea noastră trebuie să depășească granițele eului și ale cercului reprezentat de zidurile căminului. Există ocazii prețioase pentru aceia care vor dori să facă din căminele lor o binecuvântare pentru alții. Influența socială este o putere minunată. O putem folosi, dacă dorim, ca un mijloc de a-i ajuta pe cei din jurul nostru. —
Divina vindecare, p. 354

Observați obiectivul sociabilității. Nu este doar pentru plăcerea sau amuzamentul nostru, ci și pentru a-i ajuta pe ceilalți oameni. În Biblie, istoria lui Iov este un exemplu strălucit despre un om care a creat o vastă rețea socială în acest scop (Vezi Iov 29). Pe lângă faptul

de a fi sociabili cu familia noastră și cu oamenii care au nevoie de ajutor, primim și dăruim mari binecuvântări spirituale cultivând sociabilitatea cu alți creștini.

Evrei 10:24, 25 – Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.

Ai vrea să știi rețeta pentru o biserică socială eficientă?

Adunările dedicate relațiilor sociale ar putea fi făcute folositoare și instructive în cel mai înalt grad dacă participanții ar avea în inima lor o iubire arzătoare față de Dumnezeu, dacă s-ar întâlni pentru a schimba gânduri cu privire la Cuvântul Lui Dumnezeu și pentru a le face bine semenilor lor. Dacă nu s-ar rosti niciun cuvânt și nu s-ar face nimic pentru a întrista Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, ci El ar fi privit ca un oaspete binevenit, atunci Dumnezeu ar fi onorat, iar cei ce se adună ar fi înviorați și întăriți. —
Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei, p. 82

O rețea socială bună va întări mereu spiritualitatea. Care este efectul produs de rețeaua ta socială – cea online și cea față către față?

SECȚIUNEA II

Unele lucruri sunt total greșite. Consumarea alcoolului este un astfel de exemplu. Niciodată nu este timpul potrivit pentru a bea vin sau bere. Nu ar trebui niciodată să ne permitem aceste tipuri de băuturi.

Alte lucruri, cum ar fi consumul de alimente, nu sunt rele în sine, deși devin un păcat când felurile de mâncare sunt cele nepotrivite sau hrana este folosită în cantități prea mari.

Rețelele sociale se încadrează în cel de-al doilea caz. Dumnezeu l-a creat pe om pentru a fi sociabil și nu este, în sine, niciun rău să comunici electronic. De fapt, rețelele sociale populare facilitează comunicarea între membrii familiei și prieteni aflați la distanță unii

de alții și accesul la ultimele fotografii și noutăți. Însă unele lucruri care nu sunt în mod inerent rele sunt, totuși, primejdioase.

Socializarea online privată trece de o barieră de protecție importată: răspunderea. Într-o astfel de situație, ispita de a stabili prietenii greșite și de a acționa în mod nepotrivit este crescută. Pavel ne avertizează:

1 Tesaloniceni 5:22 – Feriți-vă de orice se pare rău.

Romani 13:14 – Ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.

Timpul este foarte prețios. Socializarea online ne poate ține ocupați neglijând datoriile necesare ale vieții.

Este rău să ne irosim timpul, este rău să ne irosim gândurile. Pierdut este fiecare moment pe care îl consacram lăcomiei. Dacă fiecare clipă ar fi prețuită și folosită corect, ar trebui să avem timp pentru tot ceea ce este nevoie să facem pentru noi sau pentru lume. – Divina vindecare, p. 208

Este oare cea mai bună investiție a timpului să petreci ore pe rețelele de socializare? Îți va aduce acea mulțumire care vine din realizarea unui lucru folositor? Te va ajuta să scapi de deprimare? Nu, nu poate face aceste lucruri.

Din moment ce valoarea rețelilor sociale este limitată, de ce milioane de oameni petrec multe ore în fiecare săptămână socializând pe internet? O parte a răspunsului este că tehnologia, casele în care locuiesc persoane singure, agendele de lucru supraîncărcate în mod „cronic” și alți factori reduc legăturile personale cu familia, cu prietenii și cu vecinii. Acestea ne aduc singurătatea și dorința după interacțiune socială.

Deși site-urile de socializare promit să umple golul nevoii sociale, ele nu pot face acest lucru. Nu

oferă tovarășia care vine din lucrul, rugăciunea și masa împreună. Nu oferă îmbrățișări, priviri înțeleghătoare și atingerea de care toți avem nevoie.

Poate ai observat că rețelele sociale împiedică, de fapt, interacțiunea de care avem nevoie atât de mult. Gândește-te la ce se întâmplă atunci când ești împreună cu familia sau cu prietenii. Ai obiceiul să întrerupi conversația cu ei ca să trimiți un mesaj? Timpul de masă este folosit pentru a vorbi pe dispozitivele de comunicare electronice, în loc de a construi relațiile apropiate din familie? La reuniunile cu familia, sunt toți atât de ocupați cu aceste dispozitive încât nu există o conversație în care să se discute ceva important – adică acea comunicare socială veritabilă?

Socializarea online nu este rea în sine, dar este un substituent slab al contactului social real. În plus, poate deveni ușor o adicție. Și te afli în această situație dacă întrerupi activități importante ca să verifici rețelele sociale. Aceasta te poate împiedica să te dezvolți la locul de muncă, scade rezultatele școlare și dăunează viitorului tău.

2 Petru 2:19 – Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.

Nu permite rețelilor sociale să devină stăpânul tău și să te ducă în robie.

SECȚIUNEA III

Așa cum Dumnezeu ne-a creat să simțim nevoia de a avea relații sociale cu alți oameni, tot astfel El ne-a creat și pentru prietenia cu El Însuși. Dacă nu avem o relație strânsă cu Dumnezeu, vom simți un gol profund, chiar dacă avem sute de prieteni pe Facebook.

În Biblie, istoria lui Enoh ne dă multe indicii despre prietenia cu Dumnezeu. Despre Enoh putem citi:

Geneza 5:24 – Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.

Enoh a cultivat o prietenie strânsă cu Dumnezeu. Și Dumnezeu, prin mesagerii Săi, îngerii, și prin viziuni profetice i-a descoperit lui Enoh evenimentele viitoare precum potopul și a doua venire a lui Isus.

Enoh repeta cu credincioșie tot ce îi descoperea Dumnezeu. ... Unii credeau cuvintele lui și se întorceau de la răutatea lor la temerea de Dumnezeu și la închinarea adevărată. Adesea îl căutau pe Enoh în locurile lui retrase pentru a-i instrui și a se ruga pentru ei. – Spiritual Gifts, vol. 3, p. 56

Erau mereu tot mai mulți oameni care aveau nevoie de ajutorul lui Enoh și ar fi fost firesc și ușor ca el să se lase angrenat în lucrarea misionară cu normă întreagă. Însă Enoh avea și o relație de prietenie cu Dumnezeu, căreia îi acorda o mare importanță.

Enoh ... iubea prezența lui Dumnezeu. – Conflict and Courage, p. 29

De multe ori el alegea să se retragă din societate și nu permitea ca oamenii să-l găsească, pentru că ar fi întrerupt meditația lui sfântă și comuniunea cu Dumnezeu. – Spiritual Gifts, vol. 3, p. 56

Deși Enoh pune cu strictețe deoparte timp pentru întrevăderea cu Dumnezeu, el nu a devenit pustnic.

El nu se retrăgea întotdeauna din societatea acelor care îl iubeau și ascultau cuvintele

lui înțelepte; și nici nu se separa cu totul de cei păcătoși. El se întâlnea și cu cei buni, și cu cei răi, în anumite momente stabilite. Se străduia să-i întoarcă pe cei răi de la calea lor cea rea și îi instruia în cunoaștere și în frică de Dumnezeu, iar pe cei ce aveau deja cunoștința lui Dumnezeu îi învăța să Îl slujească mai bine.

El le rămânea în preajmă atât timp cât ei beneficiau de conversația lui evlavioasă și de exemplul lui sfânt, iar apoi se retrăgea de tot din societate – deopotrivă din societatea celui drept și din a celui batjocoritor sau idolatru – pentru a rămâne în singurătate, flămânzind și însetând după comuniunea cu Dumnezeu, după acea cunoștință divină pe care doar El i-o putea da. – *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 56

Merită să observăm cum Ehoh era în societate doar atunci când avea un scop definit – acela de a lăsa

ca alții să beneficieze de o conversație evlavioasă și de un exemplu sfânt.

Îți place să petreci timp cu Dumnezeu? Dacă da, vi fi potrivit pentru societatea cerului.

Acolo, iubirile și simpatiile pe care Dumnezeu ni le-a sădit în suflet își vor găsi cea mai adevărată și mai dulce manifestare. Comuniunea curată cu ființe sfinte, viața socială armonioasă cu îngerii binecuvântați și cu cei credincioși din toate veacurile, părtășia sacră ce unește „orice familie, în ceruri și pe pământ” – toate acestea se numără printre experiențele vieții de apoi. – *Educație*, p. 306

În această viață, este posibil ca prietenii să ne respingă. În timp de criză, rețeaua noastră socială se poate prăbuși, cum s-a întâmplat cu Iov. Dar dacă Dumnezeu este prietenul nostru, nu vom fi fără prieteni, pentru că El a spus:

Evrei 13:5 – Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Cum poți încuraja cercul tău familial să manifeste mai multă sociabilitate? Gândește-te la timpul petrecut la masă, închinarea în familie, activitățile în natură, muncile casnice etc. _____
2. Citește Maleahi 3:16,17 și ultimul citat din Secțiunea I (cel din *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*). Apoi, spune în cuvinte proprii cum ar arăta o întâlnire socială de calitate în biserica ta. _____

SECȚIUNEA II

3. Citește *Hristos Lumina lumii*, pp. 150-153. Descrie cum S-a folosit Isus de latura socială a omului? _____
Cum poți urma exemplul Său în viața ta socială? _____
4. Fă o listă cu pericolele rețelelor sociale. _____

SECȚIUNEA III

5. Cum a aplicat Enoh principiile care se găsesc în *Calea către Hristos*, pp. 100-102? _____
6. Ce poți face pentru a cultiva prietenia cu Dumnezeu? _____

Studiu suplimentar: *Solii pentru tineret*, pp. 402-432; *Cugetări de pe Muntele Fericilor*, pp. 35-44

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Șurubul slăbit

„O prește motorul”, a strigat supraveghetorul fabricii unde erau în mișcare sute de axuri și de roți și unde munceau o mie de oameni. „Oprește motorul; un șurub este slăbit aici.” Urechea agilă a detectat o lipsă de armonie în mecanism. Ochiul atent a văzut o mică neregulă. Ceva nu era în ordine.

Era slăbit doar unul dintre multele șuruburi; însă în acea slăbire se ascundea un mare pericol și a fost necesar ca totul să fie oprit. Motorul a încremenit și toți oamenii au încetat munca până a fost strâns șurubul. Unul, cinci minute, apoi a fost dat semnalul, iar mecanismul gigant a început să-și legeze din nou sutele de brațe.

Numai un șurub slăbit! O asemenea agitație pentru un fleac. Însă înțeleptul mecanic știa că un singur șurub ar fi cauzat ieșirea din angrenaj a axului și, în curând, această neregulă ar fi afectat, cu siguranță tot ce era în jur, din aproape în aproape, ajungând să afecteze mecanismele fabricii în totalitate. Un singur șurub slăbit ar fi putut produce o mare confuzie și distrugere.

Fizic, intelectual, moral și spiritual, omul este un mecanism complicat. Sănătatea, fericirea și utilitatea lui depind de funcționarea normală și armonioasă a facultăților sale. Un singur nerv bolnav afectează întregul organism. Un singur obicei vicios afectează întregul caracter. Un singur sofism poate perverti judecata. O singură îndoială poate umbri spiritul. O singură doctrină eronată poate slăbi cel mai ortodox crez și îl va conduce pe cel ce-l nutrește în haosul scepticismului.

Cine poate lucra sau gândi bine când are o durere de măsea? Un singur șurub slăbit, dar care oprește funcționarea armonioasă a trupului și a minții. Se poate avea încredere într-un sclav al băuturilor tari? Acest apetit este un șurub slab al cărei rezultat sunt mii de cazuri de degradare completă – fizică, mintală și morală. Filozoful care pleacă de la o premisă falsă sau de la un postulat fals are un șurub slăbit și tot ce va scrie pe acea bază nu va

face altceva decât să multiplice eroarea și să îi afunde, pe el și pe cititorii lui, într-un haos intelectual.

Următoarea istorie este o ilustrare tristă a pericolului de a lăsa un șurub slăbit. Un tânăr pastor talentat a mers acasă seara, după Sabat, după ce a ținut două predici pline de putere și corecte din punct de vedere doctrinar. Era încă emoționat în urma acestei activități

și nu putea dormi. A luat să citească o lucrare a unui teolog care era critic în ce privește Scripturile. Având mintea într-o stare mai degrabă receptivă decât activă, a cedat sugestiilor ingenioase ale criticului german și a adormit satisfăcut cu ideea că Moise nu a scris Pentateuhul. A doua zi dimineața, în loc să revizuiască atent terenul pe care îl traversase seara, el a început, cu șurubul slăbit, să revizuiască teoria inspirației și întregul său sistem teologic. Haosul produs de acel singur șurub nu s-a oprit aici. A continuat pe

direcția agnosticului și, ultima dată când am auzit de el, mergea din rău în mai rău.

Există mulți oameni în zilele noastre care încearcă să slăbească șuruburi. Ei se folosesc de reviste și de ziare. Unii sunt foarte pricepuți și, deci, foarte periculoși. Dacă cineva le permite să intre, ei vor scoate axul din viteză cât ai clipi. Și nu le pasă ce ax sau ce șurub este deranjat din poziția normală. Ei știu doar că, dacă pot slăbi ceva, vor reuși să distrugă armonia și eficiența întregului mecanism. Dacă refuzăm să fim de acord cu acest demers, suntem numiți bigoți. Ce vom face atunci? Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne ținem strâns de adevăr – de întregul adevăr – și să nu avem nicio atracție pentru șuruburile slăbite, atât în ce privește crezul, cât și în ce privește purtarea.

**„Există mulți
oameni în
zilele noastre
care încearcă
să slăbească
șuruburi.”**

Conexiune istorică

Adevărata înțelepciune

„Căutați pe Domnul câtă vreme Se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru care nu obosește iertând.”

Cuvântul lui Dumnezeu oferă reguli – principii vii – care guvernează tot ce ține de viețuirea omenească. Hristos, cel mai înțelept învățător pe care lumea l-a avut vreodată, prin viața și prin învățăturile Sale a explicat aceste reguli. Tinerii au nevoie să Îl caute, să Îl facă Sfătuitor și Ghid. Religia lui Hristos va curăța din viață și din caracter toate practicile care sunt vătămătoare sănătății sufletului. Dragostea adevărată pentru Dumnezeu și pentru semenii va izgoni tot egoismul din inimă; dar, fără harul lui Hristos, noi vom fi biruiți, iar viața și caracterul vor fi ruinate.

Dragi tineri, învățați să aruncați toate îngrijorările voastre asupra lui Isus, implorând sfatul, siguranța și sprijinul de care aveți nevoie pentru a trăi o viață demnă și onorabilă. Hristos este Exemplul și, cât timp Îl veți avea pe El înaintea ochilor, nu veți ajunge sclavi ai puterii ispitei. Supuneți-vă voinței lui Isus; aduceți gândurile voastre sub controlul Său.

Dar să nu vă gândiți niciun moment că, luând această decizie, de a-L accepta pe Hristos ca Mântuitor personal, veți deveni incompetenți în administrarea afacerilor acestei lumi. În istoria biblică, exemplul lui Daniel ne stă ca martor. El și-a propus în inima lui să fie ascultător de Dumnezeu cu orice preț. Ca și Avraam, el s-a ținut de calea Domnului. Astfel, el a fost un om de stat nobil, iar loialitatea sa era evidentă pentru toți cei cu care venea în contact. Despre Daniel și despre prietenii lui, Biblia consemnează următoarele: „Dumnezeu a dat acestor patru

tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele. ... În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.” Principiile lui Hristos trebuie să fie întreprinse cu fiecare activitate, oricât de umilă ar fi ea. Prezintă-te pe tine și afacerea ta înaintea lui Dumnezeu; ambele sunt prețioase în fața Sa. El te va primi, te va sfinți și te va înnobila.

Omul este dependent de tovarășii lui și, prin legăturile sociale, un câmp vast se deschide înaintea lui unde să-și poată exercita prerogativele care i-au fost date de Dumnezeu spre folosul altora. Omul este un agent moral liber, nu o mașinărie. El poate face

binele sau răul. Însă toate puterile sale sunt proprietatea lui Dumnezeu – sunt ale Sale prin creație și prin răscumpărare – și a folosi greșit sau a abuza de orice putere a minții sau de orice organ al corpului prin obiceiuri și practici dăunătoare înseamnă a-L jefui pe Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu declară: „Voi nu sunteți ai voștri... Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”. El cere ca abilitățile noastre sociale să fie sfințite și folosite pentru bine, pentru asigurarea progresului și triumfului Împărăției lui Dumnezeu, nu pentru interesele lui Satana.

“Religia lui Hristos va curăța din viață și din caracter toate practicile care sunt vătămătoare sănătății sufletului.”

Dar aceia care ar putea fi cei mai folositori și cei mai activi în lucrarea lui Dumnezeu sunt și aceia care simt cel mai tare puterea ispitei. Prințul întinericului se va folosi de orice mijloc pentru a-i determina pe aceștia să-și folosească greșit sau să-și pervertească abilitățile care le-au fost date de Dumnezeu.

Pentru a duce lupta cea bună a credinței, trebuie să fim vigilenți în orice moment.

Voința noastră, dacă este pusă de partea voinței lui Dumnezeu, ne va face în stare să luptăm de partea adevărului. Dar dacă oamenii se îndepărtează de Hristos și de influențele divine care fac ca El să fie vizibil în viața și în caracterul lor, se vor asemăna cu Satana, autorul păcatului și al imoralității. Astfel, ei vor cădea în sclavia obiceiurilor și practicilor care vor fi opuse lui Hristos și vor reproduce attributele satanice în locul celor divine.

Fiecare suflet pentru care a murit Hristos este responsabil pentru influența pe care o exercită. Hristos a făcut totul pentru ca aceia care sunt ispitiți să nu fie învinși. El Și-a dat viața ca sacrificiu, ca să restaureze chipul moral al lui Dumnezeu în oameni. Toate comorile cerului sunt la îndemâna lor. El le arată realitățile eterne pe care le-au pierdut din atenție. Îi face să vadă curțile cerului luminate de gloria eternă și le spune că toate acestea vor fi ale lor, dacă vor trăi „cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”.

Nu peste mult timp va veni timpul de cercetare a tuturor caracterelor. Secerișul nu este departe în viitor. De aceea, semănați semințe bune, ca să nu aveți o recoltă de neghină; căci ceea „ce seamănă omul, aceea va și secera”. – *The Youth's Instructor*, 26 noiembrie 1896

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Ce va îndepărta din viața noastră religia lui Hristos? _____

2. Ce va izgoni din inima noastră dragostea adevărată pentru Dumnezeu și pentru aproapele? _____
3. Ce exemplu urmezi? _____ În ce loc nu trebuie să ne așezăm? _____
4. Viața în care Hristos este acceptat ca Mântuitor personal va afecta capacitatea de implicare în lumea „reală”? Folosește-te de istoria lui Daniel și de cea a lui Avraam, în răspunsul pe care îl dai. _____

5. Putem alege să facem bine sau rău. Dar cui aparțin toate puterile noastre? _____
Ce înseamnă să folosim greșit sau să abuzăm de puterile minții/organele corpului? _____
6. Ce cere Dumnezeu cu privire la abilitățile noastre sociale? _____

7. Cine va simți cel mai tare puterea ispitelor? _____
8. Ce se va întâmpla dacă oamenii se îndepărtează de Hristos și de influențele divine? _____

9. Pentru ce este răspunzător fiecare suflet pentru care a murit Hristos? _____
10. Ce fel de influență exerciți? _____ Care sunt câteva căi prin care poți să îmbunătățești influența pe care o exerciți? _____

Capitolele credinței

Răspuns la chemarea lui Dumnezeu — partea 2

Ai simțit vreodată chemarea lui Dumnezeu? Pastorul Isah Young a simțit-o. Însă, în timpul tinereții și al anilor de colegiu, el a ignorat chemarea lui Dumnezeu. El a continuat să studieze conform intereselor sale. Mai jos, Isah își continuă mărturia:

Am continuat să studiez științele și am mers la școală până în 1984. Apoi am decis să intru la seminar și să pot compara teologia cu știința pentru propriul interes, nu ca să devin pastor. După ce am absolvit seminarul, am continuat să urmez studii mai înalte. O voce îmi spunea: „Fiule, nu mergi pe calea pe care aș dori să mergi”.

Mai târziu, am primit o altă viziune. Zburam foarte sus, pe lângă zgârie-nori. M-am oprit la un turn înalt, am intrat înăuntru și am văzut că acolo era plin de echipament pentru transmisii TV și radio. Nu înțelegeam pe atunci ce era cu acea viziune.

Într-un Sabat al anului 1987, pe când eram în școala medicală, am decis să particip la o altă biserică, a cărei adresă am găsit-o în cartea de telefoane. Soția mea, Mai, și cu mine am tot trecut cu mașina înainte și înapoi în acel cartier, încercând să o găsim, până la ora 11:30. Atunci i-am spus soției: „Hai să mai încercăm o dată. Dacă nu vom găsi nimic, vom merge acasă.” Am găsit o biserică și sunt foarte bucuros că a fost așa.

Ne-am strecurat pe ultimul rând chiar atunci când prezbiterul s-a ridicat să predice. Îmi amintesc până azi vocea lui, în timp ce citea Ezechiel 3:17-19. „Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel...” Când a rostit acele cuvinte tari din Scriptură, el a arătat spre mine și m-a privit în ochi. Am simțit ca și cum un curent de 10 000 de volți m-a străbătut din cap până în tălpi. Am început să tremur. Am înțeles clar că aceasta era ultima dată când Dumnezeu mă chema

la slujire. A fost o avertizare făcută cu putere, care m-a trezit.

Pe drumul spre casă, i-am spus lui Mai: „Voi fi pastor! Dacă încă un singur om își va pierde sufletul din cauza împotrivirii mele, voi fi responsabil la judecată înaintea Domnului. Ce să mai zic de milioanele de oameni pierduți? Cum voi putea sta eu înaintea Lui în acea zi?”

După apus, am adunat cutii goale, am împachetat toată noaptea și în ziua următoare am plecat. Dumnezeu m-a chemat în California, unde a vrut să plantez o biserică vietnameză în Orange County și să contribui la reînvierea unui mic grup undeva mai în interiorul continentului.

După patru ani de slujire, Conferința a transformat acel grup în biserică și mi-a cerut să fac ceva marcant în lucrarea printre vietnamezi. Nu știam ce să fac, dar am simțit îndemnul de a-i spune președintelui Conferinței:

„Aș încerca ceva cu televiziunea...” Am lansat postul de televiziune Peace & Happiness Television, după care Uniunea a cerut permisiunea să folosească partea audio la un program de radio difuzat de Adventist World Radio pentru Vietnam. Domnul a binecuvântat lucrarea prin televiziune din America și programul de radio din Vietnam; ele au devenit rodnice pentru gloria Sa. Există

peste 35 000 de membri botezați în bisericile din case și alte mii așteaptă botezul și studiază. Răspunsul dat de ascultătorii radioului a generat imensa lucrare a mișcării bisericilor din case din Vietnam și actuala lucrare mondială pentru poporul vietnamez.

Rugăciune pentru Peace & Happiness: Doamne, făcă-se voia Ta în viața mea! Vreau și eu să te slujesc din toată inima. Binecuvântează lucrarea pastorului Isah Young și mișcarea bisericilor din case! Fie ca orice vietnamez să vină la cunoașterea adevărului Tău și să-l accepte. Amin.

„Ni s-a acordat privilegiul binecuvântat de a aduna snopii marelui seceriș; iar fiecare suflet salvat va fi o stea în coroana lui Isus, adoratul nostru Răscum-părător.”
—*Christian Service*, p. 90

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Rugăciune ȘI TĂMÂIE

Text de memorat: | Psalmii 66:18–20

Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul. Dar Dumnezeu m-a ascultat, a luat aminte la glasul rugăciunii mele. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu mi-a lepădat rugăciunea și nu mi-a îndepărtat bunătatea Lui!

SECȚIUNEA I

Unul dintre scopurile esențiale ale sanctuarului era să învețe despre rugăciune – comuniunea reală cu Dumnezeu. El a promis că Se va întâlni cu copiii Săi la sanctuar, pentru a comunica acolo cu ei.

Exod 25:22 – Acolo Mă voi întâlni cu tine; și de la înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi așezați pe chivotul mărturiei, îți voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel.

Binecuvântarea comuniunii cu Dumnezeu nu a fost limitată la israeliți, pentru că Dumnezeu zisese:

Isaia 56:7 – Îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt și-i voi umple de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi primite pe altarul Meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele.

Unul dintre obiectele din sanctuar, altarul tămâierii, ne învață într-un mod special lecția rugăciunii. Altarul tămâierii era mic – 0,20 m² sau mai puțin și aproape un metru înălțime. Însă era putere în altarul acesta din aur, reprezentată de coarnele de pe cele două laturi. Așezarea lui în sanctuar era importantă, învățând că rugăciunea ne aduce aproape de Dumnezeu.

Exod 30:6 – Să așezi altarul în fața perdelei dinăuntru, care este înaintea chivotului mărturiei, în fața capacului ispășirii, care este deasupra mărturiei, și unde Mă voi întâlni cu tine.

“Tot la fel, căminele creștinilor ar trebui să fie lumini în lume. Din ele, dimineța și seara ar trebui să se înalțe rugăciuni la Dumnezeu, ca o mireasmă plăcută.”

— Mărturii, vol. 7 p. 44

Din cuprins: B-24 _15 Iunie

Rugăciunea și tămâia

Majoritatea

Doamne, învață-ne să ne rugăm!

De neuitat

De două ori pe zi, preotul venea în Locul Sfânt pentru a îngriji sfeșnicul și a pune tămâie pe jar. Astfel, focul inițial venit din cer la dedicarea sanctuarului nu s-a stins niciodată (Vezi Exodul 30:7,8).

Când ardea tămâie, preotul era adus în prezența lui Dumnezeu mult mai direct decât în oricare alt act al serviciului zilnic. Cum perdeaua dinăuntru a sanctuarului nu ajungea până la tavanul clădirii, slava lui Dumnezeu care se manifesta deasupra chivotului era în mod parțial vizibilă și din prima încăpere. Când preotul aducea tămâie înaintea Domnului, privea spre chivot; și când norul de tămâie se ridica, slava divină cobora asupra chivotului și umplea locul prea sfânt. Adesea ea umplea atât de mult ambele încăperi, încât preotul era nevoit să se retragă la ușa tabernaculului. – *Patriarhi și profeți*, p. 353

Cât de solemnă și de interesantă era această parte a închinării zilnice!

Când preoții intrau în Locul Sfânt dimineața și seara, la timpul când se aducea tămâia pe altar, jertfa zilnică era gata să fie adusă pe altarul din curtea de afară. Acesta era un timp de mare însemnătate pentru închinătorii care se adunau la tabernacul. Înainte de a intra în prezența lui Dumnezeu prin slujirea preotului, ei trebuia să-și ia timp să-și

cerceteze în mod stăruitor inima și să-și mărturisească păcatele. Ei se uneau în rugăciune tăcută, cu fețele îndreptate spre sfântul locaș. În felul acesta, cererile lor se înălțau odată cu norul de tămâie, în timp ce credința se prindea puternic de meritele Mântuitorului făgăduit, preînchipuit prin jertfa de ispășire. – *Patriarhi și profeți*, p. 353

După ce israeliții au intrat în Canaan și și-au stabilit locuințele departe de sanctuar, în fiecare dimineață și seară cei mai devotați dintre ei încă își adunau familiile pentru rugăciune și ingenuncheau cu fața îndreptată spre sanctuar. Chiar și atunci când evreii erau captivi în țări îndepărtate, cei evlavioși, ca Daniel, se rugau cu fața spre templu, în timpul jertfei de dimineață și de seară.

În practica aceasta, creștinii au un exemplu pentru rugăciunea de dimineață și de seară. În timp ce condamnă o simplă înșiruire de ceremonii lipsite de spiritul închinării, Dumnezeu privește cu multă plăcere asupra acelor care-L iubesc și care se pleacă dimineața și seara în rugăciune pentru a căuta iertare pentru păcatele făptuite și pentru a-I prezenta cererile lor pentru binecuvântările trebuincioase. – *Patriarhi și profeți*, p. 353

Dar tu? Ai pus deoparte un timp special pentru rugăciune în fiecare dimineață și în fiecare seară?

SECȚIUNEA II

Tămâia folosită în sanctuar era făcută după o rețetă secretă dată de Dumnezeu Însuși și era păstrată cu sfințenie. Conform surselor istorice ebraice, familia levitică a lui Abișua avea sarcina de a păstra atât formula, cât și modalitatea de a fabrica acea tămâie. În zilele lui Solomon tămâia era făcută și păstrată într-o cameră specială în templu.

Exodul 30:34,35 – Domnul a zis lui Moise: „Ia mirodenii, stactie, onice mirositoare, galban și tămâie curată, în aceeași măsură. Cu ele să faci tămâie: o amestecătură mirositoare, alcătuită după meșteșugul făcătorului de mir; să fie sărată, curată și sfântă”.

Biblia face o listă cu patru ingrediente esențiale plus sarea. Literatura rabinică indică încă alte șapte ingrediente secrete minore care erau adăugate acestei formule. La sfârșit se adăuga ambră, care la arderea tămâii producea un fum alb.

Cu greu ne putem imagina scenele închinării de

la sanctuar, strălucirea aurie care se reflecta în timpul arderii tămâii și norul fumului alb care se ridica, împreună cu aroma incomparabilă care chema închinătorii să vină mai aproape de sanctuar.

Ce imagine a lui Hristos se crea din această tămâie! Tămâia reprezenta umanitatea. Nu avea o valoare sau o frumusețe intrinsecă până nu ajungea pe foc. Nu era aprinsă cu orice foc, deoarece trebuia să ardă pentru Domnul. Rugăciunile credincioșilor erau reprezentate de mireasma fumului tămâii.

Isus a povestit o parabolă despre doi închinători – un fariseu și un vameș. Viața fariseului era una „fără foc”. El era ca majoritatea oamenilor: tămâie

“ Prin rugăciuni zilnice către Dumnezeu, ei vor căpăta de la El har și înțelepciune pentru a suporta conflictele și realitățile dure ale vieții și pentru a ieși biruitori din acestea. ”
— *Solii către tineret*, p. 80

neaprinșă. Nu se ridică niciun fum spre cer de la o tămâie stinsă. Vameșul, pe de altă parte, era ca tămâia aprinsă, pentru că Duhul Sfânt aprinsese în inima lui un foc al dragostei pentru Hristos, care era însoțit, ca întotdeauna, de un simțământ al nevoii, al dependenței. Tămâia sanctuarului este o reprezentare potrivită pentru rugăciunile unor astfel de inimi smerite.

Ar trebui să ne oprim un moment pentru a lua în considerare unul dintre ingredientele importante ale tămâii: galbanul. Spre deosebire de celelalte trei ingrediente, galbanul este urât mirositor. Aspectul acesta era interesant pentru evreii care doreau să înțeleagă

semnificația serviciului de la sanctuar. Rabinii făceau ceea ce azi am putea numi „testul mirosului”. Ei au văzut că, dacă galbanul nu era pus în formulă, aroma tămâii era foarte frumoasă. Totuși, numai când galbanul era adăugat, se putea spune că mirosul era ceresc. Combinația nu doar masca mirosul neplăcut al galbanului, ci chiar îl transforma. Dumnezeu Își învăța astfel poporul o lecție importantă, pe care acesta să o țină minte mereu:

Când există dorința de a asculta de Dumnezeu, când sunt depuse eforturi în acest scop, Isus acceptă această dispoziție și acest efort din toată inima și acoperă defectele cu meritele Sale divine. – *The Signs of the Times*, 16 iunie 1890

Când Isus combină rugăciunile noastre imperfecte cu neprihănirea Lui, rugăciunile noastre sunt transformate. Tatăl le acceptă prin meritele vieții perfecte a lui Isus.

Efesenii 5:2 – Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi ca un prinos și ca o jertfă de bun miros – lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA III

Sanctuarul ne învață multe adevăruri importante despre rugăciune. Înțelegem că prima noastră cerere la Dumnezeu ar trebui să fie pentru iertare și pentru curățire de păcat. Fie preot sau om de rând, cea dintâi lucrare atunci când veneau la sanctuar era aceea de a transfera vina proprie asupra animalului de sacrificiu.

Cea dintâi cerere era pentru iertare. David spunea:
Psalmii 66:18 – Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.

Dar David nu își termină gândul aici. El continuă:
Psalmii 66:19,20 – Dar Dumnezeu m-a ascultat, a luat aminte la glasul rugăciunii mele. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu mi-a lepădat rugăciunea și nu mi-a îndepărtat bunătatea Lui!

Mai este o lecție în ce privește rugăciunea care este foarte importată pentru societatea și pentru cultura Occidentului. Această societate nu respectă autoritatea – și nici chiar pe Dumnezeu. Unele biserici se laudă că pastorii se îmbracă neglijent și neprofesional la amvon – ca și cum acesta ar fi un lucru bun. Însă sanctuarul ne reamintește că apropierea de Dumnezeu trebuie să fie cu reverență, cu umilință, cu respect și multă grijă.

Habacuc 2:20 – Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!

Tămâia ne învață că Dumnezeu a făcut posibil ca noi să ne rugăm și, în virtutea meritelor lui Isus, să fim auziți. Deși venim în umilință, putem avea îndrăzneală.

Evrei 4:15,16 – Căci n-avem un Mare-Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

Nu putem să nu amintim un ultim lucru important despre tămâie. Tămâia se consuma. Focul sfânt nu a consumat rugul aprins, însă consuma tămâia.

Tămâia era sărată, iar sarea era adăugată la fiecare jertfă. Mai mult decât atât, preotul din Locul Sfânt oferea tămâia în același timp în care preotul din curte jertfea un animal. În înțelesul limbajului sanctuarului, tămâia arzând reprezenta sacrificiul viu, care este mistuit, al unei vieți sfințite.

Romani 12:1,2 – Vă îndemn, dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

În lecția tămâii este cuprinsă și învățătura stăpânirii de sine și a temperanței.

În vederea pregătirii unui popor pentru a doua venire a Domnului, o mare lucrare trebuie îndeplinită prin promovarea principiilor de sănătate. Oamenii trebuie învățați care sunt nevoile organismului din punct de vedere fizic și care este valoarea unei vieți sănătoase așa cum învață Scriptura, pentru ca trupul pe care Dumnezeu l-a creat să-I poată fi prezentat ca o jertfă vie, potrivită pentru a-L sluji. – *Sfaturi pentru sănătate*, p. 206

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Ce valoare acorda Daniel timpului său personal de rugăciune din fiecare zi? Daniel 6 _____
2. De ce este important și pentru noi să avem o dedicare personală zilnică? _____
3. Cum poți încuraja închinarea regulată a familiei acasă la tine? _____

SECȚIUNEA II

4. Ce reprezenta tămâia în sanctuar? _____
5. Ce ne arată galbanul despre modul în care viața perfectă a lui Hristos transformă viața și rugăciunile noastre imperfecte? _____

SECȚIUNEA III

6. De ce prima noastră cerere adresată lui Dumnezeu ar trebui să fie pentru iertare și pentru curățire de păcat? _____
7. Noi suntem prea întinați și plini de defecte ca să vorbim cu Dumnezeu față către față. Cum a rezolvat Dumnezeu această problemă astfel ca noi să putem comunica totuși cu El? _____
8. Care sunt unele căi prin care putem arăta respect față de autoritatea lui Dumnezeu? _____
9. Care este legătura dintre ascultarea de principiile sănătății, tămâie și a fi o jertfă plăcută? _____

Studiu suplimentar: *Calea către Hristos*, pp. 93-104

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Majoritatea

Într-o zi, în timp ce conversam cu un domn despre a doua venire a lui Hristos, el mi-a spus: „Poate că așa e, dar nu este conform părerii majorității. Prefer să fiu de partea majorității.” Acesta este doar un exemplu. Opinia altora este preferată celei care provine din învățătura Bibliei.

Oamenii par să-și închipuie că majoritatea nu poate greși. Totuși, acest lucru este opusul adevărului. De când a căzut omul, cei care au apărut adevărul au fost în minoritate. Adevărul mereu a fost și va fi nepopular. Noe a predicat timp de o sută douăzeci de ani arătând că Dumnezeu va distruge pământul printr-un potop, dar nu există nicio mențiune în Biblie că în tot acest timp s-ar fi convertit măcar unul singur, în afară de cei din casa lui.

Fără îndoială că antediluvienii îl considerau un alarmist care nu era demn de atenția lor. Cum poate un singur om să știe mai mult decât toată omenirea la un loc? Nu vedeau niciun indiciu cu privire la posibilitatea unui potop. Dar el a venit? Sigur, necredința lor nu l-a oprit să vină. A venit și i-a luat pe toți.

Dar ce s-a întâmplat cu ciudatul Noe? El era la adăpost sigur în arca închisă de mâna lui Dumnezeu. Atunci când „s-au rupt toate izvoarele Adâncului celui mare”, fără nicio îndoială că mulți ar fi intrat în corabie; însă în zadar! Era prea târziu. Când Dumnezeu le-a trimis avertizarea prin servul Său, ei l-au luat în râs. Nu puteau să accepte un mesaj atât de nepopular.

Se va repeta această istorie întunecată? Desigur! „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului” (Matei 24:37). Inspirația ne-a dat semne prin care să știm cât este de aproape ziua mâniei lui Dumnezeu. Aceste semne sunt poziționate în cele mai vizibile locuri din univers: în soare, lună și stele, pe pământ și pe mare (vezi

Luca 21:25). Cu toate acestea, Salvatorul nostru ne avertizează că ele nu vor fi populare. El arată înapoi la zilele lui Noe și spune că va fi exact ca atunci.

Fiecare reformă care a avut loc în lume s-a confruntat cu o mare opoziție; să ne așteptăm ca solia îngerului al treilea să fie o excepție? Oamenii vor arăta spre turlele mărețe din toată lumea și vor spune: „Această doctrină nu este adevărată. Domnul nu vine. Priviți bisericile de peste tot. Ele nu susțin asta. Cum pot câțiva adventiști să știe mai bine decât toți?” Numai câțiva, precum cei din Bereea, vor cerceta „Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa” (Faptele 17:11).

Ioan, pe singuratică insulă Patmos, a văzut timpul nostru în viziune și pe „biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei” (Apocalipsa 15:2).

Cititorule, vei face și tu parte dintre acești biruitori? Dacă da, trebuie să te grăbești. Mesajul care îi cheamă afară din mulțime acum face înconjurul pământului. Astăzi sunt persoane din orice națiune care se bucură de adevăr și Îl așteaptă pe Salvatorul să vină în curând pe norii cerului. Acest adevăr este nepopular acum, însă totul se va sfârși în curând cu o strălucire de glorie; și așa cum corabia a navigat pe apele potopului, tot așa cei care au ascultat cu credincioșie învățăturile Lui vor ajunge în siguranță la cer, pentru a avea pace o veșnicie.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute să fim interesați de ceea ce pregătește cerul pentru noi.

„Oamenii par să-și închipuie că majoritatea nu poate greși.”

Conexiune istorică

Doamne, învață-ne să ne rugăm!

Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: «Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui». Isus le-a răspuns cu cuvintele din Rugăciunea Domnească.

„Când vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi; și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”

Hristos nu ne-a dat această rugăciune ca să o repetăm în mod formal. Este doar o ilustrare a ceea ce trebuie să fie o rugăciune: simplă, sinceră și inteligibilă. „Tatăl nostru care ești în ceruri” Cuvântul „nostru” exprimă sensul părtășiei frățești; „Tată” exprimă încrederea copilărească pe care trebuie s-o avem în El.

În timpurile străvechi, afecțiunea și duioșia erau de obicei asociate cu „tatăl”, așa cum astăzi se referă mai mult la „mamă”. Afecțiunea și puterea erau împletite; cel mai mare și mai puternic îi slujea celui mai slab. Când spunem: „Tatăl nostru”, noi ne închinăm lui Dumnezeu în adevăr. Iar când spunem: „care ești în ceruri!”, ne închinăm Lui în spirit. Această cerere îl conduce pe cel care se roagă departe de pământ și de ființele umane, la Cel care nu greșește în judecata Lui, Cel plin de compasiune și de milă, pur și sfânt.

„Sfințească-se Numele Tău”. Astfel ne exprimăm reverența față de Divinitate. Toate rugăciunile autentice vor recunoaște prezența lui Dumnezeu, al cărui ochi este deschis către toate creaturile Sale. Prima lucrare a celui care se roagă este să-L onoreze pe Dumnezeu arătându-I reverență.

„Vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.” În cer, voia lui Dumnezeu este îndeplinită în mod perfect. Dragostea pentru Dumnezeu face ca slujirea să fie făcută cu bucurie. Pe pământ este răzvrătire, este dezbinare. Cei neascultători și rebeli nu pot rosti Rugăciunea Domnească. Voința lor nu a fost niciodată supusă unei discipline, iar până când nu vor

fi adus voința lor în conformitate cu cea a lui Dumnezeu, ei nu vor putea să se roage inteligent ca voia Sa să se facă pe pământ precum în ceruri. Aceasta ar trebui să fie rugăciunea oricărui adevărat urmaș al lui Hristos, ca Dumnezeu să supună voinței Sale tot ce este în lumea aceasta. Și necesitățile noastre vremelnice trebuie să fie subiectul cererilor noastre. Să apelăm la Dumnezeu chiar și pentru pâinea pe care o mâncăm. „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi”, a spus Hristos. Dar nu-I cerem lui Dumnezeu hrană pentru ca apoi să stăm în lenevie fără să facem nimic. Pentru a ne împlini nevoile, Tatăl Cerească dă de lucru mâinilor noastre, să cooperăm cu El pentru a primi răspuns la rugăciune.

„Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.” Nu putem repeta rugăciunea aceasta din inimă și să îndrăznim să fim neiertători; pentru că noi apelăm la Domnul să ne ierte greșelile făcute împotriva Lui în măsura în care noi le iertăm pe ale celor care ne-au greșit nouă. Doar puțini oameni realizează adevărata dimensiune a acestei rugăciuni. Dacă cei care nu iartă ar înțelege profunzimea semnificației ei, nu ar îndrăzni să rostească această rugăciune în care cer ca Domnul să se poarte cu ei după cum și ei se poartă cu semenii lor muritori.

Tăria caracterului constă în două elemente – puterea voinței și puterea stăpânirii de sine. Mulți tineri confundă pornirile puternice ale pasiunii cu tăria de caracter, dar, în realitate, cel stăpânit de propriile pasiuni este un om slab. Măreția și noblețea autentică se măsoară prin forța cu care omul își stăpânește sentimentele, nu prin forța cu care sentimentele îl stăpânesc pe el. Omul cel mai puternic este cel care își iartă vrăjmașii, stăpânindu-și pasiunea oricât de sensibil ar fi la abuzurile suferite. Asemenea oameni sunt niște adevărați eroi.

„Și nu ne duce în ispită.” Dumnezeu îi permite uneori lui Satana să-i ispitească pe copiii Săi ca să-i pună la probă. Dacă se încred în puterile lor, vor fi răpuși de încercare; dar dacă își dau seama că sunt incapabili să se descurce singuri și se vor încrede pe deplin în Dumnezeu, El le va oferi o cale de scăpare. Există momente în care este necesar ca oamenii să fie expuși pericolelor și să se afle în mijlocul influențelor corupătoare, însă dependența lor de Dumnezeu îi va conduce să-și păstreze în fiecare ceas inima înălțată în rugăciune, pentru a primi puterea de a rezista și harul de a învinge. Experiența acumulată din aceste lupte va fortifica sufletul pentru a trece nevătămat prin încercări și mai mari.

“Omul cel mai puternic este cel care își iartă vrăjmașii, stăpânindu-și pasiunea oricât de sensibil ar fi la abuzurile suferite. Asemenea oameni sunt niște adevărați eroi.”

Hristos L-a rugat pe Tatăl în favoarea urmașilor Săi: „Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.” Păcatul și depravarea abundă peste tot; zilnic, oră

de oră, rugăciunea ar trebui să izvorască din inimile care realizează pericolele din jurul lor: „Izbăvește-ne de cel rău.” Creștinul care înalță această rugăciune, înțelegându-și propria slăbiciune, face ca ispita inamicului să fie fără putere.

Hristos a spus că omul „trebuie să se roage necurmat, și să nu se lase”. Oricărui copil al lui Dumnezeu cuvintele inspirației îi spun: „Continuă în rugăciune și veghează în același timp cu mulțumire”. „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți, dar, și vegheați în vederea rugăciunii.” – *The Youth's Instructor*, 7 decembrie 1899

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. Reflectează cu atenție la ideile referitoare la expresia „Tatăl nostru”. Ce însemnătate are pentru tine acum această expresie? _____
2. Ce vor recunoaște în primul rând rugăciunile autentice? Care este prima lucrare pe care o face persoana care se roagă? _____
3. „Doar puțini oameni realizează adevărata dimensiune a acestei rugăciuni.” Dar tu? Gândește-te cu atenție: Îi poți cere cu adevărat lui Dumnezeu să te ierte în aceeași măsură în care le ierți tu altora? _____
În ce privințe ar trebui să dezvolti un spirit mai iertător? _____
4. Cum se măsoară măreția și noblețea autentică? _____
5. Vrei să fii o persoană puternică, un adevărat erou? _____ Descrie cum ar fi o asemenea persoană. _____
6. Când suntem ispitiți ...
ce se va întâmpla dacă ne bazăm pe propria tărie? _____
ce se va întâmpla dacă ne bazăm întru totul pe Dumnezeu? _____
7. Ai vrea ca ispitele lui Satana să fie fără putere? _____ Cum le poți face astfel? _____

Capitolele credinței

De nouitate

După ce a crescut în Asia de Sud-Est și după ce s-a întors an după an să lucreze pentru cei mai săraci dintre săraci, rugăciunea Juliei O'Carey era: „Doamne, fă ca inima mea să se frângă pentru aceleași lucruri pentru care se frângea și a lui Isus”. Când vei citi povestirea de mai jos, vei vedea cum Dumnezeu i-a răspuns la această rugăciune.

Plângeam în timp ce mergeam prin cele mai sărace mahalale ale capitalei Cambodgiei, Phnom Penh, ca să-i vizitez pe copiii care urmau la școlile Feed & Read ale asociației ASAP. Oriunde pășeam, un nor de muște se ridica de pe mizeria lipicioasă care acoperea pământul și roia în jurul copiilor care mă urmau. Prinse în capcana sărăciei, familiile care locuiau aici alegeau să rămână în aceste condiții pentru motivul că găseau mici joburi în apropiere, pe străzile orașului. Erau de ajutor și copiii, petrecând ore în soarele arzător, scotocind prin gunoiul din apropierea orașului, în căutarea bucăților mici de metal sau a altor lucruri care puteau fi reciclate și pe care se putea obține ceva pentru a cumpăra puțin orez.

Chiar dacă reușeau să meargă la școala de stat la câțiva kilometri distanță, era puțin probabil ca părinții să-și poată permite uniformele sau rechizitele școlare. Fără apă curentă sau facilități sanitare, fără asistență medicală de bază și cu o nutriție deficitară, rata de supraviețuire a copiilor este foarte scăzută. Boala și suferința sunt la fel de abundente ca straturile de murdărie de pe corpul acestor copii. Nimeni nu ar trebui să trăiască în acest fel! Îngerii plâng când îi văd pe copiii lui Dumnezeu desculți pe străzile primejdioase.

Școlile Feed & Read ale asociației ASAP aduc o schimbare; una câte una, salvează vieți prețioase. În loc să-și mai petreacă tot timpul la groapa de gunoi sau să fie vânduți ca sclavi pentru muncă sau prostituție, copiii stau în jurul unui profesor creștin iubitor. Cu interes pe fețele lor, sunt ocupați cu cititul, cu scrisul și cu lecțiile de matematică. Însă, mai mult decât atât, învață despre dragostea lui Isus. Ca parte a programului, copiii primesc în fiecare zi o masă hrănitoare caldă formată din orez, zarzavaturi, tofu și chiar un fruct proaspăt.

Este un program simplu, totuși Dumnezeu îl folosește ca să salveze viețile lor tinere și să rupă ciclul

sărăciei. Să o luăm ca exemplu pe Seng, ai cărei mamă și tată au murit de SIDA când ea avea șase ani. Ea și frații ei trăiau în mahala cu mătușa lor, care o muncea pe fată ca pe o sclavă. Într-o zi, pe când Seng era ocupată să gătească orezul pentru familie, și-a luat ochii de la verișoara ei pe care trebuia s-o îngrijească. Plânsetul a umplut mica lor colibă sărăcicioasă pentru că fetița s-a tăiat cu o bucată de ciob găsită pe podeaua murdară. Mătușa ei, care fierbea de mânie, a dat-o afară din casă pe Seng. „Să nu mai vii înapoi niciodată!” a strigat ea la Seng, în timp ce aceasta își împacheta uniforma și câteva lucruri.

Rătăcind pe străzi noaptea, pe obrajii lui Seng curgeau lacrimi de supărare amestecate cu regret. Frica și singurătatea îi înghețau inima. Apoi, cuvintele frumoase din Biblie, pe care le învățase odată de la profesorul ei, i-au umplut mintea: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.” „Tată ceresc”, a început ea să se roage cu ezitare,

„Te rog, adu-mi mângâiere! Arată-mi încotro să merg!” Imediat după ce s-a rugat, a cuprins-o un simțământ de căldură și de siguranță. I-a răsărit în minte chipul unei membre iubitoare a bisericii care locuia cu câteva colibe mai încolo. Și-a șters cu curaj lacrimile și și-a spus: „Voi merge și voi întreba dacă mă lasă să stau la ea.” Seng a stat cu această femeie două săptămâni, până ce mătușa ei a găsit-o și a chemat-o acasă ca să-i dea ajutor la lucru. Deși viața este încă grea pentru Seng, ea are o speranță în Isus pe care nu o avea înainte de a merge la școala Feed & Read a asociației ASAP.

Rugăciune pentru cei în nevoie: Tată ceresc iubitor, Te rog, protejează-i și ai grijă de copiii din Asia de Sud-Est și din întreaga lume! Dă-mi mai multă dragoste pentru copiii defavorizați, incluzând nou-născuții în credință pe care mi-i așezi în cale astăzi!

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Predicând MESAJUL

Text de memorat: | Daniel 12:3

Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veaci de veaci.

SECȚIUNEA I

Din câte știa William Miller atunci când și-a început predicarea, el era singura persoană din lume care credea că Isus va veni în anii de după 1840. Miller nu avea informația că și alți cercetători ai Bibliei ajunseseră la aceeași concluzie.

Însă, mai înainte ca Miller să înțeleagă profeția din Daniel capitolul 8, Manuel Lacunza, un preot iezuit care locuia în America de Sud, descoperise acest lucru. Mai era și un evreu convertit, Joseph Wolfe, care predica un mesaj similar, la scurt timp după ce Miller își începuse predicarea în Statele Unite. El a călătorit mult în Europa, în Africa de Nord, în Orientul Mijlociu, în Asia și chiar în Statele Unite, predicând despre revenirea în curând a lui Isus. Au mai fost și alții, toți predicând mesajului primului înger:

Apocalipsa 14:7 – El zicea cu glas tare:
„Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă,

căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Probabil că cei mai speciali predicatori ai acestui mesaj au fost în Scandinavia. Ei erau copii.

Solia adventă a fost proclamată și în Scandinavia, stârnind un interes deosebit. Mulți au fost treziți din falsa lor siguranță ca să-și mărturisească și să-și părăsească păcatele și să caute iertare în numele lui Hristos. Dar clerul bisericii oficiale s-a împotrivit mișcării și, prin influența lui, unii dintre cei care

“ Solia mântuirii a fost predicată în toate veacurile; dar solia aceasta [a primului înger] este o parte a Evangheliei care urma să fie predicată numai în zilele de pe urmă. ”

—Tragedia veacurilor, p. 356

Din cuprins: B-25 _ 22 Iunie

Predicând mesajul

Demn de luat în considerare

Vremea vegherii

Îmblânzind fiara

predicau solia au fost aruncați în temniță. În multe locuri în care predicatorii venirii apropiate a Domnului erau aduși în felul acesta la tăcere, Dumnezeu a găsit potrivit să trimită solia într-un mod miraculos, prin copilași. Deoarece ei erau sub vârsta maturității, legea statului nu-i putea opri, și li s-a îngăduit să vorbească fără să fie împiedicați.

Mișcarea s-a dezvoltat mai ales în clasele de jos, iar oamenii se adunau să asculte avertizarea în locuințele modeste ale muncitorilor. Copiii-predicatori erau ei înșiși în majoritate fii și fiice de țărani săraci. Unii dintre ei nu aveau mai mult de șase sau opt ani și, în timp ce viața lor mărturisea că Îl iubeau pe Mântuitorul și se străduiau să trăiască în ascultare de cerințele sfinte ale lui Dumnezeu, de obicei ei manifestau numai inteligența și priceperea întâlnite la copiii de vârsta lor. Însă, când stăteau înaintea oamenilor, se vedea că erau mânați de o influență mai presus de însușirile lor naturale. Tonul și manierele se schimbau și, cu o putere solemnă, dădeau avertizarea cu privire la judecată folosind chiar cuvintele Scripturii: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui!” Ei muștrău păcatele oamenilor, condamnând nu numai imoralitatea și viciul, dar și muștrându-i pe cei lumești și pe cei apostăți și avertizându-i pe ascultătorii lor

să fugă degrabă de mânia ce avea să vină.

— *Tragedia veacurilor*, p. 366

Astfel a aranjat Dumnezeu lucrurile ca mesajul acesta să fie dat în toată lumea în moduri surprinzătoare.

Romani 11:33 – O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!

Cei mai mulți dintre noi nu vor fi niciodată predicatori, dar Dumnezeu dorește să ne folosească în moduri surprinzătoare ca să răspândească Evanghelia în toată lumea, în această generație. Și El îi va folosi pe aceia care zic: „Doamne, mă predau Ție. Folosește-mă în orice fel dorești Tu.”

“ Mișcarea adventă din anii 1840-1844 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; prima solie îngerească a fost dusă la toate centrele misionare din lume, iar în câteva țări s-a arătat cel mai mare interes religios care s-a văzut în vreo țară de la Reforma din secolul al XVI-lea. ”

— *Tragedia veacurilor*, p. 611

SECȚIUNEA II

Prima solie îngerească este vestită de un înger care are o „Evanghelie veșnică”. Atunci când avem Evanghelia, nu putem să nu o împărtășim. Observați metoda pe care îngerul o folosește ca să comunice Evanghelia întregii lumi:

Apocalipsa 14:6 – Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

Nu există vreo modalitate mai sigură de a oferi lumii Evanghelia decât aceea la care Pavel se referă ca fiind „nebulia propovăduirii crucii” (1 Corinteni 1:21). Mesajul final al Evangheliei va fi rostit pe tot globul în același mod eficient în care a fost predicat la începuturile creștinismului: prin predicare.

Iar textul următor ne spune în ce constă Evanghelia:

Apocalipsa 14:7 – Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!

Unii oameni se miră că judecata face parte din mesajul Evangheliei, însă așa este. Pavel a inclus-o în definiția Evangheliei sale:

Romani 2:16 – Și faptul acesta se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos, lucrurile ascunse ale oamenilor.

Mesajul primului înger era anunțul că a sosit în sfârșit judecata, conform promisiunii făcute în Scriptură cu mult timp în urmă. Acum, ca niciodată înainte, ar trebui să ne temem de Dumnezeu, să-L glorificăm și să ne închinăm înaintea Lui.

Desigur, o judecată implică un judecător și o lege. În prima solie îngerească, Judecătorul este prezentat ca fiind Creatorul și suntem chemați să ne închinăm

doar Lui. Citând din porunca a patra, această expunere evanghelică face conexiunea între Sabat și închinare.

Judecata este o componentă importantă a mesajului Evangheliei care trebuie prezentat lumii.

1. Evanghelia arată cum putem fi acceptați de Dumnezeu la judecată.

2. Evanghelia anunță o criză majoră în istoria lumii – ceasul judecății.

3. Evanghelia identifică Judecătorul ca fiind Creatorul iubitor.

4. Evanghelia ne reamintește de Cele Zece Porunci după care vom fi judecați.

Acesta este mesajul final către lume pe care trebuie să îl înțelegem și să îl predicăm.

Folosind o concordantă, încearcă să afli mai mult despre Evanghelie și judecată. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți fie profesor. Când studiezi, ia notițe. Încearcă să planuiești cum să-l înveți aceste lucruri și pe unul dintre cunoscuții tăi. Atunci, acest înger care zboară prin mijlocul cerului având de predica o Evanghelie veșnică va fi o profeție care te include și pe tine.

SECȚIUNEA III

Astăzi sunt mulți atei și agnostici care se mândresc cu faptul că ei nici nu cred, nici nu se închină vreunui dumnezeu. Dar oricare om, chiar și un ateu, se închină la ceva. Poate fi știința sau propria rațiune. Dar acestea sunt unele dintre formele închinării la Diavol. De la începutul lumii până la sfârșit, fiecare om se închină ori Mielului, ori balaurului.

Apocalipsa 13:8 – Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost junghiat.

La sfârșitul timpului, toți închinătorii la Diavol se vor uni pentru a face război împotriva Mielului. Satana va face lucruri supranaturale, minuni de necontestat, ca să-i facă să se unească. Dar chiar dacă își vor schimba cumva convingerile, dacă nu vor deveni închinători ai Mielului, ei vor rămâne închinători ai Diavolului.

Satana nu este satisfăcut să-i înșele doar pe adepții lui. Aceasta este ceva neobișnuit pentru el, fiindcă este ceea ce face de secole. El dorește foarte mult să-i înșele pe închinătorii Mielului. Pentru a realiza acest plan, se folosește de o fiară care seamănă cu un miel.

Apocalipsa 13:14 – Și [fiara care seamănă cu un miel] amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei.

Ai observat că solia primului înger include porunca închinării înaintea Creatorului? „Cui te vei închina?” este întrebarea de viață și de moarte pe care o adresează Ilie copiilor lui Israel, pe Muntele Carmel. Este întrebarea al cărei ecou străbate secolele și la care fiecare trebuie să răspundă pentru sine.

Închinarea înaintea lui Satana promite lucrurile trecătoare ale acestei vieți. El a învățat bine replica pe care i-a adresat-o lui Isus, repetându-ne-o și nouă:

Matei 4:9 – Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.

Dar creștinul trebuie să răspundă:

Marcu 8:36 – Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?

Faraonii Egiptului au încercat să facă demersuri pentru a-și asigura anumite obiecte dincolo de mormânt, dar ei nu au făcut decât să demonstreze inutilitatea acestor pregătiri.

Poeta oarbă Fanny Crosby a exprimat un răspuns pe care să-l dăm în fața ispitei de a-l adora pe balaur:
Ia-ți lumea și dă-mi-L pe Isus,
Toate fericirile ei sunt doar o boare,
Însă dragostea Lui dăinuie de-a pururi,
Prin veșnicie, neschimbătoare.

De-a lungul mileniilor, toți cei care au ales închinarea la Miel au demonstrat avantajele acestei alegeri. Satana a fost forțat să admită că nu poate străpunge zidul protector pe care Dumnezeu l-a așezat în jurul lui Iov. Sângele lui Abel aduce mărturie că închinarea înaintea Mielului nu era doar ceva pentru care merită să trăiești, ci și ceva pentru care merită să mori. Regele David, care și-a dat averea pentru a furniza materialele necesare construirii templului în vederea unei închinări autentice înaintea Mielului, mărturisește despre

valoarea ei supremă. Biserica nu va fi niciodată o obligație neplăcută pentru aceia care Îl adoră pe Miel.

Atunci când te străduiești să ajuți pe cineva cu bucurie, dai mărturie, în casa ta, la lucru și la școală, despre valoarea închinării înaintea Mielului. Atunci când încerci să stârnești interesul cuiva pentru Biblie, de fapt împărtășești Evanghelia.

Vei descoperi că iubești și mai mult Evanghelia în momentul în care vei începe să o împărtășești nu doar prin cuvinte, ci în cel mai important mod: prin viața ta. Iar aceasta te transformă într-o stea pe firmamentul întunecat al acestei lumi.

Daniel 12:3 – Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.)

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. A fost mesajul advent predicat numai în America de Nord? Sau a fost un mesaj mondial încă din timpul lui Miller, predicat cu patruzeci de ani înainte ca adventiștii de ziua a șaptea să-l trimită pe John Andrews ca primul lor misionar oficial? _____
2. Ce a făcut Dumnezeu pentru a avertiza populația Scandinaviei atunci când legea le-a interzis adulților să predice adevărul? _____
3. Ce fel de caracter aveau acești copii? _____
4. Ce fel de persoane ar trebui să fim, dacă dorim ca Dumnezeu să ne poată folosi pentru a duce lumii ultimul Său mesaj de avertizare? _____

Studiu suplimentar: *Tragedia veacurilor*, pp. 355-374

SECȚIUNEA II

5. În ce fel este judecata o parte importantă a mesajului Evangheliei? _____

SECȚIUNEA III

6. Majoritatea lumii noastre occidentale este seculară, închinându-se la lucruri precum banii și plăcerea. Cum vor ajunge astfel de oameni să se închine fiarei? _____
7. Cu ce condiție promite Dumnezeu poporului Său, în Daniel 12:3, că va străluci pe vecie? _____
8. Compară beneficiile și răsplata unui star de cinema sau ale unei vedete din sport cu beneficiile și cu răsplata descrise în Daniel 12:3. _____

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Demn de luat în considerare

În cadrul mișcării advente din 1844, înainte ca ultima perioadă profetică pre-Advent să se finalizeze, întâlneai des astfel de remarci: „Dacă citim Biblia corect, înțelegem că suntem aproape de terminarea tuturor perioadelor profetice. Nu este acest lucru demn de luat în considerare cu rugăciune?”

Din acest punct de vedere, Biblia a fost citită corect, în 1844, de cei care, luminați de Duhul adevărului, au fost mănăși să vestească lumii apropiata revenire a Fiului omului. Perioadele profetice se terminau atunci, iar acest lucru era demn de a fi cercetat cu rugăciune de fiecare cititor.

Dar noi avem acum un lucru mai demn de a fi cercetat cu rugăciune: faptul că perioadele profetice deja au luat sfârșit. Suntem atât de aproape de încheierea istoriei, încât am ajuns la capătul tuturor indiciilor din Cuvântul lui Dumnezeu care desemnează cursul evenimentelor. „Încă puțin”, un termen indefinit care se interpune între ziua de astăzi și cea a revenirii Celui ce vine curând și care nu va întârzia.

Faptul că toate perioadele profetice au luat sfârșit este demn de luat în considerare pentru că plasează venirea Domnului foarte curând. Acțiuni importante sunt de întreprins și lucrări importante, de îndeplinit, între încheierea liniei profetice și venirea lui Hristos. Iar mărturia Cuvântului lui Dumnezeu, într-o lectură corectă, ne arată incontestabil că ne aflăm în mijlocul sau chiar aproape de concluzia evenimentelor care însoțesc încheierea tuturor timpurilor profetice, alarmându-i pe cei răi și aducându-le bucurie sfinților, pentru că Împăratul este gata să vină. Privind din această perspectivă, în care toate perioadele profetice se încadrează în trecut, lucru pentru care există multe dovezi, suntem zoriți să nu amânăm gândul revenirii Domnului, ci să considerăm ca și cum am fi față în față cu acea mare zi. Cititorul să ia bine aminte la acest adevăr solemn!

Faptul că am trecut de perioadele profetice este, cum am zis, demn de luat în seamă, pentru că suntem în timpul curățirii sanctuarului. Prin această lucrare, planul de mântuire se apropie de împlinire. Și așa cum

Israelul din vechime asculta cu atenție sunetul făcut de preot când ieșea de la săvârșirea ispășirii înaintea Domnului, așa și noi trebuie să înțelegem unde se află Marele nostru Preot și să veghem pentru a fi gata când El va ieși să pronunțe veșnicul legământ de pace pentru poporul Său.

Fiindcă perioadele profetice pre-Advent s-au finalizat, îngerul din Apocalipsa 10 și-a împlinit misiunea și noi beneficiem de ultimul mesaj de har; trebuie să mai

fie un singur mesaj către oameni după ce proclamarea acestui înger este rostită (vezi versetul 11). Deoarece perioadele profetice au luat sfârșit, templul lui Dumnezeu din ceruri se deschide, iar acolo se vede chivotul legământului Său. O atenție deosebită este dată Legii lui Dumnezeu și oamenii sunt

chemați să se autocerceteze, astfel ca viața lor să corespundă cu fiecare percept al ei.

Acestea sunt unele dintre evenimentele care trebuie să urmeze. Așadar, nu este demnă de atenția serioasă a cititorului încheierea acestei perioade?

Profețiile cu repere temporale s-au terminat! Uimitor! O, dacă am realiza importanța acestui lucru! Acele lungi perioade profetice care s-au întins din timpurile profeților până la granița Împărăției veșnice sunt toate completate. Mai rămâne o mică perioadă, indefinită ca durată, dar plină de tulburare, de calamități și de pericole, ca să pecetluiască timpul de probă al unei rase răzvrătite. Terminarea perioadelor arată că am ajuns la acest punct. Date ca să ghideze biserica prin labirintul timpului, ele ne conduc la această oră finală teribilă. A fi nepăsători în aceste zile ale sfârșitului aduce mahnire îngerilor și bucurie diavolilor. Cititorule, trezește-te la realitatea zilelor pe care le trăim, pentru că aceste lucruri sunt demne de luat în considerare cu rugăciune!

**„Trezește-te
la realitatea
zilelor pe care
le trăim!”**

Conexiune istorică

Vremea vegherii

„Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.” Prin cercetarea Bibliei, am ajuns la convingerea că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Nu trebuie să permitem ca adevărul că venirea lui Hristos este aproape să-și piardă din putere în mintea noastră și să devenim nepăsători și neatenți și să cădem de oboseală – într-o stare de insensibilitate și de indiferență față de realitate.

În somn ne aflăm într-o lume ireală, insensibili față de lucrurile care au loc în jurul nostru. Pericole foarte mari pot să amenințe, însă nu există semne că ar fi luate în seamă. Acest somn spiritual trebuie evitat. Apostolul ne avertizează: „Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm, dar, de faptele întunerii și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.”

La Școala de Sabat, tinerii au oportunități prețioase să se familiarizeze cu profețiile și să priceapă bornele kilometrice pe care Dumnezeu le-a dat în Cuvântul Său. Ei pot, prin cercetarea Scripturilor, să fie capabili să le ofere și altora motivații inteligente pentru credința lor.

Dar aceia care au lumina adevărului strălucind în jurul lor sunt totuși insensibili la ea. Ei sunt încântați de inamic, ținându-se sub farmecul vrăjii lui. Ei nu se pregătesc pentru acea mare zi care va veni în curând peste lumea noastră. Par în totalitate insensibili la adevărul biblic. Există și tineri care sunt treji? Aceia care văd că vine noaptea și că dimineața e gata să se arate ar trebui să lucreze cu toată energia ca să-i trezească și pe semenii lor adormiți. Vor putea ei să simtă pericolul, se vor ruga ei și le vor arăta, prin viața și prin caracterul lor, că venirea lui Hristos este aproape? Vei intra tu într-o legătură strânsă cu Isus Hristos și vei obține lumină, putere și tărie de la El, astfel încât să reflecti lumina Lui asupra altora? Timpul dintre noi și pragul veșniciei scade cu repeziciune, iar gândul acesta ar trebui să facă o impresie mai adâncă asupra noastră. Fiecare zi care trece este o zi în minus din timpul pe care îl avem pentru desăvârșirea caracterului. Aceste adevăruri au fost repetate adesea, dar ele tot nu se învechesc, până la împlinirea lor. Spui tu în inima ta: „Stăpânul meu zăbovește să vină”?

“Fiecare zi care trece este o zi în minus din timpul pe care îl avem pentru desăvârșirea caracterului.”

Aceste adevăruri nu trebuie doar repetate prin avertizări și rugăminți, ci trebuie aduse în viața noastră zilnică, astfel încât să ne dovedim credința prin faptele noastre. În timp ce mulți dorm și irolesc orele prețioase în indiferență și fără griji, chiar acum, când suntem la hotarul lumii eterne, cei care cred trebuie să fie atenți, treji, serioși și plini de zel ca să vegheze în rugăciune. „Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui!” „Încă puțină, foarte puțină vreme”, și „Cel ce vine va veni și nu va zăbovi”.

Aveți voi, tinerii, lămpile pregătite și arzând? Lucrarea continuă în curțile cerești. În viziune pe insula Patmos, Ioan spunea: „Apoi mi s-a dat o tres-tie asemenea unei prăjini și mi s-a zis: «Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el»”. Această lucrare solemnă urmează să fie făcută asupra pământului. Cercetează-te și vezi care este starea ta în ce privește caracterul, comparându-l cu standardul neprihănirii lui Dumnezeu, cu Legea Sa sfântă. Închinătorii trebuie să treacă pe sub linia de măsurat a lui Dumnezeu. Cine va trece testul? Hristos spune: „Știu faptele tale.” Nimic nu-I este ascuns Aceluia despre care Ioan spune: „Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para

focului”. Câți își curăță sufletele ascultând de adevăr? Câți sunt în acest timp cu totul de partea Domnului? Câți caută să fie o binecuvântare pentru cei din jurul lor? Mulți au nevoie de ajutor, de cuvinte amabile, de atenție plină de grijă; și, dacă te rogi cu acești oameni, poți fi o binecuvântare pentru ei.

Puteți fi soldați credincioși ai lui Isus Hristos. Dacă exemplul vostru se aseamănă cu al lui Hristos, chiar dacă nu spuneți niciun cuvânt tot îi veți ajuta pe mulți. Răbdarea în facerea continuă a binelui îi va ajuta pe alții să-și așeze picioarele pe cărarea adevărului și a neprihănirii. Unii te pot ridiculiza pentru că ești strict; te pot eticheta ca prea neprihănit, dar tu fii atent ca, în liniște, să te ții strâns de binele de care te-ai atașat la început.

Dacă toată istoria lui Daniel ar fi fost scrisă, înaintea noastră s-ar deschide capitole care ar arăta ispitele pe care a trebuit să le întâmpine: ridiculizare, invidie și ură. Însă el a învățat să facă față dificultăților. Nu s-a încrezut în propriile puteri; el și-a deschis întreg sufletul, a pus toate dificultățile înaintea Tatălui ceresc, a crezut că Dumnezeu îl aude și a fost mângâiat și binecuvântat. El s-a ridicat deasupra batjocurii celorlalți și tot așa va fi oricine va învinge. Daniel a obținut o stare a minții senină și voioasă pentru că a crezut că

Dumnezeu era prietenul și ajutorul lui. Responsabilitățile obositoare pe care trebuia să le îndeplinească deveniseră ușoare pentru că el aducea lumina și dragostea lui Dumnezeu în lucrul lui. „Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui.”

Nu uitați că în fiecare zi vă țeseți o pânză a obiceiurilor. Dacă aceste obiceiuri sunt în armonie cu Biblia, înseamnă că zilnic faceți pași spre cer, crescând în har și în cunoașterea adevărului, și Dumnezeu vă va da înțelepciune așa cum i-a dat lui Daniel. Să nu alegeți căile satisfacțiilor egoiste. Practicați obiceiuri de strictă temperanță și fiți atenți la păzirea legilor sacre stabilite de Dumnezeu pentru a vă governa sănătatea fizică. El are așteptări de la capacitățile voastre și, prin urmare, neglijarea acestor legi ale sănătății este păcat. Cu cât respectați mai mult legile sănătății, cu atât mai limpede veți putea să distingeți ispitele și să le rezistați și cu atât mai clar veți deosebi valoarea lucrurilor veșnice. Fie ca Domnul să vă ajute să folosiți cât mai multe dintre ocaziile și privilegiile prezente, ca să puteți câștiga zilnic victorii și, la sfârșit, să puteți intra în cetatea lui Dumnezeu, împreună cu cei care au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor. — *The Youth's Instructor*, 25 august 1886

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

1. De ce este periculos să fii adormit spiritual? _____
2. Ce ar trebui să facă aceia care sunt treji din punct de vedere spiritual pentru cei care dorm spiritual? _____
3. Ce ar trebui să ne impresioneze profund? _____
4. Ce lucrare solemnă trebuie să fie făcută pe pământ? _____
Care este rezultatul atunci când compari caracterul tău cu standardul legii sfinte a lui Dumnezeu? _____
5. Ce constituie neglijarea legilor sănătății? _____ Care sunt unele beneficii ale respectării lor? _____

Capitolele credinței

Îmblânzind fiara

Au venit la Isus, și iată pe cel ce fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezând jos îmbrăcat și întreg la minte; și s-au înspăimântat” (Marcu 5:15). Isus încă îi eliberează pe captivii lui Satana, cum veți vedea din experiența pastorului laic Thien Huong.

Conduceam grupa de credincioși care se întâlnea într-o casă, în Vietnam, în studiul cărții *Faptele apostolilor*. Am fost atât de inspirați de cele citite, încât unul dintre noi a zis: „Putem face și noi așa. Să ne adunăm ca ucenicii în camera de sus și să așteptăm ca Dumnezeu să toarne Spiritul Său peste noi într-o măsură bogată.” Ne-am adunat zi după zi să cercetăm Scripturile, să cântăm și să ne rugăm pentru o măsură mai mare din Duhul Sfânt.

Într-o zi, înjurături cu voce tare au întrerupt rugăciunile noastre. Un om robust s-a năpustit în camera noastră de rugăciune. Avea pe corp tatuaje cu șerpi și cu balauri. Un miros puternic de alcool ne-a copleșit. Ținând o sticlă de vin într-o mână și scuturând degetul celeilalte mâini spre noi, a strigat vulgarități și insulte. Mă rugam în liniște ca Dumnezeu să ne dea înțelepciune să știm cum să ne comportăm. Fratele în casa căruia ne adunam s-a ridicat, l-a privit drept în ochi pe omul cu fața schimonosită și mâniașă și a spus: „Sunt bucuros că Domnul te-a adus aici. Ai dori să ni te alături? Dacă vrei, mergi și aruncă afară sticla asta cu vin și întoarce-te să asculți Cuvântul lui Dumnezeu.” Omul s-a uitat în gol pentru un moment, apoi s-a întors și a ieșit din cameră.

Proprietarul casei ne-a explicat că acesta locuia alături și că fusese de curând eliberat din închisoare, după o sentință lungă. După câteva minute, am auzit o ciocănitură hotărâtă la ușă, după care acel vecin a intrat în cameră. Se schimbase cu haine curate și își pieptănase părul. Ne-a spus că se numea Vo. I-am făcut loc să se așeze în mijlocul nostru. El s-a așezat și a ascultat cu interes predica mea despre Dumnezeu care a creat lumea și care iubește omenirea, în starea ei păcătoasă, atât de mult, încât L-a trimis pe Fiul Său să moară pe cruce pentru plata păcatelor noastre. Știam că prietenii mei din încăperea se rugau, în timp ce eu vorbeam, pentru că am simțit puterea Duhului Sfânt.

În acea cameră micuță, am văzut crâmpoșe din marea luptă. În timp ce citeam pasajele biblice, urmăream reacția lui Vo. La un moment dat, a devenit mânios și și-a ridicat pantalonul ca să ne arate, pe picior, tatuajele din închisoare. „Vedeți astea? Am omorât oameni. Nu este speranță

Munți în Vietnam

© Nathan O'Neil; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

pentru mine”, a spus el. L-am înconjurat pe Vo și fiecare dintre noi s-a rugat pe rând, punându-ne mâinile peste el. Am pledat la Dumnezeu în favoarea lui, certându-l pe Satana în numele lui Isus Hristos. I-am cerut Domnului să-l ierte pe Vo pentru păcatele din trecutul lui și am invocat puterea sângelui lui Hristos, care a curs pentru el. Ne-am rugat ca Duhul Sfânt să transforme viața lui Vo într-una care să fie o mărturie profundă de partea binelui. Când am deschis ochii, lacrimi curgeau pe obrajii acestui om foarte aspru.

Atunci l-am întrebat:

– Vrei să-L primești pe Isus?

Iar Vo, cu umilință, a spus:

– Da, vreau să-L primesc în viața mea!

Vo a devenit un cercetător stăruitor al Bibliei, un membru fidel al bisericii noastre din casă și un martor a ceea ce Duhul Sfânt poate face atunci când îi predai totul. El era o creație cu adevărat nouă.

Și familia lui Vo a arătat interes pentru biserica noastră. Ei s-au apropiat de mine și mi-au spus: „Vrem să cunoaștem despre acest Dumnezeu care l-a schimbat atât de mult pe Vo. Vrem să studiem Biblia cu voi.” Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru multele vieți transformate de puterea Duhului Său Sfânt.

Rugăciune pentru Duhul Sfânt: Iubite Tată ceresc, Te rog, umple-ne, pe mine și biserica mea, comunitatea din care fac parte și toți credincioșii din întreaga lume, cu o măsură bogată din Spiritul Sfânt. Avem nevoie de puterea Ta transformatoare în viața noastră.

CONTRA CURENTULUI

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor.

Isus și IOAN

Text de memorat: | Ioan 3:27, 30

Drept răspuns, Ioan i-a zis: „Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer” ... Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.

SECȚIUNEA I

Este posibil ca Isus să fi avut multe rude. Dar dintre verișorii lui Isus, doar unul, Ioan, este cunoscut ca având un rol important în lucrarea Sa. Ambii părinți evlavioși ai lui Ioan, Zaharia și Elisabeta, erau plini de Duhul Sfânt. Îngerul Gabriel i-a spus lui Zaharia că fiul lor, conceput în mod miraculos, va fi și el umplut cu Duhul Sfânt.

Luca 1:15 – Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale.

Curând după nașterea lui Ioan, când tatăl său mut a putut din nou să vorbească, oamenii au fost uimiți. Ei au urmărit îndeaproape copilăria lui Ioan. Era acest băiat Mesia? Ce va deveni el?

Luca 1:65, 66 – Pe toți vecinii i-a apucat frica și în tot ținutul acela muntos al

Iudeii se vorbea despre toate aceste lucruri. Toți cei ce le auzeau le păstrau în inima lor și ziceau: „Oare ce va fi pruncul acesta?” Și mâna Domnului era într-adevăr cu el.

Evenimentele care s-au întâmplat în jurul nașterii lui Ioan au atras atenția către venirea lui Mesia. De fapt, toată viața lui Ioan a fost în acest fel. Conform planului divin, lucrarea lui Ioan era aceea de a pregăti calea lui Isus și de a atrage atenția asupra Lui.

“Ioan se ridicase până la înălțimea lepădării de sine. El nu căutase să-i atragă pe oameni la sine, ci să înalțe sufletele lor mai sus și tot mai sus, până ce ele vor găsi odihnă la Mielul lui Dumnezeu.”

— *Hristos Lumina lumii*, p. 179

Din cuprins: B-26 _ 29 Iunie

Isus și Ioan

Nu răspunde!

Lecție de la un profet

Ultima soluție

Ioan 1:6-8 – A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.

După ce Ioan a început să predice și să boteze, unii mesageri trimiși de liderii evrei l-au întrebat cine era. Pretindea el că este Mesia, Profetul despre care Moise spusese că va veni? Era el Ilie, care profetul Maleahi prezisese că va apărea înainte de marea zi a Domnului?

La toate aceste întrebări, Ioan a răspuns: „Nu.” „Dar cine ești, atunci?”, au întrebat ei.

Ioan a replicat simplu, citând un verset din Scriptură:

Ioan 1:23 – „Eu”, a zis el, „sunt glasul celui ce strigă în pustiu: «Neteziți calea Domnului!», cum a zis prorocul Isaia.”

Ioan înțelesese că lucrarea lui nu era să-și facă un nume, ci să pregătească un popor ca să-L accepte pe Isus ca Mesia. El s-a identificat cu cineva care a fost trimis să facă loc pentru Isus în inimile oamenilor.

Se aseamănă această lucrare cu cea pe care ar trebui să o facem noi? Ar trebui ca și noi să pregătim un popor care să fie gata pentru venirea în curând a lui Hristos?

Da. Iar în această lecție, în timp ce studiem relația dintre Isus și Ioan, vom învăța câte ceva despre cum putem să facem lucrarea la care am fost chemați.

SECȚIUNEA II

Ioan este cunoscut de noi ca acela care îi boteza pe oameni. Poate pentru că, de obicei, îl numim „Ioan Botezătorul”. Dar în timpul lui, Ioan era faimos pentru predicarea lui directă.

În zilele noastre, mulți predicatori sunt populari pentru că au un limbaj elocvent și un mesaj plăcut. Dar Ioan era faimos pentru că spunea adevărul direct.

Dumnezeu nu i-a cerut lui Ioan să-i legene pe păcătoși și să-i adoarmă prin prezentarea unui mesaj măgulitor de „pace și siguranță” în păcat. Deloc. Conform lui Isaia, sarcina lui Ioan era aceasta:

Isaia 40:3 – Pregătiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!

Isus era pe punctul de a-și începe lucrarea publică, aceea de Mântuitor al lumii. Însă evreii nu erau gata să beneficieze de slujirea Sa. Ei se complăceau în siguranța descendenței avraamice și a unui loc în ceruri asigurat. Pentru că nu realizau că sunt păcătoși, ei nici nu simțeau vreo nevoie după un Salvator. Prin urmare, Ioan le-a vorbit foarte direct.

Luca 3:7-9 – Ioan zicea, dar, noroadelor care veneau să fie botezate de el: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Faceți, dar, roade vrednice de pocăința voastră și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: «Avem pe Avraam ca tată!» Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. Secura a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.”

Atunci când vom înțelege adevărata natură a păcatului, nu vom avea nicio problemă în a înțelege de ce predicarea lui Ioan era atât de pătrunzătoare. Mesajul lui era destinat să trezească poporul din falsul sentiment de siguranță. Să presupunem că ți-a luat foc casa și tu dormi înăuntru. Ai vrea să ascuți o cuvântare lungă și măgulitoare sau una scurtă, directă și puternică? Ca și oamenii de astăzi, cei din timpul lui Ioan aveau nevoie de adevărul clar.

Așa era modul lui Ioan de a predica, iar predicile lui erau exact ceea ce Dumnezeu dorea.

Luca 3:10 – Noroadele îl întrebau și ziceau: „Atunci ce trebuie să facem?”

Ioan îndemna poporul la pocăință și spunea că adevărata pocăință implică părăsirea păcatului. De exemplu, să urmărim ce le spunea vameșilor și soldaților păgâni care veneau la el:

Luca 3:12-14 – Au venit și niște vameși să fie botezați și i-au zis: „Învățătorule, noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați.” Niște ostași îl întrebau și ei și ziceau: „Dar noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre.”

Zi de zi, Ioan lucra în acest fel ca să pregătească poporul pentru venirea lui Isus. Dar nu toți apreciau chemarea lui Ioan la pocăință. Cei care nu erau dispuși să renunțe la păcat se mâniiau când Ioan îi muștra. Regele Irod, care era căsătorit cu nevasta fratelui său, Irodiada, era unul dintre aceștia.

Luca 3:19, 20 – Dar cârmuitorul Irod, care era muștrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său Filip, și pentru toate relele pe care le făcuse, a mai adăugat la

toate celelalte rele și pe acela că a închis pe Ioan în temniță.

De fapt, Irodiada era atât de supărată pe Ioan, încât făcuse planuri amănunțite să-l ucidă. Probabil îți amintești această istorie teribilă și în ce fel a avut ea succes. Totuși, omorârea lui Ioan nu a rezolvat problema păcatului ei și nici nu i-a adus fericirea.

Putem alege să primim muștrările din partea lui Isus. Aceasta este singura cale de a avea pace și de a fi fericiți.

SECȚIUNEA III

Ai fost vreodată într-o biserică, într-o clădire publică sau într-un parc unde erau mici plăcuțe pe bănci, pe pavaj sau pe obiectele de artă? De obicei, pe aceste plăcuțe este scris: „Donat de ...”

Mulți oameni sunt dispuși să facă un gest de generozitate dacă primesc o recunoaștere pentru acesta. Așa erau fariseii. Ei erau gata să rostească rugăciuni lungi, dacă erau în preajmă oameni care să-i observe.

Matei 6:5 – Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni.

Isus nu era așa. Când a venit pe pământ, El a trăit într-un orașel, în casa unui cuplu sărac. Nu a căutat să fie faimos. Dimpotrivă, chiar dacă era Dumnezeu, El nu S-a gândit la reputație.

Filipeni 2:7 – ... a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.

Uneori, asistenții zeloși înțeleg această idee mai greu decât liderul lor. Ucenicii lui Isus doreau ca El să atragă mai mult atenția. Se mirau de ce le tot spunea oamenilor să nu răspândească vești despre minunile Lui.

Ucenicii lui Ioan Botezătorul au simțit la fel cu privire la Ioan. El Îl arăta poporului pe Isus ca fiind Mielul lui Dumnezeu. Chiar i-a încurajat pe doi dintre ucenicii săi, Andrei și Ioan, să Îl urmeze pe Isus. Drept urmare, gloatele din jurul lui Ioan se împuținau. Iar atunci când ucenicii lui Isus botezau, părea ceva nedrept pentru ucenicii lui Ioan, care deveniseră geloși pentru el.

Caracterul lui Ioan nu a fost umbrat de egoism și de mândrie. El le-a explicat oamenilor rolul lui astfel:

Ioan 3:27-30 – Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer. Voi înșivă îmi

sunteți martori că am zis: „Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui.”

“Ioan, prin bucuria lui lipsită de egoism față de succesul lucrării lui Isus, prezintă lumii cel mai incontestabil tip de noblețe arătat vreodată de un muritor.”

—*The Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 138

Cine are mireasă este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină. Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.

„Eu să mă micșorez” a spus Ioan. El recunoștea că un om care lucrează pentru Dumnezeu trebuie să primească din ce în ce mai puțină atenție. De ce? Pentru că, astfel, Isus va primi mai multă atenție. Ioan era foarte fericit să-i determine pe alții să Îl urmeze pe Isus. El, omul, trebuia să piardă locul central, iar Isus să-l câștige. Exemplul strălucit al lui Ioan este bine descris în cuvintele:

În raportul despre cei care au fost părtași, prin dăruire de sine, la suferințele lui Hristos stau – unul în Vechiul Testament și celălalt în Noul Testament – numele lui

Ionatan și cel al lui Ioan Botezătorul. –
Educație, p. 156

Isus dorea ca ucenicii Săi să imite renunțarea de sine a lui Ioan. El le-a spus că nu există o persoană mai mare decât Ioan Botezătorul.

Matei 11:11 – Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul.

Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.

Și nu există ceva mai măreț sau mai nobil decât adevărata umilință. Isus trebuie să crească, iar noi, să descreștem. Să-i ajutăm pe oameni să vadă că au nevoie de Isus și să le îndreptăm atenția spre El. Apoi, să ne retragem.

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Gabriel a spus despre Ioan că va fi umplut cu Duhul Sfânt. Știind acest lucru, ce fel de persoană trebuia să fie el? Isaia 57:15; 66:1,2; Galateni 5:22,23; Faptele 4:31. _____
2. Viața lui Ioan a îndreptat atenția asupra lui Isus chiar înainte ca profetul să fie îndeajuns de matur ca să poată predica. În zilele noastre, cum ar putea viața unui copil să îndrepte atenția asupra lui Isus? _____
3. Despre lucrarea lui Ioan există o profeție în Isaia 40:3,4. Știi unde ai putea găsi o profeție despre lucrarea pe care noi, adventiștii, o avem de făcut? Ce zici de Apocalipsa 14:6-12 sau de Isaia 58? Unde ești tu cuprins în aceste versete? _____

SECȚIUNEA II

4. De ce este important ca și oamenii de astăzi să audă o chemare directă la pocăință? _____
5. Dacă Ioan ar predica astăzi, ce păcate crezi că ar muștra în viața ta? _____

Ce păcate ar muștra dacă i s-ar permite să predice în biserica ta locală? _____

SECȚIUNEA III

6. Ce înseamnă renunțare la sine sau abnegație (folosește un dicționar)? _____
Cum a demonstrat Ionatan renunțarea la sine? 1 Samuel 23:16-18 _____
Cum a demonstrat Ioan Botezătorul renunțarea la sine? _____
Cum a demonstrat Isus renunțarea la Sine? _____

Studiu suplimentar: *Hristos Lumina lumii*, pp. 97-108; 178-182; 1 Corinteni 3.

O altă perspectivă

... gânduri din publicațiile adventiste timpurii

Nu răspunde!

Se crede, în general, că acolo unde a fost făcut un rău sau unde există o problemă, vina este de atribuit aproape în totalitate, dacă nu chiar în totalitate, celui care a spus primul cuvânt sau a făcut prima faptă greșită. „Cine a dat primul?” este considerată metoda de a determina a cui este vina.

Această regulă poate fi punctul de vedere al lumii, dar nu este îndeajuns de bună pentru creștini. Răzbunarea, riposta, răspunsul violent cu „aceeași monedă” etc. sunt condamnate de Cuvântul lui Dumnezeu. Cât de adesea suntem înclinați să ne justificăm spunând: „Nu aș fi rostit acel cuvânt aspru, dar mi s-a vorbit urât și eu doar am ripostat; am fost provocat.” Dar aceasta o scuză? Nu ne face ea și mai vinovați? Să vedem.

L-am auzit pe fratele sau pe semenul nostru vorbind sau l-am văzut acționând într-un mod pe care suntem imediat gata să-l catalogăm ca fiind necreștin și contrar Cuvântului lui Dumnezeu. El, pe de altă parte, nu percepe nedreptatea pe care a făcut-o și nu știe cum au sunat cuvintele rostite de el; nu știe nici de ce duh a fost mânat. Însă noi putem vedea foarte clar realitatea. Știm că acel comportament calcă Legea lui Dumnezeu, care ar trebui să fie regulă atât pentru noi, cât și pentru el; și totuși, conștienți pe deplin că el a greșit, facem exact același lucru, justificându-ne că ne comportăm astfel pentru că el s-a comportat primul așa!

Nicio ceartă nu începe fără ca unul dintre cei implicați să rostească al doilea cuvânt mânios. Nicio adunare nu adoptă o hotărâre fără ca măcar o persoană să susțină propunerea. Dar atunci deja drumul este fără întoarcere.

Cât de adesea auzim, chiar de pe buzele creștinilor declarați, un fel de vorbire care se poate încadra la limba-jul glumeț și nechibzuit condamnat de Efeseni 5:4. Când îl auzim rostit, suntem toți conștienți că este condamnat cu hotărâre de Cuvântul lui Dumnezeu; dar prietenul nostru glumește, iar noi ne bucurăm de acea glumă și râdem; și, după ce el a vorbit, spunem și noi ceva la fel de necuviincios sau de răutăcios cum a spus el. Însă apoi

considerăm că doar el este de vină, pentru că a început, când, de fapt, noi am fost conștienți de la început că era greșit în timp ce el poate că nu își dădea seama.

Ce să facem în astfel de cazuri? „Nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă, mai degrabă, osândiți-le” (Efeseni 5:11). Care ar fi rezultatul, dacă am face așa? Am ajuta la stoparea valului de

cuvinte nefolositoare și ne-am feri sufletul de vină. Ce spun Scripturile cu privire la aceasta? „Nu vă împotriviți celui ce vă face rău.” „Nu vă răzbunați singuri.” „Nu te lăsa biruit de rău, ci biruie răul prin bine.” „Să nu dați prilej Diavolului.” „Oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.” Pe de altă parte, ni se spun multe și despre un „răspuns blând”, despre „un cuvânt spus la vremea potrivită” și despre cum trebuie să fie „felul vostru de trai: curat și în temere” etc.

Atunci când vedem pe cineva că păcătuiește cu vorba, în loc să încurajăm răul, ar trebui să căutăm să îl întoarcem pe vinovat de la calea lui greșită. Nu sunt răzbunarea, răspunsul aspru și unirea cu alții la acțiuni despre care știm că sunt rele forme deosebit de grave ale călcării Legii?

Este suficient să ilustrăm un caz. Să luăm primul păcat săvârșit de rasa umană: Cine a păcătuit mai întâi? Eva. Prin cine a intrat moartea în lume și asupra cui este pusă vina principală pentru acest lucru în Biblie? Adam, fără nicio îndoială. Eva a fost înșelată în păcătuirea ei, însă Adam nu a fost înșelat. El știa că Eva a făcut ceva rău și, cu toate acestea, i s-a alăturat în călcarea poruncii lui Dumnezeu, iar apoi, biruit de firea păcătoasă, a căutat în zadar să arunce vina asupra ei pentru că a greșit prima.

Să nu repetăm aceeași eroare!

„Nicio ceartă nu începe fără ca unul dintre cei implicați să rostească al doilea cuvânt mânios.”

Conexiune istorică

Lecție de la un profet

Nașterea lui Ioan Botezătorul a fost prezisă de profeții, iar un înger a fost trimis să-l anunțe pe Zaharia despre eveniment. Mesagerul ceresc i-a precizat tatălui să-și crească fiul cu obiceiul temperanței stricte. Unii se pot întreba de ce a dat Dumnezeu o indicație atât de specifică, însă Dumnezeu, care a creat omul, știe că una dintre cele mai puternice ispite ale lui Satana este la nivelul apetitului.

Prin îngăduirea apetitului, puterile fizice, mintale și morale slăbesc; și pentru ca nu cumva Zaharia să urmeze obiceiurile vremii, Dumnezeu a trimis un înger din curțile cerești cu indicații precise pentru educarea acestui copil al făgăduinței. Era necesar pentru el să aibă o dietă simplă, fără stimulente, pentru a-l pregăti să îndeplinească misiunea sacră care-i fusese încredințată. Se spune despre el: „Iar pruncul creștea și se întărea în duh. Și a stat în locuri pustii până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.”

Ioan nu se simțea îndeajuns de puternic pentru a rezista presiunii ispitei pe care urma să o întâlnească în societate. El se temea ca nu cumva caracterul să-i fie modelat după obiceiurile populare în mijlocul evreilor; a ales să se separe de lume și a făcut din pustie casa lui. El s-a lipsit de confortul cotidian al vieții; hrana era simplă, îmbrăcămintea era făcută din păr de cămilă și era încins cu un brâu din piele. Deși Ioan și-a petrecut copilăria și tinerețea în deșert, nu era nemulțumit de viața aspră și izolată. Departe de a se simți singur, trist sau posac, el se bucura de viața sa simplă și retrasă, iar obiceiurile lui cumpătate îi mențineau simțurile nepervertite.

Ioan nu era leneș. El era astfel izolat de lume ca să poată primi o educație sănătoasă din Cuvântul scris al lui Dumnezeu și din marea carte a naturii. Munții, cu piscurile lor mărețe, și pârâiele neîntrerupte îi țineau companie. Prin ele, el avea comuniune cu Dumnezeu. Tot ceea ce-l înconjură în casa sa din natură era o carte de instrucțiuni, un manual conținând lecții de o importanță profundă în ce privește caracterul, bunătatea și iubirea lui Dumnezeu.

Ioan avea de făcut o lucrare specială pentru Dumnezeu. Trebuia să-i conștientizeze pe oameni de păcatele și de nesăbuiința lor. Pentru a fi potrivit în această importantă lucrare publică, trebuia să se califice în singurătate prin căutarea cunoștinței cerești. El trebuia să mediteze, să se roage și, prin studiu, să se familiarizeze cu profețiile și cu voia lui Dumnezeu. Departe de lumea agitată, ale cărei griji și plăceri ademenitoare i-ar fi distras mintea și i-ar fi pervertit gândurile și imaginația, el stătea ascuns cu Dumnezeu în natură. Aici nu putea fi influențat de mediul păcătos; înțelegerea nu-i putea fi orbită, nici spiritul nu putea să i se învețe cu răutatea. În liniștea deșertului, Ioan a devenit puternic în spirit. Prin obiceiurile sale de cumpătare strictă, și-a asigurat sănătate fizică, mintală și morală. Discernământul lui era clar, iar judecata, corectă.

Ioan s-a obișnuit cu privațiunile și cu viața aspră pentru a putea să stea între oameni neclintit de nicio circumstanță, ca stâncile pustiului care-l înconjurau de treizeci de ani. O mare lucrare stătea în fața lui și era necesar să-și formeze un caracter care nu va fi abătut de la dreptate și de la datorie de nicio influență din exterior. El trebuia să fie un reformator și,

“... rezultatul ar fi fost dezastruos, chiar atunci când se întemeia biserica creștină.”

printr-o viață de abstenență și printr-o îmbrăcăminte simplă, să mustre extravaganța păcătoasă și obiceiurile necumpătate ale poporului. Îngăduința pentru apetit, în special în ce privește vinul, distrugea sănătatea și slăbea intelectul, astfel că oamenii nu mai priveau păcatul ca fiind ofensator înaintea lui Dumnezeu. Lucrarea lui solicita fermitate și integritate pentru că avea de înfruntat opoziție din partea acelor ale căror inimi erau dedate plăcerii și gratificării apetitului. Era necesar ca el să certe răul și să apere dreptatea. De aceea, se pregătea să înțeleagă particularitățile minții umane și să știe cum să miște inimile.

Ioan este un exemplu pentru tinerii din timpul sfârșitului, cărora le sunt încredințate adevăruri importante și solemne. Dumnezeu ar dori ca ei să fie moderați în toate lucrurile. El ar dori ca ei să vadă necesitatea stăpânirii apetitului, pentru a-și ține pasiunile sub controlul rațiunii. Acest lucru este necesar

pentru ca ei să poată avea putere mintală și claritate în a discerne între bine și rău, între adevăr și eroare. Este de lucru pentru fiecare dintre ei în via Domnului și El le-ar asigura locuri potrivite ca să fie folositori.

– *The Youth's Instructor*, 7 ianuarie 1897

Dacă Ioan ar fi dat pe față dezamăgire sau întristare atunci când a fost înlocuit de Isus, dacă ar fi îngăduit ca simpatizanții lui să se ridice în favoarea lui când au sesizat că influența sa asupra poporului scădea și dacă, pentru un moment, și-ar fi pierdut din vedere misiunea în această oră a ispitei, rezultatul ar fi fost dezastruos, chiar atunci când se întemeia biserica creștină. Semințele disensiunii ar fi fost semănate, anarhia ar fi izbucnit și cauza lui Dumnezeu ar fi stagnat din lipsă de lucrători potriviți.

– *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pp. 137, 138

ÎNTREBĂRI PENTRU REFLECȚIE

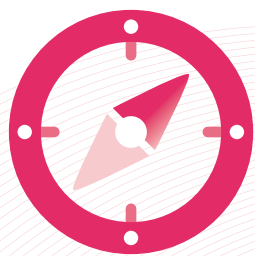
1. Ce i-a cerut în mod expres îngerul lui Zaharia? _____
De ce a fost Dumnezeu atât de specific în privința acestui lucru? _____
2. Cum ne afectează îngăduirea apetitului? _____
Cât de important a fost pentru Ioan Botezătorul să beneficieze de o dietă simplă, fără stimulente? _____
3. În care alte privințe era viața lui Ioan simplă și echilibrată? _____

4. Traiul atât de simplu și de cumpătat nu i-a produs lui Ioan simțământul singurătății și al tristeții. Cum de i-a plăcut acest stil de viață și cum l-a ajutat? _____
5. „Ioan nu era leneș.” Descrie viața lui din pustiu. _____

6. Cum trebuia să se pregătească Ioan pentru lucrarea specială încredințată de Dumnezeu? _____

7. Cum este Ioan un exemplu pentru tinerii din aceste zile din urmă? _____
De ce este important pentru noi să trăim simplu și cumpătat ca Ioan? _____
8. În ce fel ai putea trăi și tu mai simplu și mai cumpătat? _____

9. Ce ai învățat din ultimul paragraf despre importanța umilinței? _____

Capitolele credinței

Ultima soluție

Când te afli în necaz, la cine apelezi mai întâi? Loi* și Nhu*, alături de mulți alții din Asia de Sud-Est, întâi apelează la șaman. După cum veți vedea în cele ce urmează, ei au fost fericiți să afle despre adevăratul Dumnezeu.

Sunt un etnic laoțian și sunt căsătorit cu o femeie Hmong din Laos. Am aflat repede că pentru populația Hmong (care sunt animiști) întreaga viață se rezumă la îmbunarea spiritelor strămoșilor lor, care, în schimb, le oferă protecție de spiritele rele.

Într-o noapte, am fost trezit de strigătele soției mele. Era prăbușită la pământ de frisoane, cu febră și cu durere în tot corpul. „Cheamă-l pe șaman”, a spus ea cu o voce slabă. Șamanul satului a venit imediat acasă la noi și a început să-și facă incantațiile. În cele din urmă, i-a zis: „Strămoșii sunt foarte nefericiți că te-ai căsătorit cu acest bărbat. Trebuie să sacrifici o capră și să legi coarnele ei de ușă. Toată familia să stea în izolare trei zile”.

Ne-am conformat spuselor șamanului. Dar, după ce am făcut ritualul, sănătatea soției mele s-a înrăutățit. L-am chemat din nou pe șaman și el a spus că strămoșii nu sunt mulțumiți de sacrificiul adus de noi și că acum cer sacrificarea unei vaci întregi. Nu aveam de ales, așa că am făcut ce ni s-a zis, chiar dacă am fost nevoiți să împrumutăm bani de la rudele din sat pentru a-l plăti pe șaman. Fără speranță, vedeam cum sănătatea soției se înrăutățea.

Ca ultimă soluție, am decis să apelez la biserica adventistă din sat. Poate că puterea lor era superioară celei a șamanului. L-am găsit pe liderul grupului și i-am spus că soția mea era pe moarte. El mi-a răspuns calm:

– Știi la cine apelează poporul Hmong când sunt chestiuni de viață și de moarte? La Dumnezeu cerului și al pământului. Noi Îl cunoaștem pe Dumnezeu și ne închinăm doar Lui; este cel mai puternic Dumnezeu, pentru că El a creat-o pe soția ta. El o iubește și vrea să o vindece.

În ochii mei a strălucit atunci un licăr de speranță.

– Puteți veni acasă la noi și să vă rugați pentru ea la Dumnezeu acesta? am întrebat eu. Cât mă costă?

El a zâmbit cu căldură:

– Da, venim bucuroși, dar nu vă costă nimic.

Un grup a venit acasă la noi. În loc de incantații, ei au început să cânte imnuri și să citească dintr-o carte neagră

numită Biblie. Și-au pus mâinile peste soția mea și s-au rugat pentru ea în numele lui Isus. I-au alungat pe Satana și pe îngerii răi din casa noastră. Au cântat și L-au laudat pe Dumnezeu, despre care spuneau că are toată puterea pe pământ pentru că El a creat totul.

În mod miraculos, soția mea s-a refăcut total din boala aceea. De atunci ne-am dedicat întreaga viață adevăratului Dumnezeu. Am aflat că El a adus cel mai scump sacrificiu, pe singurul Său Fiu, pentru a ne salva. Aceasta înseamnă că nu este nevoie ca noi să aducem sacrificii de animale. Acest Dumnezeu a dovedit că este mai puternic decât spiritele. Am avut multă pace după ce am aflat că strămoșii dorm în mormintele lor și că îngerii sfinți au mai multă putere decât îngerii răi.

Acum lucrez ca pastor laic ASAP în acest

sat. Știu că mulți oameni din această zonă sunt deschiși să Îl accepte pe Dumnezeu pentru că și ei doresc adevărată vindecare și eliberarea de spirite. Deși ei aleg adeseori să-L caute pe Dumnezeu doar ca ultima soluție, așa cum am făcut și eu, suntem bucuroși că încă o familie a făcut alegerea pentru Isus. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru dragostea Sa și pentru că așteaptă ca puterea și caracterul Său să le fie făcute cunoscute tuturor copiilor Săi din Laos.

Rugăciune pentru vindecarea minții, a corpului și a sufletului: Iubite Tată ceresc, atunci când mă aflu în necaz, ajută-mă să nu apelez la Tine doar ca la ultima soluție! De asemenea, arată-Ți puterea poporului Asiei de Sud-Est, astfel ca mult mai mulți să Te accepte ca unicul și singurul Dumnezeu adevărat!

*Pseudonim

O femeie Hmong

© oford; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0>